

Inventarislijst Wob-verzoek d.d. 5 maart 2021 inzake document ondermijning

Overzicht documenten:

- A. Document ondermijning Wob ter inzage versie
- B. Document ondermijning Wob (met bijlage A, bijlagen bij mail nummer 3)
- C. Document ondermijning Wob bijlage mail nummer 1
- D. Document ondermijning WOb bijlage mail nummer 2

Overzicht zienswijzen

- 1. A. de Boer
- 2. G. van Duin en H. Bakker
- 3. P.L. Barnhoorn
- 4. P.L.M. Brandjes
- 5. CDA
- 6. J. de Ridder
- 7. G.C. Duijndam
- 8. Platform Initiatief Noordwijk/H,R, Stol
- 9. R. Salman
- 10. V.S.J.M. Salman
- 11. P. Taverne
- 12. A. Van der Wiel
- 13. L. Zoetendaal
- 14. W. Siemerink

Overzicht E-mails conform besluit d.d. 3 juni 2021

Nr	Datum	Onderwerp	Wob
1	19-12-2018	Eerste concept-document (bijlage Document C)	Art. 10 lid 2 onderdeel e Wob; privémailadressen en naam
2	20-12-2018	Re: Eerste concept document (bijlage Document D)	Als onder 1
3	21-12-2018	Document (Bijlagen Documenten A en B)	Als onder 1
4	31-03-2020	Geheim Document (Bijlagen Documenten A en B)	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob
5	06-04-2020	Re: Dossier Transparant bestuur	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob
6	10-04-2020	SMS Jan Rijpstra	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob
7	15-04-2020	Re: Gemeente Noordwijk/Dossier Transparant bestuur vervolg	Persoonlijke beleidsopvattingen

8	13-05-2020	Gemeente Noordwijk/bijlagen bij brief d.d. 11 mei 2020	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob
9	02-12-2020	FW: Rapport	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob
10	08-12-2020	Re: Brief Victor Salman en Gerard Duijndam aan Gemeenteraad van Noordwijk	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob
11	06-09-2019	Afspraak RIEC m.b.t. ondermijning	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob
12	09-07-2019	Antw: Ondermijning	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob, rest bericht valt buiten reikwijdte Wob-verzoek
13	22-12-2018	Document (Bijlagen Documenten A en B)	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob
14	31-12-2018	RE: FW: Voorstel	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob, rest bericht valt buiten reikwijdte Wob-verzoek
15	25-05-2021	Wob-verzoek rapport ondermijning	Artikel 10 lid 2 onderdeel e Wob

Leeswijzer

In Document A zijn conform het besluit d.d. 3 juni 2021 namen van personen en passages weggelakt. Deze namen en passages zijn – voor zover deze terugkomen in de zienswijzen – ook in de zienswijzen weggelakt.

Voor zover in de zienswijzen wordt gerefereerd aan onderwerpen die niet in Document A voorkomen, zijn die passages (en namen van personen) weggelaten, omdat ze buiten de reikwijdte van het Wob-besluit vallen. Deze passages zijn aangegeven met de letter M.

In tegenstelling tot wat in de besluiten van respectievelijk 3 en 10 juni 2021 staat aangegeven zijn de weigeringsgronden in de betreffende documenten gemarkeerd met de letters conform de bijlage achter deze inventarislijst.

Toelichting

In dit document kunt u secties terugvinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de wet openbaarheid van bestuur (WOB). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

A	art. 10	lid 1 a	kan de eenheid van de Kroon in gevaar brengen
B	art. 10	lid 1 b	kan de veiligheid van de Staat schaden
C	art. 10	lid 1 c	betreft bedrijfs- en fabricagegegevens, die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld
D	art. 10	lid 1 d	betreft persoonsgegevens als bedoeld in de artikelen 9 (bijzondere persoonsgegevens), 10 (strafrechtelijke gegevens) en 87 (nationaal identificatienummer zoals BSN) van de Algemene verordening gegevensbescherming
E	art. 10	lid 2 a	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten en met internationale organisaties
F	art. 10	lid 2 b	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de economische of financiële belangen van de Staat, de andere publiekrechtelijke lichamen of de in artikel 1a, onder c en d van de Wet openbaarheid van bestuur bedoelde bestuursorganen
G	art. 10	lid 2 c	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten
H	art. 10	lid 2 d	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen
I	art. 10	lid 2 e	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer
J	art. 10	lid 2 f	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang dat de geadresseerde erbij heeft als eerste kennis te kunnen nemen van de informatie
K	art. 10	lid 2 g	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden
L	art. 11	lid 1	Betreft persoonlijke beleidsopvattingen die zonder anonimiseren herleidbaar zijn tot een persoon

Noordwijk
19 december 2018

*"Ondermijning van de democratie in het lokaal bestuur in Noordwijk".
Waar het begon, en waar het moet eindigen*

Aanleiding.

Dit document is opgesteld in opdracht van Jan Rijpstra, burgemeester van Noordwijk. De aanleiding is geweest de brief van de burgemeester dd. 10 december 2018. Omdat met name in de ruimtelijke ordening, waar de belangen enorm groot zijn, sprake is geweest van malversaties en ongeoorloofde toestanden zijn voor dit document de portefeuillehouders Ruimtelijke Ordening vanaf 2002 geïnterviewd. Voorts is gebruik gemaakt van een aantal schriftelijke bronnen van informatie: het rapport 'Recht door zee' van april 2004, het rapport 'Gedane zaken nemen geen keer' van maart 2004, en een aantal artikelen in het blad Binnenlands Bestuur van december 2004 en juni 2005, en in het Leidsch Dagblad van december 2016.

Inleiding.

"Het openbaar bestuur valt niet mechanisch te programmeren en is altijd het resultaat van mensenwerk. Bestuurders, maar ook ambtenaren worden gekenmerkt door onnavolgbare menselijke strevingen, kwaliteiten, houdingen, vergissingen, fouten, bestuursstijlen en percepties waardoor het bestuur vorm krijgt.

Het openbaar bestuur bestaat uit personen die denken en die met overtuiging behoren te handelen. Bestuurders behoren zélf inhoud te geven aan hun taken en verantwoordelijkheden. Op die manier wordt het vertrouwen van inwoners in –in dit geval- de lokale overheid bepaald. Dat vertrouwen stelt hoge eisen aan de onafhankelijkheid, professionaliteit en integriteit van bestuurders, en van ambtenaren." ... aldus het slotwoord van het rapport 'Gedane zaken nemen geen keer' van maart 2004.

Het besturen van specifiek de gemeente Noordwijk is geen eenvoudige zaak. De Noordwijkse bestuursorganen werden en worden tegengewerkt en gemanipuleerd op een ontoelaatbare en ongeoorloofde wijze.

Dit is een constatering die niet is gebaseerd op incidenten, maar op een structuur van manipulatie en aantijgingen ten aanzien van de integriteit van opeenvolgende colleges van burgemeester en wethouders en van individuele portefeuillehouders in de afgelopen decennia.

In het Leidsch Dagblad van 24 december 2016 opende freelance-journalist Peter Olsthoorn een reeks artikelen over Noordwijk waarin hij "de ingewikkelde lijntjes tussen gemeentebestuur, horeca-ondernemers, vastgoedbeleggers en

bouwbedrijven" onderzocht als volgt: *"Al honderden jaren karakteriseren turbulentie en heftige botsingen tussen ondernemers, politici en bewoners van de kustgemeente Noordwijk. Met honderden miljoenen als inzet tussen 'marchanderende politici' en 'vastgoedmaffia'."*

Die paar regels in het LD vertellen het hele verhaal van Noordwijk! Er is niets nieuws onder de zon!

De burgemeester van Noordwijk schrijft in zijn brief dd. 10 december 2018 aan de gemeenteraad dat hij wil weten welke krachten actief zijn in het beïnvloeden en manipuleren van de Noordwijkse politiek. De burgemeester wil een risicoscan (laten) maken die verder kijkt dan de wethouders, raadsleden en ambtenaren in de eigen organisatie ... wie heeft buiten die organisatie lijntjes met wie

In het laatste halfjaar van deze collegeperiode zijn mensen openlijk ernstig beschadigd. Met de partijvoorzitters was een half jaar voor de verkiezingen afgesproken dat 'we' normale campagnes zouden gaan voeren. De partijen hebben zich daar over het algemeen aan gehouden, hoewel Lijst Salman hierin wellicht een uitzondering vormt. Dat lijkt overigens niet bewust te zijn gebeurd door het partijkopstuk (D. Salman) zelf; de (kwaai) geniussen hierachter lijken de fractievoorzitter van LSN (P. van Bockhove) en [REDACTED] I te zijn. Zij gebruiken de wethouder als spreekbuis, zoals dat ook gebeurde in de tijd dat hij nog raadslid-in-de-oppositie was. Dit alles wordt gepubliceerd door De Noordwijker (een uitgave van uitgeverij Verhagen) met name door 'journalist' W. Siemerink, en het comité Noordwijk Transparant. Dit schetst de rol van de wethouder van LSN in het college. Zo is ook de rol van een ex-CDA-raadslid (J. de Ridder) (later ook terugkomend gelieerd aan leden van het comité Noordwijk Transparant) van twijfelachtige signatuur: particuliere-belangenbehartiger-pur-sang! Dat blijkt later in dit document.

Dit document, dat voor het grootste deel het product is uit interviews met een aantal 'spelers' in deze arena en uit artikelen uit de geschreven pers c.q. vakbladen, heeft de intentie om de burgemeester de richting van het antwoord op zijn vraag in één document verzameld aan te bieden, en gaat terug in de tijd, tot halverwege de jaren '80 van de vorige eeuw.

Conclusie.

In de afgelopen jaren is het besturen van de gemeente Noordwijk systematisch bemoeilijkt, of zelf nagenoeg onmogelijk gemaakt door uitingen van smaad, laster en andere aantijgingen die het college van burgemeester en wethouders als geheel troffen, maar ook individuele collegeleden en kritische raadsleden die de integriteit in het gemeentebestuur ter discussie stelden. Daarmee werd de democratie in het lokaal bestuur van Noordwijk ernstig ondermijnd.

De donkerrode lijn in dit proces van ondermijning uit de afgelopen jaren die uit dit document blijkt, is als volgt samengevat ...:

- de partij van het CDA heeft het (dagelijks) bestuur van Noordwijk jarenlang gedomineerd en beheerd, zowel van binnenuit als van buitenaf. Dat heeft een negatief beeld neergezet van de invloed van deze partij.
- de portefeuille Ruimtelijke ordening was van 1986 tot 2002 onafgebroken in handen van een CDA-wethouder. Diverse prominente CDA-kopstukken wisten elkaar te vinden op belangrijke dossiers en maakten daar de beslissingen. Daartoe behoorden V. Salman, P. Brandjes, A. de Boer en [REDACTED] I en later ook J. de Ridder, hoewel de intenties van De Ridder anders lijken dan van de anderen.
- V. Salman was een belangrijke speler in het naar zijn hand zetten van situaties; hij was niet de enige of belangrijkste pion in het ondermijnen van de democratische besluitvorming, maar wel een van de belangrijke beïnvloeders van de bestuurscultuur in de afgelopen decennia.
- de instelling van de CDA-partij in deelname in het openbaar bestuur is die van het behartigen van eigen, individuele belangen boven het algemeen belang. Dat maakt het oprecht en integer besturen van een gemeente onmogelijk.
- na zijn wethoudersperiode was V. Salman een topadviseur in belangrijke Noordwijkse bouwplannen, [REDACTED] K Hij kreeg kennis over gegevens, documenten en informatie die voor anderen verborgen bleef.
- het Platform Initiatief Noordwijk en het comité Noordwijk Transparant die beide hun pijlen met een zeer negatieve instelling richten op het gemeentebestuur worden deels ook gedomineerd door prominente CDA-ers in een belangrijke rol: P. Brandjes, A. de Boer, J. de Ridder.
- de beïnvloeding van het gemeentebestuur door –met name- de CDA-clan is ingegeven geweest door verschillende intenties: macht, financieel gewin en behartiging van eigen belang anderszins.
- beïnvloeding werd gedaan door zitting te nemen in bestuursorganen, door het sturen van tendentieuze brieven aan het gemeentebestuur, door plaatsing van advertenties in lokale nieuwsblaadjes, door beïnvloeding van de schrijvende pers, maar ook op heel directe wijze door intimiderende contacten met collega-bestuurders en delen van de ambtelijke organisatie.

- De Raad Bouw B.V. en Van der Wiel Bouw b.v. waren met een regelmaat verwickeld in onderlinge strijd om bouwplannen; die strijd werd mede uitgevochten over de ruggen van lokale bestuurders.
- [REDACTED] K [REDACTED]
- Samengevat: de democratie van het lokale bestuur in Noordwijk is jarenlang ondermijnd geworden. Onder "ondermijning van de democratie" wordt verstaan de bestuurssituatie waarin de onderwereld de macht krijgt over de bovenwereld.

... en wordt in dit document verder beschreven, onderbouwd en toegelicht.

Het begin.

In zijn brief noemt de burgemeester een aantal bronnen van aantijgingen en laster. Hij doelt daarbij op de situatie van nu, en van enkele maanden geleden. Deze bronnen zijn evenwel het hedendaagse, het meest recente deel van een structurele lijn van aantijgingen en manipulaties van de laatste decennia. Dat zal blijken uit het verloop van dit document.

De brief van de ontwikkelaar (P. Brandjes) over de grondverkoop aan het Rederijkersplein, en over de kritiek op de overeenkomst Offem Zuid is een van de exponenten van die structurele lijn. Als dit een incident was geweest zou nog kunnen worden bedacht dat die brief is opgesteld uit onwetendheid van de schrijver met betrekking tot het gemeentelijk beleid. Maar dat past absoluut niet in het structurele beeld van het handelen van die schrijver, én niet in zijn karakter. Daarmee is deze brief te kwalificeren als laster, en een aanval op de persoon van de portefeuillehouder Ruimtelijke ordening van dit college '14-'18 (H. Bakker).

Zo is ook de krant van het comité Noordwijk Transparant een exponent van valse informatieverstrekking, met als doel om de verkiezingsuitslag van november '18 te beïnvloeden. Het is niet toevallig dat ook de hierboven genoemde ontwikkelaar (P. Brandjes) een belangrijke pion is in dit comité; hij heeft zich opgeworpen als woordvoerder (en heeft tevens aangegeven als financierder van mogelijke gerechtelijke kosten te zullen optreden).

Deze handelwijze toont grote gelijkenis met een situatie vlak voor de verkiezingen in 2010. Na het uitbrengen van de 21ste publicatie over de ontwikkeling van Noordwijk in de periode 2006 – 2010 werd de wethouder RO een week voor de verkiezingen in de gemeenteraad (initiatief raadslid D. Salman) verweten campagne te voeren met gemeenschapsgeld. Via een vooraf bedacht plan werd een motie van afkeuring (gesteund door collega coalitiepartners CDA en VVD) aangenomen en op de dag van de verkiezingen, gefinancierd door P.Brandjes, in heel Noordwijk verspreid.

Zonder hier verder diep in te gaan op de inhoud van de brief en de krant zijn hier al de eerste tekenen van de structurele lijn te herkennen, onder meer in de figuur van de projectontwikkelaar /directeur van De Raad Bouw B.V.

Leidsch Dagblad december 2016

In de eerder aangehaalde artikelen van Peter Olsthoorn in het Leidsch Dagblad wordt die lijn al zo duidelijk! Dat leert een aantal 'aanhalingen' uit die artikelen ...:

"Bouwgekonkel in een mondaine badplaats" is de titel van het eerste artikel; 24 december 2016.

In Noordwijk staat dezer jaren voor zeker 500 miljoen euro aan bouwvergunningen op het spel, aldus een citaat uit dit eerste artikel in deze reeks. Moeilijk voor een bestuur en ambtelijk apparaat van een dorp met 25.000 inwoners, zeggen de bronnen van het artikel. 'Het bestuur was de afgelopen decennia absoluut niet opgewassen tegen de grote spelers die enorme vastgoedbelangen najoegen.' ... 'De polarisatie is heel erg. Men is elkaar verloren en dat is aan ondernemers en aan de politiek te wijten.' ...

Het CDA is vanouds de partij die het spel van de bouwvergunningen beheerst, met bouwbedrijven Alkemade en De Raad die mensen in de gemeenteraad hadden. Vanaf 1986 kwam de periode Victor Salman, 15 jaar als CDA-raadslid waarvan 12 jaar als wethouder ruimtelijke ordening. Daarna was hij actief als vastgoedadviseur bij bouwplannen [K]

[I]. Els van Egmond van het lokale architectenbureau Van Egmond zetelde tot recent voor het CDA in de gemeenteraad. Lokale projectontwikkelaar [I] had een warme band met de VVD en vooral ex-burgemeester Harry Groen.

Onderzoeksbureau Berenschot toonde in 1996 chaos en ruzie tussen wethouders en ambtenaren op het gemeentehuis. Berenschot noemt kort de beroerde politieke, bestuurlijke cultuur en partijdige lokale pers als dieperliggende oorzaak.

"Slag om Noordwijk bereikt climax" is de titel van het tweede artikel in de serie van het Leidsch Dagblad in december 2016, waarin wordt beschreven hoe de chique badplaats Noordwijk speelbal werd van vastgoedfanaten.

In april 2016 krijgen de Hotels van Oranje toestemming voor forse uitbreiding met hotelvernieuwing en appartementen, aldus het begin van dit artikel. [K]

[K] Het college besliste niet over de bouwvergunning maar legde het besluit voor aan de gemeenteraad. Er volgde een bemiddelingstraject door prominenten van de coalitiepartijen. [K]

[K] Hier deed het Platform Initiatief Noordwijk zijn intrede, [K], en gesteund door het CDA. Dit platform maande het gemeentebestuur om vaart te maken met medewerking aan de HvO-wensen.

Platform Ons Noordwijk, een particulier initiatief van direct omwonenden van de Hotels van oranje, verzette zich tegen de bouwplannen van Oranje. De acties van PIN en PON leidden tot 2.500 zienswijzen, wat de algemeen directeur van Huis ter Duin Stephan Stokkermans de uitspraak ontlokte: "Politiek en ondernemers zijn doorgeschoten. Van beide kanten zet ik vraagtekens bij de aantallen. Velen wisten niet eens waarvoor ze tekenden."

Daarnaast was er ander particulier initiatief die een "Vuurtoren-potlood-actie" is gestart met als boodschap 'kiest u op 19 maart (2014) voor hogere nieuwbouw? Of kiest u voor onze vuurtoren als hoogste punt?' Daarbij werd gecommuniceerd dat Puur Noordwijk en PvdA/GroenLinks tegen de hoogbouw van Hotels van Oranje waren en CDA, VVD en D66 voor de hoogbouw.

"Victor Salman: spin in het web" is het derde artikel in de reeks.

Deze in 1986 als 26-jarige jongste wethouder van Noordwijk ooit wist in mei 1986 al dat hij na zijn wethouderschap de overstap naar het bedrijfsleven wilde maken, zo liet hij destijds schrijven in de Leidsche Courant. 'Je bent daar met je bestuurlijke ervaring natuurlijk gauw in trek.' En inderdaad, hij werd na een aantal jaren in het gemeentebestuur te hebben gezeten een machtig man in de ruimtelijke ordening.

Er deden snel allerlei verhalen de ronde over de verschillende belangen van Salman. In 1998 keerde hij met voorkeurstemmen terug in de gemeenteraad.

Volgens [REDACTED] [I] taande zijn macht geenszins.

"Hij was zeer geslepen en de verhalen hielden aan over kongi's met onroerende zaken. Met name samen met architect [REDACTED] [I]" De terugkeer van Salman was voor [REDACTED] [I] aanleiding om op te stappen [REDACTED]

Er werd veel gesproken over de bestuurlijke cultuur uit die tijd (beginjaren '90) en de rol van Salman daarin. Termen als dealtjes, achterkamertjespolitiek, machtspolitiek zonder controle, fêteren van raadsleden en wethouders door hoteliers en vastgoedondernemers werden rijkelijk gebezigd. Salman liet evenwel weten zich totaal niet te herkennen in het beeld dat van de gemeente Noordwijk in die periode werd geschetst.

F. van der Veen, collega wethouder in de collegeperiode 1994-1998 wordt in dit artikel aangehaald: "Salman is slim, sluw en uitgekookt. Tegen hem vechten heeft geen zin want hij gaat tot het uiterste, als het moet 80 uur per week. Als je iets wilt bereiken kun je zo'n boefje als Salman beter aan je kant hebben."

Een andere college wethouder, uit de periode 1990-1994, P.J. Barnhoorn verhaalt over het afzetten tegen zijn beleid door Salman in zijn hoedanigheid als voorzitter van de Noordwijkse Ondernemersvereniging. "Salman is ook onderlegd in het formuleren van teksten en procedures die later voor meerderlei uitleg vatbaar zijn, dus ook in zijn voordeel. Het stichten van verwarring is een vaste methode. Stemmingmakerij is een van zijn sterkste wapens." Salman reageert hierop ... "wat hier wordt gesteld is onbegrijpelijk, onjuist en diffamerend. Het is een subjectieve waarneming door slechts één bron, die zich bovendien niet baseert op feiten. Tendentieus en suggestief."

Salman wordt in dit artikel hard neergezet, ook als een van de rolspelers in de omklap van Bronsgeest naar Offem Zuid. Het artikel meldt zelfs dat 'de verdenking rijst dat Salman heimelijk werkt voor [REDACTED] I, de eigenaar van bouwgrond' (... in Offem Zuid). Salman ontkent dit, en weet zich gesteund door de officier van justitie in deze.

Het artikel nuanceert de rol van Salman in het ontstaan van de bestuurlijke cultuur in Noordwijk. "In een verder verleden was veel meer sprake van cliëntelisme met bouwprogramma's. Grote bouwers hadden zeer directe politieke relaties, als wethouder en fractievoorzitter van het CDA." Enkele prominente ex-politici wijzen ook op de vrijheid van Salman om zijn brood te verdienen. 'De politiek moet tegenwicht bieden als zaken niet in het algemeen belang zouden zijn.'

Het volgende artikel in deze serie in het Leidsch Dagblad van december 2016 "Schandvlekken van Noordwijk" schetst de positie en invloed van [REDACTED] I (en de rol van Salman als zijn adviseur, nota bene ook in zijn periode als raadslid) in Noordwijk, [REDACTED]

[REDACTED] Het college pakte [REDACTED] I hard aan met onder meer financiële sancties en het intrekken van een bouwvergunning, maar resultaat in de zin van bouwen kwam er steeds niet van.

Plotseling kwamen daar de fouten aan het licht met de bestemmingsplannen, onder andere voor het [REDACTED] I Gat van Palace. Dit leidde tot veel geruchten en een aantal onderzoeken. Verderop in dit document hierover meer.

In "Teloorgang van de toeristenplaats" beschrijft de veranderingen in Noordwijk in de toeristensector. Hotels maken plaats voor appartementsgebouwen. Een van de zaken die hierin speelde was de aanvaring van burgemeester Groen en [REDACTED] I [REDACTED] Die aanvaring haalde De Telegraaf. De burgemeester wordt door [REDACTED] I beticht van bevoordeling van bouwonderneming Van der Wiel b.v., die op zijn beurt in de openbaarheid rept van stelselmatige benadeling door het CDA. Victor Salman sust de zaak; [REDACTED] I krijgt wat extra bouwklussen toebedeeld, aldus het LD-artikel. Daarop volgt dat De Raad Bouw B.V. het bouwbedrijf van Van der Wiel bouw b.v. keihard aanvalt. Bouwend Noordwijk rolt over elkaar heen en betreft daarin ook de gemeenteraad (De Raad Bouw B.V.: er zijn vermoedens van een frauduleuze relatie tussen de VVD-fractie en [REDACTED] I). Deze beschuldiging moest worden gerectificeerd.)

Het laatste LD-artikel in de serie heeft als titel "Hoe nu verder". "Hoe verlost Noordwijk zich van de barre verhoudingen tussen ondernemers die hun eigen belang najagen, en politici die daar niet tegen opgewassen zijn en vooral elkaar vliegen afvangen."

Wethouder P. Barnhoorn ergert zich aan "die ontevreden ondernemers die met hun adviseurs en hun bevriende raadsleden en toegang tot onbetrouwbare media

met halve waarheden in verweer komen.” Barnhoorn stelt zich de vraag wie de baas is in de politiek ... de kiezers eens in de 4 jaar en daarna de raadsleden. Partijen in het bedrijfsleven moeten worden beoordeeld op hun maatschappelijke bijdragen en ethisch correct handelen. De politiek moet dat durven eisen en er consequenties aan verbinden.

Ex-wethouder F. v.d. Veen had een andere kijk op Hoe nu verder ... volgens hem zit het probleem juist bij ambtenaren die ambitieuze wethouders dwarszitten.

“Topambtenaren laten rouleren in de Duin- en Bollenstreek. Dat verkleint hun macht die ze in 15, 20 jaar opbouwen tegenover democratisch gekozen wethouders.” Ook ‘brood-wethouders zouden na 8 jaar moeten worden vervangen. “Dan was het probleem Victor Salman in Noordwijk nooit zo groot geworden.”

Verder dan het aanspreken van de goede wil van alle betrokkenen kan de gemeente niet gaan, stelt het LD-artikel. Zoek naar ervaren personen uit landelijk bestuur, bedrijfsleven en cultuur die het algemeen belang willen dienen, bijvoorbeeld als wethouder ...

Aantijgingen en intimidaties.

Vanaf 1986 tot tenminste 1998 werd het college van burgemeester en wethouders zowel van binnenuit als van buitenaf grotendeels beheerst door het CDA. Van binnenuit door een dominante wethouder (V. Salman) en van buitenaf door een consortium van lokale "prominenten" (o.a. P. Brandjes, A. de Boer, I. [REDACTED] ... later kwam daar nog bij J. de Ridder). Daarbij werd (in de jaren tussen 1990 en 1998) de helpende hand geboden vanuit een andere interne (college-)bron (F. v.d. Veen). Tijdens dit regime van destabilisering van binnenuit vielen directe slachtoffers, waaronder de toenmalige gemeentesecretaris (T. Fierens), de toenmalige wethouder Financiën (P.J. Barnhoorn) en een raadslid (B. Casse).

In de periode 1994-1998 moest een van de wethouders (F. v.d. Veen) onder druk aftreden na een affaire rond de gemeentesecretaris; hij bedreigde haar. Vóór zijn terugtreden blokkeerde hij, met de toenmalige wethouder RO (V. Salman), de terugkeer van de gemeentesecretaris na haar ziekte; dit tegen de uitdrukkelijke wens van alle fractievoorzitters in de gemeenteraad. Dit was een zwarte periode in het gemeentebestuur van Noordwijk, waardoor ook de burgemeester (H. v.d. Sluijs) werd getekend.

Aantijgingen en intimidaties van buitenaf troffen het college als geheel, maar concentreerden zich vanaf 1998 ook nadrukkelijk op de portefeuillehouders Ruimtelijke Ordening van opeenvolgende colleges, tot in 2018 aan toe! (R. Tummers, P. Barnhoorn, T. van Rijnberk, L. van Ast en H. Bakker) Maar in de eindjaren '90 ook van binnenuit: triest dieptepunt hierbij was de 'omklap' van Bronsgeest (zie hierna).

'Lastige' raadsleden ontsprongen evenmin de dans. Dat kon bijvoorbeeld gaan om de toewijzing van een woning aan een van die raadsleden (T. van Rijnberk). Die actie kwam van de SP (geen raadsfractie op dat moment) die (anoniem) was ingeseind door een CDA-wethouder (V. Salman); de SP eiste destijds op grond van verkregen informatie het terugtreden van dat raadslid.

Ook andere raadsleden (A. Ouwehand) die twijfels hadden over de integriteit van een van de wethouders (V. Salman) werden aangepakt.

Juist deze observaties van de casus zijn van groot belang. Zij tonen namelijk aan dat het ondermijningsproces niet gaat om incidenten tussen toevallig clashende individuen, maar dat het een structureel stelsel van beledigingen, smaad en laster is vanuit steeds dezelfde hoek(en) naar steeds weer verschillende personen in opeenvolgende collegeperioden.

Een voorbeeld hiervan is de brief die wethouder P. Barnhoorn twee dagen na zijn aantreden ontving van V. Salman, waarin hij hem een snelle politieke dood voorspelde en hij daaraan zou meewerken.

In de afgelopen jaren hadden –naar verluid- verschillende lieden zitting in de gemeenteraad of commissie die daar hun eigen of andermans particuliere belangen vertegenwoordigden c.q. beschermden (vb.: steunfractielid VVD (P.

Taverne) met belangen in De Nes, als woordvoerder in de commissie over de ontwikkeling van het plan Bloemenzee met effecten op zijn grondpositie in De Nes). Dit is ook best wel illustratief voor de verdenkingen van ondermijning van de lokale democratie.

De dossiers.

Het aantonen van tekenen van aanvallen op de democratie kan vervolgens worden gedaan aan de hand van verscheidene dossiers. Die zijn voldoende voorhanden; een aantal daarvan wordt in dit document beschreven.

Het eerste van die dossiers is **Bronsgeest**.

Een belangrijke gebeurtenis die zijn oorsprong kent in de 2^e helft van de jaren '80 is de start van een nieuwe bouwlocatie: Bronsgeest, bestaande uit twee delen: Bronsgeest – zuid (nu Boechorst) ten zuiden van de Van Berkelweg en Bronsgeest – noord (nu Bronsgeest) ten noorden van de Van Berkelweg. Dat is een belangrijk dossier gebleken in het Noordwijkse openbaar bestuur. Dit document gaat daar iets breder op in.

In de aanloop naar de collegeperiode 1990-1994 ontstond het plan voor een nieuwe bouwlocatie op Bronsgeest. In die collegeperiode maakte de gemeente Noordwijk een start met aankoop van de grond in beide delen van Bronsgeest.

_____ werd actief op de grondmarkt en was betrokken bij de oprichting van een onroerendgoed- maatschappij die grond (1993: Ooievaarsland) verwierf in Bronsgeest. {Dat was een constatering van prof. Dr. Van den Heuvel.} ... ongewenste verwevenheid van belangen ...?!

In januari 1998 besloot de gemeenteraad tot de aanleg van Bronsgeest en het verleggen van de Van Berkelweg om de wijk en aan te sluiten op de Northgodreef. In het coalitieprogramma 1998 – 2002 was de verder ontwikkeling en uitvoering van dit project een van de speerpunten.

De wethouder Ruimtelijke ordening in de jaren dat de ontwikkellocatie Bronsgeest werd voorbereid (oktober 1991: Nota Ruimtelijke keuzen 2004) (V. Salman), was in december 1998, nadat hij na zijn aftreden als wethouder met voorkeurstemmen in de raad was gekozen, een van de initiatiefnemers (samen met een collega-raadslid (G. Duindam)) voor de omklap van Bronsgeest naar Offem Zuid.

Een van de raadsleden van de Progressieve Combinatie (T. van Rijnberk) rook onraad. Een bouwbestemming verplaatsen van grond die voor een deel door de oud CDA-wethouder (V. Salman) was aangekocht en dus in eigendom van de gemeente was (26 ha.) en waarop voor 180 woningen bouwclaims waren uitgegeven aan het Bouwfonds, naar grond _____

_____, was vanuit het belang van de gemeente gezien volstrekt onlogisch. Bijzonder was in dit verband dat de ouders van V. Salman in die periode een kavel kochten _____ (nu Hofvennepark). Wethouder V. Salman bouwde op deze kavel een vrijstaande villa, de bouwer was De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes).

Los van de stedenbouwkundige discussie werd door de toenmalige CDA-wethouder (R. Tummers) verklaard dat de provincie in Bronsgeest Noord het verlies van het afwaarderen van de aangekochte grond (€ 5 miljoen) zou compenseren, de bouwclaims (€ 4 miljoen) eenvoudig elders gerealiseerd konden worden en dat in Offem Zuid de grond zou kunnen worden aangekocht voor een bedrag gelijk aan de boekwaarde van de grond in Bronsgeest Noord. Over deze zaken bleek later dat de gemeenteraad, met stukken die door de oud wethouder (V. Salman) waren opgesteld, bewust onjuist was geïnformeerd en misleid. Het PC-raadslid (T. van Rijnberk) berekende het gemeentelijk risico op ruim € 20 miljoen vanwege de eerder genoemde kosten en het verschil in potentiële positieve grondopbrengst tussen beide locaties.

In december 2004 verscheen in Binnenlands Bestuur een artikel naar aanleiding van de rapporten "Recht door Zee" en "Gedane zaken nemen geen keer". Die rapporten, en het artikel daarover in Binnenlands Bestuur geven veel informatie en aanwijzingen over manipulatie van bestuursbesluiten en daarmee over ondermijning van de Noordwijkse democratie.

Met name het "Hoofdstuk 2: Conclusies" uit het rapport Recht door Zee geeft in de paragrafen 2.4 (Projecten) en 2.5 (De cultuur) een duidelijk beeld van een aantal wantoestanden in de Noordwijkse bestuurlijke en ambtelijke organisatie.

Uit de rapporten / het BB-artikel ("citaten en interpretaties"):

- in de laatste jaren van de vorige eeuw onderscheidde Noordwijk zich in negatieve zin. Op het gemeentehuis ging veel mis. Veel van de problemen hadden te maken met de dominante positie van een aantal wethouders. Sommige mensen hadden binnen de heersende bestuurscultuur een zodanige positie opgebouwd, dat zowel de raad als de ambtelijke organisatie daar geen tegenwicht aan kon geven.
- het onderzoek (later resulterend in het rapport Recht door Zee) richtte zich in eerste instantie op de oorzaken van de sterk verslechterde financiële situatie van Noordwijk. Maar gaandeweg het onderzoek bleek dat de oorzaken van de financiële problemen niet los konden worden gezien van de (rotte) bestuurscultuur (waarvan Salman, die na 1998 nog enige jaren doorging als raadslid, niet de enige exponent was, maar wel een van de kopstukken), die in de jaren negentig op het gemeentehuis heerste.
- de voorzitter van de onderzoekscommissie (L. van Ast):
 - o ... de continuïteit van de organisatie zou moeten worden gewaarborgd door het ambtelijk apparaat. Echter, in ben er van overtuigd dat het voor de langere termijn destructieve gevolgen kan hebben wanneer incapabele mensen of mensen met een dubbele agenda op de verkeerde plekken zitten. Dat is een belangrijke conclusie, die met name geldt voor het dagelijks bestuur. We hadden hier bijvoorbeeld 12 jaar lang CDA-wethouder Victor Salman. Die heeft hier geregeerd als koning, keizer en admiraal. Hij schreef (samen met de andere

wethouders (F. v.d. Veen en Th. Sweers)) achter de rug van de burgemeester (H. v.d. Sluijs) tijdens diens vakantie een ongezouten brief over hem aan de commissaris van de koningin om zich over hem te beklagen. (Daarin uitten zij met name hun ongenoegen over het door de burgemeester gevoerde personeelsbeleid. Later wordt hem de portefeuille Personeel & Organisatie ontnomen; wethouder Salman neemt die over). De burgemeester had zich via het seniorenconvent sterk gemaakt voor de terugkeer van de gemeentesecretaris (T. Fierens), die zich ziek had gemeld. Dat was tegen de wil van de wethouders, die vervolgens later hebben geregeld dat het seniorenconvent werd afgeschaft, zodat de burgemeester helemaal geïsoleerd kwam te staan.

- ... ambtenaren zaten in het weekend gewoon in de kroeg met projectontwikkelaars, van wie ze met Kerst prachtige cadeaus kregen.
 - fractievoorzitter van de Progressieve Combinatie (A. Eijs):
 - ... essentieel onderdeel van de cultuur op het gemeentehuis was dat er angst heerste. De wethouders creëerden hun eigen hofhouding. Viel je daarbuiten, dan lag je onder vuur. Er was echt sprake van een intimiderende sfeer.
 - ... toen ambtenaren over een belangrijke kwestie met berekeningen en adviezen kwamen die een wethouder (V. Salman) niet bevielen, zijn deze mensen gewoon geparkeerd. Die wethouder zei: we schrijven de stukken voortaan zelf wel. Hij koos er bewust voor om beschikbare informatie niet door te spelen naar de raad, ... een politieke doodzonde!
 - omwonenden hadden bezwaar ingediend tegen de ontwikkelplannen van Bronsgeest, en dreigden tot de hoogste instantie door te zullen gaan. Dat is een veel voorkomende reactie bij ruimtelijke ontwikkelingen en is geen reden om plannen op voorhand te gaan wijzigen. Desondanks kreeg de gemeenteraad in 1999 opeens een nieuw voorstel gepresenteerd, waarvan de strekking luidde dat van woningbouw in het noordelijk deel van Bronsgeest zou worden afgezien en dat zou worden uitgeweken naar een andere locatie. Dat collegevoorstel bleek voor een belangrijk deel te zijn geschreven door oud-wethouder Salman, die op dat moment raadslid was en een adviesbureau ruimtelijke ordening bestierde. De ambtelijke top waarschuwde dat deze 'omklap' de gemeente wel € 20 miljoen zou kunnen gaan kosten; die ambtelijke top werd daarop buitenspel gezet. Saillant relevant feit: ...
-
- , die door dit raadsbesluit zijn agrarische grond zeer fors in waarde zag stijgen omdat het opeens bouwgrond was geworden!
- de onderzoekscommissie zag met de verkregen informatie rond Bronsgeest inmiddels voldoende aanleiding om externe hulp in te schakelen: hoogleraar beleidswetenschappen prof. dr. H. van den Heuvel. Hij voerde samen met onderzoeker ■ het deelonderzoek uit "expliciet toegankelijk maken van de ontwikkelingen binnen het Grondbedrijf en de besluitvorming met betrekking tot ruimtelijke ordening".

- Van den Heuvel en [REDACTED] I constateerden tijdens hun onderzoek dat veel van wat zich in het gemeentebestuur afspeelde achter de schermen plaatsvond: er was veel overleg in het informele circuit, waarin in een vertrouwelijke sfeer werd gesproken over strategieën en verborgen bedoelingen. ... Alom bekend is dat commissie- en raadsvergaderingen werden 'voortgezet' in het Hof van Holland. Daar werden –nadat de deuren werden gesloten en er alleen nog 'belanghebbenden' in de zaak aanwezig waren- besluiten genuanceerd, gemanipuleerd. Diverse belangen werden daar zeker gesteld.
In zijn afscheidsspeech in 2003 zei de toenmalige burgemeester (H. v.d. Sluijs) over de wijze van besluitvorming in die periode "de gemeente Noordwijk werd niet vanuit de collegekamer bestuurd" ...!!
- het rapport van Van den Heuvel en [REDACTED] I roept ook beelden op van het bestaan van een soort old boys'network in Noordwijk, waarin verschillende CDA-prominenten figureerden. De onderzoekers plaatsten vraagtekens bij de rol van oud-wethouder Salman, die –nadat hij raadslid was geworden en een adviesbureau op het terrein van de ruimtelijke ordening runde- nog regelmatig bilateraal overleg voerde met CDA-wethouder Tummers, zijn opvolger en partijgenoot.
- de onderzoekers concludeerden dat op basis van het (toen nog voorhanden zijnde) schriftelijk materiaal niet was vast te stellen of Salman zich schuldig had gemaakt aan belangenverstrengeling ... 'Maar het heeft minstens de schijn gewekt.'

In 2002 trad er een nieuwe CDA-wethouder (P. Barnhoorn) aan in een college met 3 wethouders van Noordwijk Totaal (G. van Duin, G. Duindam, P. van Bockhove). De mare gaat dat de voormalige CDA-wethouder (V. Salman) uit de periode 1986-1998 mede-regisseur was van dit college. Dat klinkt aannemelijk; er zaten immers minimaal 2 heren (G. Duindam en P. van Bockhove) in die hij tot zijn vazallen mocht rekenen.

Bedoelde CDA-wethouder (P. Barnhoorn) probeerde na de Recht-door-Zee periode te breken met de CDA-cultuur van pressie. Hij verzette zich tegen de invloed van hét CDA-kopstuk van die tijd (V. Salman) en moest daarom het veld ruimen.

Twee van de Noordwijk Totaal-wethouders (G. Duindam en P. van Bockhove) moesten halverwege de collegeperiode 2002-2006 hun plaats in het college afstaan nadat Noordwijk Totaal in de zomer van 2004 uiteen viel. Ook beide fractievoorzitters van de collegevormende partijen (Noordwijk Totaal en het CDA) traden af. De Progressieve Combinatie (T. van Rijnberk) deed vervolgens zijn intrede in dit college.

In 2006 ging de RO-portefeuille over van het CDA (P. Barnhoorn) naar de Progressieve Combinatie (T. van Rijnberk). In deze periode werd de PC-wethouder (T. van Rijnberk) beschuldigd door de directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes) over een woningkwestie (zie hierover later meer).

In 2010 werd de portefeuille Ruimtelijke Ordening 'verdeeld' over 3 wethouders: van Puur Noordwijk (L. van Ast), VVD (L. de Lange / B. Brekelmans) en CDA (M. Vroom).

Het tweede dossier in de reeks is dat van **Heijmans**. (Bloemenzee / Duineveld) In de collegeperiode 2002 – 2006 werd, naar aanleiding van een motie in Provinciale Staten die zich uitsprak voor een open middengebied met een beperkt deel voor woningbouw achter het toenmalige zwembad, onder verantwoordelijkheid van wethouder P. Barnhoorn een ontwikkelcompetitie opgezet waar ProperStok/Heijmans met een stedenbouwkundig plan van [REDACTED] als beste uit naar voren kwam. De provincie stelde als voorwaarde voor het te bebouwen deel dat het gebied de Nes voor het grootste deel open zou blijven.

De gemeente werd in dit proces door de directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes) beticht van het maken van fouten. Dat leidde tot een mediation-traject (dat uiteindelijk ook nog een grondtransactie op Space Business Park tot gevolg zou hebben). De directeur van De Raad Bouw B.V. heeft zich overigens niet aan de mediation-afspraken gehouden.

In de collegeperiode 2006 – 2010 is onder verantwoordelijkheid van wethouder T. van Rijnberk een deel van het middengebied uitgewerkt tot het plan Bloemenzee. Dit plan voorzag in de bouw van het zwembadcomplex met annex een aantal voorzieningen (o.a. kinderdagverblijf), luxe appartementen, ondergrondse parkeervoorzieningen, verplaatsing van de tennisvelden, een landschapspark met speeleiland, 20 jaar exploitatievergoeding voor het zwembad en afdekken van een opgelopen tekort van € 8 miljoen in het grondbedrijf. Dit plan zou geheel voor rekening en risico van de ontwikkelaar komen maar de contractvorm moest vanwege een wijziging in Europese regelgeving worden omgezet in een concept koop- realisatieovereenkomst. Hierbij werd overeen gekomen dat ProperStok/Heijmans € 32 miljoen voor de grond zou gaan betalen, de extra voorzieningen bij het zwembad zou realiseren, een ondergrondse parkeergarage voor het zwembad en deze voorzieningen zou realiseren en al vanaf 2011 kosten zou vergoeden. De concept overeenkomst is in juli 2009 door de gemeenteraad goedgekeurd.

Onder aanvoering van de VVD, met als woordvoerder steunfractielid P.Taverne die tegenstander was van het plan Bloemenzee aangezien dit het bebouwen van zijn gronden in de Nes onmogelijk zou maken, werd bij de afronding van het definitief contract buiten de wethouder en zijn staf om een jurist ingeschakeld die meende dat het juridisch advies van de landelijk deskundige op het gebied van Europese regelgeving die door het college was ingeschakeld ondeugdelijk was. De verwarring die hiermee werd gecreëerd maakte het ondertekenen van het contract op dat moment onmogelijk en bood de collega-coalitiepartners VVD en CDA de mogelijkheid de wethouder RO (T. van Rijnberk) kort voor de verkiezingen te betichten van het maken van onzakelijke contracten.

(... dit is geworden tot een structureel stramien van CDA en VVD, gesteund door Lijst Salman, om in verkiezingscampagnes collega-bestuurders onderuit te halen. De laatste weken / dagen voor de verkiezingen van 21 november 2018 waren daarvan opnieuw treffende voorbeelden. Nu zijn ook het Platform Initiatief Noordwijk en het comité Noordwijk Transparant aangesloten in deze campagne-beerput; in beide comités duiken weer dezelfde namen op ... die van Hans Stol en [I] nadrukkelijk op de voorgrond, [K] Lijst Salman en P. Brandjes ...

De Noordwijk Transparant 'krant' werd verspreid tegelijkertijd met een krant van Uitgeverij Verhagen, waar o.a. W. Siemerink een van de 'journalisten' is ... een dubieuze bringer van 'gekleurd nieuws' ...)

Het hele proces kreeg in de collegeperiode 2010 – 2014 onder verantwoordelijkheid van wethouder L. van Ast zijn vervolg en er werden nieuwe contracten gesloten waarin overigens het bouwen van voorzieningen bij het zwembad, de bouw van de parkeergarage voor zwembad en voorzieningen en het vergoeden van kosten vanaf 2011 niet meer voorkwamen. De voorbereidingen werden gedaan met ondersteuning / advisering door advocatenkantoor Houthoff, en leidden uiteindelijk tot de GrondUitgifteOvereenkomst van december 2010. Bij het onherroepelijk worden van de bouwvergunning voor het bouwplan moest Heijmans zich houden aan de uitvoering ervan en van de GUO. Om de bouwvergunning onherroepelijk te kunnen laten worden was het nodig om bezwaren van omwonenden weg te nemen.

Een aantal onderhandelingen hierover reikten uiteindelijk tot resultaat. [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] [K]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Een andere bezwaarmaker was een lid van de VVD-fractie (P. Taverne), die zijn bezwaar pas introk nadat de gemeente zijn bouwkaavel in De Nes had gekocht. Een 'politicus' die zijn eigen belang voorop stelt ...?!
De bouwvergunning werd onherroepelijk.

Er kwam evenwel een brief van Heijmans met de boodschap dat het project niet uitvoerbaar werd geacht. De brief was opgesteld door c.q. geschreven in de stijl van V. Salman. WOB-verzoeken en rechtszaken volgden. Het dossier werd aangevallen van alle kanten ... Noordwijk Nieuws van [I], PIN van

Hans Stol e.a., artikelen in De Noordwijker (25feb2014 en 11mrt2014) waarin de toenmalige, in zijn nadagen verkerende wethouder RO (L. van Ast) tot op het bot werd gefileerd en beledigd (z'n kinderen werden ook hierbij betrokken), [REDACTED] (K)

Gesprekken met Heijmans resulteerden in nieuwe afspraken: er werd een nieuw plan ontworpen. Een van de architecten was [REDACTED] (I) [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] (K)
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] (K)
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] (K)
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] I
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] D
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] K
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Het vierde dossier handelt over: **Bestemmingsplannen**

In dit dossier over de actualisering van de bestemmingplannen in de periode 2011-2013 ging veel goed. Maar ten aanzien van een paar locaties zijn fouten gemaakt: Prominent Inn, Esplanada, Gat van Palace. [REDACTED]

[REDACTED] (BeverHolding [REDACTED] I) en [REDACTED] I [REDACTED]

Er zijn onderzoeken gepleegd naar de toedracht in dit dossier; hoe kon het zo zijn gegaan? De onderzoeken geven geen duidelijk uitsluitel.

Er is evenwel een helder vermoeden (uitgesproken) dat de projectleider [REDACTED] I onkundig is geweest, niet corrupt!, en dat het extern bureau (Kuiper Compagnons) niet uitvoerde wat zij opgedragen kreeg. Er werden 'bewuste afwijkingen' gemaakt, dat is iets anders dan 'fouten' ...

In 2014 werd de fractie van Puur Noordwijk hierover in De Noordwijker, waarvan een redacteur die tevens anonieme columnist was die de belangen van ondernemers graag verdedigde, volkomen afgezaagd. "Iedere wethouder die de belangen van de grote jongens in de weg zit wordt door de krantjes bikkelhard aangepakt. Maar de volgende morgen moeten ze wel weer over straat, hun kinderen naar school brengen." ('citaat' uit Bouwgekonkel in een mondaine basplaats, van Peter Olsthoorn; dec. 2016.)

En tenslotte het vijfde dossier in de rij: **Offem Zuid.**

In de omklap van Bronsgeest naar Offem Zuid werd in 2001 een contract (voorbereid en onderhandeld door een weinig tot niets van RO afwetende nieuwe wethouder (G. Duindam)) gesloten waarin onder meer werd vastgelegd dat de gemeente direct een deel van het aankoopbedrag betaalt voor de van Van Rhijnbouw b.v. aangekochte grond, en een deel van dat bedrag wordt later betaald. In het contract wordt ook een bouwclaim vastgelegd.

Dat contract blijkt vele jaren later niet erg solide. Vele onderhandelingen later werd een nieuwe samenwerkingsovereenkomst gesloten met Offem B.V./BPD. Hierin werd onder meer een disagio en compensatie sociale woningbouw afgesproken en vastgelegd. De gemeenteraad heeft met die overeenkomst ingestemd.

Het college, meer specifiek de wethouder RO (H. Bakker) kwam zwaar onder vuur te liggen in dit dossier, vooral door de directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes). Beschuldigingen over

- het sluiten van verkeerde overeenkomsten,
- betaling van te hoge bedragen voor de aangekochte grond (bedragen van € 11 mln en € 6 mln werden openlijk genoemd, hoewel die bedragen uiterst vertrouwelijk / geheim waren!)
- en het voeren van onderhandelingen door de RO-wethouder die voor zijn aantreden tot wethouder opdrachten had uitgevoerd voor Van Rhijn Bouw getuigden van kwade opzet van de briefschrijver. Hij onderbouwde zijn beschuldigingen niet, maar weigerde ook nog de weerleggingen van het college te begrijpen/aanvaarden. Dat bleek opnieuw tijdens het openbare debat van 18 december (burgemeester Rijpsma – comité Noordwijk Transparant).

De onafhankelijke Rekenkamer van de gemeente Noordwijk heeft onderzoek gedaan naar 6 grondtransacties. De conclusie uit dat onderzoek is dat alles volgens het geldende beleid heeft plaatsgevonden en niet in strijd is met wet- en regelgeving.

Twistende ondernemers.

Verdachtmakingen en beschuldigingen over integriteit raakten het gemeentebestuur ook in de twist tussen ontwikkelaars Brandjes en [REDACTED] I. In Binnenlands Bestuur van juni 2005 werd daarover een artikel gepubliceerd.

- Brandjes: 'het kan haast niet anders zijn dan dat er een frauduleuze relatie is tussen leden van de VVD en Van der Wiel Bouw b.v.'. Dit handelde over het bouwplan Maarten Kruijtsstraat, waarin de inbreng van een juridisch advies door de VVD-fractie in een commissievergadering over het niet correct toepassen van Europese aanbestedingsregels voor ophef zorgde. Het advies bleek niet te zijn gericht aan de VVD, maar aan Van der Wiel Bouw b.v.
- Brandjes noemt voorts voorbeelden waaruit zou moeten blijken dat Van der Wiel Bouw b.v. werd bevoordeeld ten koste van De Raad Bouw B.V.:
 - o Morgenster: waar Brandjes (De Raad Bouw B.V.) niet en [REDACTED] I (Van der Wiel Bouw b.v.) wel zou zijn toegestaan een bepaalde bouwhoogte te realiseren
 - o landgoed Calorama [REDACTED] I: voor de ontwikkeling van dat landgoed diende Brandjes een in 1984 een eerste plan in, maar stuitte hierbij op verzet van de politiek, met name Ton van Rijnberk. Er volgde een tweede aanvraag waarop akkoord werd gegeven en er werd een opening gegeven voor een derde aanvraag waarop Brandjes niet is ingegaan. De vierde aanvraag is rond 1994 afgewezen. Enige jaren later ontwikkelde [REDACTED] I een plan (24 eengezinshuizen en 5 luxe huizen) dat in 1998 wel genade vond in de ogen van de eigenaar van het landgoed en van de politiek. Toen Van Rijnberk in 1999 een van deze woningen kocht was het voor Brandjes duidelijk. Van Rijnberk was, ondanks dat hij tussen 1988 en 1996 geen raadslid was, schuldig aan het mislukken van zijn plan en in 1999 verantwoordelijk voor het goedkeuren van het plan van [REDACTED] I. Het kon niet anders dan dat er afspraken gemaakt waren tussen [REDACTED] I en Van Rijnberk. Nadat de SP Van Rijnberk in 1999 al had beticht van belangenverstrengeling in deze zaak, herhaalde Brandjes bij de rechter deze beschuldigingen nog eens. Hij schermde met een getuige die zou kunnen bevestigen dat er afspraken waren gemaakt tussen [REDACTED] I en Van Rijnberk. De getuige heeft zich nimmer geuit, en [REDACTED] I sprak alle insinuaties tegen.
- in het Leidsch Dagblad van 11 juni 2005 wordt gemeld dat "Brandjes een onderzoek overweegt naar de integriteit van wethouder Ton van Rijnberk bij het bouwplan Calorama. Omdat de burgemeester, naar aanleiding het beschuldigen van de VVD fractie van fraude, de contacten met De Raad Bouw B.V. opschortte, overweegt hij ook burgemeester Harry Groen te dagvaarden. Over zijn methodiek van beschuldigingen merkt hij in het artikel op: "Ik weet honderd procent dat ik hier slechter van wordt maar dat moet dan maar. Ik kan het me nu veroorloven. Ik heb er de leeftijd en de positie voor."

- Aangezien Brandjes, nadat Van Rijnberk in 2004 wethouder was geworden, de beschuldigingen herhaalde en ook beweerde dat [REDACTED] I onterecht een woning was toegewezen heeft het de burgemeester beide beschuldigingen laten onderzoeken door Deloitte Bijzonder onderzoek en Integriteitsadvies B.V. Van de beschuldigingen over Van Rijnberk en [REDACTED] I bleef geen spaan heel.
- De directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes) heeft zich nog op tal van andere dossiers onderscheiden in het aantijgen van het gemeentebestuur. ... zo zijn daar de dossiers van de aanbesteding op het Rederijkersplein, Bloemenzee/Binnenzee, Offem Zuid, Maarten Kruytstraat, De Nes

Overleg met comité Noordwijk Transparant

Het Kies-Transparant-krantje dat is verspreid op de dag voor de verkiezingen van 21 november 2018 was voor de burgemeester van Noordwijk aanleiding om het comité Noordwijk Transparant uit te nodigen voor een gesprek. Dat vond plaats in de raadzaal van het gemeentehuis, bijgewoond door publiek en pers.

In dit gesprek blijkt een aantal dingen.

Het comité, onder aanvoering van de heren Brandjes, Stol en De Boer zijn niet van zins om te luisteren naar toelichtingen door de burgemeester op door hen geuite misvattingen, die zij feiten noemden.

Voorbeelden: de kwestie Lenie Zoetendaal in de gemeenteraad, de passief openbare besluitenlijst van het college, geheime contracten die zouden zijn gesloten in het Offem Zuid-dossier. De burgemeester lichtte in heldere taal toe wat de juiste situatie was, maar het comité bleef volharden in het niet begrijpen, of niet willen begrijpen van de werkelijkheid.

Brandjes beticht vervolgens de gemeente van het hanteren van een aanvullende overeenkomst in het Sedos-Rederijkersplein-dossier, die niet openbaar is gemaakt. En hij beticht de gemeente Noordwijk van BTW-fraude in dit dossier. Hij geeft echter aan hiervan geen 'zaak' te maken. Deze aantijging is heel kwalijk, en weegt heel zwaar bij het college. (Inmiddels, 20 december 2018, heeft PIN aangifte gedaan bij de belastingdienst.)

Ten slotte stelt hij dat de wethouders op kosten van de gemeente advertenties plaatst waarin de successen van dit college worden gemeld. Ook dit is een valse beschuldiging.

Het einde van het gesprek is mogelijk het meest kenmerkende voor de werkwijze van het comité Noordwijk Transparant, maar meer nog van het CDA: hier is sprake van private belangenbehartiging in het openbaar bestuur. De heer A. de Boer, voormalig raadslid voor het CDA en nu nog steeds lid van deze partij stelt vast dat een vast CDA-gedachtengoed is dat een CDA-raadslid belangenbehartiger is voor individuen in de Noordwijkse samenleving. Dat stelt het CDA boven het behartigen van het algemeen belang.

Deze uitspraken van de heer De Boer zijn een absolute bevestiging: het algemeen belang en het eigen, individueel belang lopen in het CDA door elkaar. Dat verklaart veel van de acties van de CDA-prominenten door de jaren heen ... het eigen belang eerst. In de politiek is dat een zeer kwalijke instelling. Die instelling werd in de afgelopen tientallen jaren ook gebruikt ten opzichte van en tegenover collega-bestuurders. Dat maakt het oprecht en integer besturen van een gemeente vrijwel vanaf de basis onmogelijk.

Tot slot.

Het is de ambitie van de burgemeester en van de wethouders in het college van de '14-'18-periode om de ondermijning van de democratie in het lokaal bestuur zo veel mogelijk terug te dringen, en daarvoor de leden van het nieuwe college de inzichten te geven waar men zich op kan focussen wanneer zij die ambitie willen voortzetten.

Uit het onderzoek van Hoffmann Bedrijfsrecherche blijkt dat sinds 2014 de tijd aan het veranderen is; ongewenste invloed op de ambtelijke organisatie en de gemeentebestuurders is aan het afnemen.

Toelichting

In dit document kunt u secties terugvinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de wet openbaarheid van bestuur (WOB). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

A	art. 10 lid 1 a	kan de eenheid van de Kroon in gevaar brengen
B	art. 10 lid 1 b	kan de veiligheid van de Staat schaden
C	art. 10 lid 1 c	betreft bedrijfs- en fabricagegegevens, die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld
D	art. 10 lid 1 d	betreft persoonsgegevens als bedoeld in de artikelen 9 (bijzondere persoonsgegevens), 10 (strafrechtelijke gegevens) en 87 (nationaal identificatienummer zoals BSN) van de Algemene verordening gegevensbescherming
E	art. 10 lid 2 a	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten en met internationale organisaties
F	art. 10 lid 2 b	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de economische of financiële belangen van de Staat, de andere publiekrechtelijke lichamen of de in artikel 1a, onder c en d van de Wet openbaarheid van bestuur bedoelde bestuursorganen
G	art. 10 lid 2 c	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten
H	art. 10 lid 2 d	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen
I	art. 10 lid 2 e	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer
J	art. 10 lid 2 f	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang dat de geadresseerde erbij heeft als eerste kennis te kunnen nemen van de informatie
K	art. 10 lid 2 g	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden
L	art. 11 lid 1	Betreft persoonlijke beleidsopvattingen die zonder anonimiseren herleidbaar zijn tot een persoon

Noordwijk
19 december 2018

"Ondermijning van de democratie in het lokaal bestuur in Noordwijk".
Waar het begon, en waar het moet eindigen

Aanleiding.

Dit document is opgesteld in opdracht van Jan Rijkstra, burgemeester van Noordwijk. De aanleiding is geweest de brief van de burgemeester dd. 10 december 2018. Omdat met name in de ruimtelijke ordening, waar de belangen enorm groot zijn, sprake is geweest van malversaties en ongeoorloofde toestanden zijn voor dit document de portefeuillehouders Ruimtelijke Ordening vanaf 2002 geïnterviewd. Voorts is gebruik gemaakt van een aantal schriftelijke bronnen van informatie: het rapport 'Recht door zee' van april 2004, het rapport 'Gedane zaken nemen geen keer' van maart 2004, en een aantal artikelen in het blad Binnenlands Bestuur van december 2004 en juni 2005, en in het Leidsch Dagblad van december 2016.

Inleiding.

"Het openbaar bestuur valt niet mechanisch te programmeren en is altijd het resultaat van mensenwerk. Bestuurders, maar ook ambtenaren worden gekenmerkt door onnavolgbare menselijke strevingen, kwaliteiten, houdingen, vergissingen, fouten, bestuursstijlen en percepties waardoor het bestuur vorm krijgt.

Het openbaar bestuur bestaat uit personen die denken en die met overtuiging behoren te handelen. Bestuurders behoren zélf inhoud te geven aan hun taken en verantwoordelijkheden. Op die manier wordt het vertrouwen van inwoners in –in dit geval– de lokale overheid bepaald. Dat vertrouwen stelt hoge eisen aan de onafhankelijkheid, professionaliteit en integriteit van bestuurders, en van ambtenaren." ... aldus het slotwoord van het rapport 'Gedane zaken nemen geen keer' van maart 2004.

Het besturen van specifiek de gemeente Noordwijk is geen eenvoudige zaak. De Noordwijkse bestuursorganen werden en worden tegengewerkt en gemanipuleerd op een ontoelaatbare en ongeoorloofde wijze.

Dit is een constatering die niet is gebaseerd op incidenten, maar op een structuur van manipulatie en aantijgingen ten aanzien van de integriteit van opeenvolgende colleges van burgemeester en wethouders en van individuele portefeuillehouders in de afgelopen decennia.

In het Leidsch Dagblad van 24 december 2016 opende freelance-journalist Peter Olsthoorn een reeks artikelen over Noordwijk waarin hij "de ingewikkelde lijntjes tussen gemeentebestuur, horeca-ondernemers, vastgoedbeleggers en

bouwbedrijven" onderzocht als volgt: *"Al honderden jaren karakteriseren turbulentie en heftige botsingen tussen ondernemers, politici en bewoners van de kustgemeente Noordwijk. Met honderden miljoenen als inzet tussen 'marchanderende politici' en 'vastgoedmaffia'."*

Die paar regels in het LD vertellen het hele verhaal van Noordwijk! Er is niets nieuws onder de zon!

De burgemeester van Noordwijk schrijft in zijn brief dd. 10 december 2018 aan de gemeenteraad dat hij wil weten welke krachten actief zijn in het beïnvloeden en manipuleren van de Noordwijkse politiek. De burgemeester wil een risicoscan (laten) maken die verder kijkt dan de wethouders, raadsleden en ambtenaren in de eigen organisatie ... wie heeft buiten die organisatie lijntjes met wie

In het laatste halfjaar van deze collegeperiode zijn mensen openlijk ernstig beschadigd. Met de partijvoorzitters was een half jaar voor de verkiezingen afgesproken dat 'we' normale campagnes zouden gaan voeren. De partijen hebben zich daar over het algemeen aan gehouden, hoewel Lijst Salman hierin wellicht een uitzondering vormt. Dat lijkt overigens niet bewust te zijn gebeurd door het partijkopstuk zelf; de (kwaai) geniussen hierachter lijken de fractievoorzitter van LSN en [REDACTED] I] te zijn. Zij gebruiken de wethouder als spreekbuis, zoals dat ook gebeurde in de tijd dat hij nog raadslid-in-de-oppositie was. Dit alles wordt gepubliceerd door De Noordwijker (een uitgave van uitgeverij Verhagen) met name door 'journalist' W. Siemerink, en het comité Noordwijk Transparant. Dit schetst de rol van de wethouder van LSN in het college. Zo is ook de rol van een ex-CDA-raadslid (later ook terugkomend gelieerd aan leden van het comité Noordwijk Transparant) van twijfelachtige signatuur: particuliere-belangenbehartiger-pur-sang! Dat blijkt later in dit document.

Dit document, dat voor het grootste deel het product is uit interviews met een aantal 'spelers' in deze arena en uit artikelen uit de geschreven pers c.q. vakbladen, heeft de intentie om de burgemeester de richting van het antwoord op zijn vraag in één document verzameld aan te bieden, en gaat terug in de tijd, tot halverwege de jaren '80 van de vorige eeuw.

Conclusie.

In de afgelopen jaren is het besturen van de gemeente Noordwijk systematisch bemoeilijkt, of zelf nagenoeg onmogelijk gemaakt door uitingen van smaad, laster en andere aantijgingen die het college van burgemeester en wethouders als geheel troffen, maar ook individuele collegeleden en kritische raadsleden die de integriteit in het gemeentebestuur ter discussie stelden. Daarmee werd de democratie in het lokaal bestuur van Noordwijk ernstig ondermijnd.

De donkerrode lijn in dit proces van ondermijning uit de afgelopen jaren die uit dit document blijkt, is als volgt samengevat ...:

- de partij van het CDA heeft het (dagelijks) bestuur van Noordwijk jarenlang gedomineerd en beheerd, zowel van binnenuit als van buitenaf. Dat heeft een negatief beeld neergezet van de invloed van deze partij.
- de portefeuille Ruimtelijke ordening was van 1986 tot 2002 onafgebroken in handen van een CDA-wethouder. Diverse prominente CDA-kopstukken wisten elkaar te vinden op belangrijke dossiers en maakten daar de beslissingen. Daartoe behoorden V. Salman, P. Brandjes, A. de Boer en [REDACTED] I en later ook J. de Ridder, hoewel de intenties van De Ridder anders lijken dan van de anderen.
- V. Salman was een belangrijke speler in het naar zijn hand zetten van situaties; hij was niet de enige of belangrijkste pion in het ondermijnen van de democratische besluitvorming, maar wel een van de belangrijke beïnvloeders van de bestuurscultuur in de afgelopen decennia.
- de instelling van de CDA-partij in deelname in het openbaar bestuur is die van het behartigen van eigen, individuele belangen boven het algemeen belang. Dat maakt het oprecht en integer besturen van een gemeente onmogelijk.
- na zijn wethoudersperiode was V. Salman een topadviseur in belangrijke Noordwijkse bouwplannen, [REDACTED] K. Hij kreeg kennis over gegevens, documenten en informatie die voor anderen verborgen bleef.
- het Platform Initiatief Noordwijk en het comité Noordwijk Transparant die beide hun pijlen met een zeer negatieve instelling richten op het gemeentebestuur worden deels ook gedomineerd door prominente CDA-ers in een belangrijke rol: P. Brandjes, A. de Boer, J. de Ridder.
- de beïnvloeding van het gemeentebestuur door –met name- de CDA-clan is ingegeven geweest door verschillende intenties: macht, financieel gewin en behartiging van eigen belang anderszins.
- beïnvloeding werd gedaan door zitting te nemen in bestuursorganen, door het sturen van tendentieuze brieven aan het gemeentebestuur, door plaatsing van advertenties in lokale nieuwsblaadjes, door beïnvloeding van de schrijvende pers, maar ook op heel directe wijze door intimiderende contacten met collega-bestuurders en delen van de ambtelijke organisatie.

- De Raad Bouw B.V. en Van der Wiel Bouw b.v. waren met een regelmaat verwickeld in onderlinge strijd om bouwplannen; die strijd werd mede uitgevochten over de ruggen van lokale bestuurders.
- [REDACTED] [K]
[REDACTED]
- Samengevat: de democratie van het lokale bestuur in Noordwijk is jarenlang ondermijnd geworden. Onder "ondermijning van de democratie" wordt verstaan de bestuurssituatie waarin de onderwereld de macht krijgt over de bovenwereld.

... en wordt in dit document verder beschreven, onderbouwd en toegelicht.

Het begin.

In zijn brief noemt de burgemeester een aantal bronnen van aantijgingen en laster. Hij doelt daarbij op de situatie van nu, en van enkele maanden geleden. Deze bronnen zijn evenwel het hedendaagse, het meest recente deel van een structurele lijn van aantijgingen en manipulaties van de laatste decennia. Dat zal blijken uit het verloop van dit document.

De brief van de ontwikkelaar over de grondverkoop aan het Rederijkersplein, en over de kritiek op de overeenkomst Offem Zuid is een van de exponenten van die structurele lijn. Als dit een incident was geweest zou nog kunnen worden bedacht dat die brief is opgesteld uit onwetendheid van de schrijver met betrekking tot het gemeentelijk beleid. Maar dat past absoluut niet in het structurele beeld van het handelen van die schrijver, én niet in zijn karakter. Daarmee is deze brief te kwalificeren als laster, en een aanval op de persoon van de portefeuillehouder Ruimtelijke ordening van dit college '14-'18.

Zo is ook de krant van het comité Noordwijk Transparant een exponent van valse informatieverstrekking, met als doel om de verkiezingsuitslag van november '18 te beïnvloeden. Het is niet toevallig dat ook de hierboven genoemde ontwikkelaar een belangrijke pion is in dit comité; hij heeft zich opgeworpen als woordvoerder (en heeft tevens aangegeven als financierder van mogelijke gerechtelijke kosten te zullen optreden).

Deze handelwijze toont grote gelijkenis met een situatie vlak voor de verkiezingen in 2010. Na het uitbrengen van de 21ste publicatie over de ontwikkeling van Noordwijk in de periode 2006 – 2010 werd de wethouder RO een week voor de verkiezingen in de gemeenteraad (initiatief raadslid D. Salman) verweten campagne te voeren met gemeenschapsgeld. Via een vooraf bedacht plan werd een motie van afkeuring (gesteund door collega coalitiepartners CDA en VVD) aangenomen en op de dag van de verkiezingen, gefinancierd door P.Brandjes, in heel Noordwijk verspreid.

Zonder hier verder diep in te gaan op de inhoud van de brief en de krant zijn hier al de eerste tekenen van de structurele lijn te herkennen, onder meer in de figuur van de projectontwikkelaar /directeur van De Raad Bouw B.V.

Leidsch Dagblad december 2016

In de eerder aangehaalde artikelen van Peter Olsthoorn in het Leidsch Dagblad wordt die lijn al zo duidelijk! Dat leert een aantal 'aanhalingen' uit die artikelen ...:

"Bouwgekonkel in een mondaine badplaats" is de titel van het eerste artikel; 24 december 2016.

In Noordwijk staat dezer jaren voor zeker 500 miljoen euro aan bouwvergunningen op het spel, aldus een citaat uit dit eerste artikel in deze reeks. Moeilijk voor een bestuur en ambtelijk apparaat van een dorp met 25.000 inwoners, zeggen de bronnen van het artikel. 'Het bestuur was de afgelopen decennia absoluut niet opgewassen tegen de grote spelers die enorme vastgoedbelangen najoegen.' ... 'De polarisatie is heel erg. Men is elkaar verloren en dat is aan ondernemers en aan de politiek te wijten.' ...

Het CDA is vanouds de partij die het spel van de bouwvergunningen beheerst, met bouwbedrijven Alkemade en De Raad die mensen in de gemeenteraad hadden. Vanaf 1986 kwam de periode Victor Salman, 15 jaar als CDA-raadslid waarvan 12 jaar als wethouder ruimtelijke ordening. Daarna was hij actief als vastgoedadviseur bij bouwplannen [K]

[I] Els van Egmond van het lokale architectenbureau Van Egmond zetelde tot recent voor het CDA in de gemeenteraad. Lokale projectontwikkelaar [I] had een warme band met de VVD en vooral ex-burgemeester Harry Groen.

Onderzoeksbureau Berenschot toonde in 1996 chaos en ruzie tussen wethouders en ambtenaren op het gemeentehuis. Berenschot noemt kort de beroerde politieke, bestuurlijke cultuur en partijdige lokale pers als dieperliggende oorzaak.

"Slag om Noordwijk bereikt climax" is de titel van het tweede artikel in de serie van het Leidsch Dagblad in december 2016, waarin wordt beschreven hoe de chique badplaats Noordwijk speelbal werd van vastgoedfanaten.

In april 2016 krijgen de Hotels van Oranje toestemming voor forse uitbreiding met hotelvernieuwing en appartementen, aldus het begin van dit artikel. [K]

[K] Het college besliste niet over de bouwvergunning maar legde het besluit voor aan de gemeenteraad. Er volgde een bemiddelingstraject door prominenten van de coalitiepartijen. [K]

[K] Hier deed het Platform Initiatief Noordwijk zijn intrede, [K], en gesteund door het CDA. Dit platform maande het gemeentebestuur om vaart te maken met medewerking aan de HvO-wensen.

Platform Ons Noordwijk, een particulier initiatief van direct omwonenden van de Hotels van oranje, verzette zich tegen de bouwplannen van Oranje. De acties van PIN en PON leidden tot 2.500 zienswijzen, wat de algemeen directeur van Huis ter Duin Stephan Stokkermans de uitspraak ontlokte: "Politiek en ondernemers zijn doorgeschoten. Van beide kanten zet ik vraagtekens bij de aantallen. Velen wisten niet eens waarvoor ze tekenden."

Daarnaast was er ander particulier initiatief die een "Vuurtoren-potlood-actie" is gestart met als boodschap 'kiest u op 19 maart (2014) voor hogere nieuwbouw? Of kiest u voor onze vuurtoren als hoogste punt?' Daarbij werd gecommuniceerd dat Puur Noordwijk en PvdA/GroenLinks tegen de hoogbouw van Hotels van Oranje waren en CDA, VVD en D66 voor de hoogbouw.

"Victor Salman: spin in het web" is het derde artikel in de reeks.

Deze in 1986 als 26-jarige jongste wethouder van Noordwijk ooit wist in mei 1986 al dat hij na zijn wethouderschap de overstap naar het bedrijfsleven wilde maken, zo liet hij destijds schrijven in de Leidsche Courant. 'Je bent daar met je bestuurlijke ervaring natuurlijk gauw in trek.' En inderdaad, hij werd na een aantal jaren in het gemeentebestuur te hebben gezeten een machtig man in de ruimtelijke ordening.

Er deden snel allerlei verhalen de ronde over de verschillende belangen van Salman. In 1998 keerde hij met voorkeurstemmen terug in de gemeenteraad.

Volgens [REDACTED] I] taande zijn macht geenszins.

"Hij was zeer geslepen en de verhalen hielden aan over kongi's met onroerende zaken. Met name samen met [REDACTED] I]" De terugkeer van Salman was voor [REDACTED] I] aanleiding om op te stappen [REDACTED] I]

Er werd veel gesproken over de bestuurlijke cultuur uit die tijd (beginjaren '90) en de rol van Salman daarin. Termen als dealtjes, achterkamertjespolitiek, machtspolitiek zonder controle, fêteren van raadsleden en wethouders door hoteliers en vastgoedondernemers werden rijkelijk gebezigd. Salman liet evenwel weten zich totaal niet te herkennen in het beeld dat van de gemeente Noordwijk in die periode werd geschetst.

F. van der Veen, collega wethouder in de collegeperiode 1994-1998 wordt in dit artikel aangehaald: "Salman is slim, sluw en uitgekookt. Tegen hem vechten heeft geen zin want hij gaat tot het uiterste, als het moet 80 uur per week. Als je iets wilt bereiken kun je zo'n boefje als Salman beter aan je kant hebben."

Een andere college wethouder, uit de periode 1990-1994, P.J. Barnhoorn verhaalt over het afzetten tegen zijn beleid door Salman in zijn hoedanigheid als voorzitter van de Noordwijkse Ondernemersvereniging. "Salman is ook onderlegd in het formuleren van teksten en procedures die later voor meerderlei uitleg vatbaar zijn, dus ook in zijn voordeel. Het stichten van verwarring is een vaste methode. Stemmingmakerij is een van zijn sterkste wapens." Salman reageert hierop ... "wat hier wordt gesteld is onbegrijpelijk, onjuist en diffamerend. Het is een subjectieve waarneming door slechts één bron, die zich bovendien niet baseert op feiten. Tendentieus en suggestief."

Salman wordt in dit artikel hard neergezet, ook als een van de rolspelers in de omklap van Bronsgeest naar Offem Zuid. Het artikel meldt zelfs dat 'de verdenking rijst dat Salman heimelijk werkt [REDACTED]

[REDACTED] I Salman ontkent dit, en weet zich gesteund door de officier van justitie in deze.

Het artikel nuanceert de rol van Salman in het ontstaan van de bestuurlijke cultuur in Noordwijk. "In een verder verleden was veel meer sprake van cliëntelisme met bouwprogramma's. Grote bouwers hadden zeer directe politieke relaties, als wethouder en fractievoorzitter van het CDA." Enkele prominente ex-politici wijzen ook op de vrijheid van Salman om zijn brood te verdienen. 'De politiek moet tegenwicht bieden als zaken niet in het algemeen belang zouden zijn.'

Het volgende artikel in deze serie in het Leidsch Dagblad van december 2016 "Schandvlekken van Noordwijk" schetst de positie en invloed van [REDACTED]

[REDACTED] I (en de rol van Salman als zijn adviseur, nota bene ook in zijn periode als raadslid) in Noordwijk, [REDACTED]

[REDACTED] R Het college pakte [REDACTED] I hard aan met onder meer financiële sancties en het intrekken van een bouwvergunning, maar resultaat in de zin van bouwen kwam er steeds niet van.

Plotseling kwamen daar de fouten aan het licht met de bestemmingsplannen, onder andere voor het [REDACTED] I Gat van Palace. Dit leidde tot veel geruchten en een aantal onderzoeken. Verderop in dit document hierover meer.

In "Teloorgang van de toeristenplaats" beschrijft de veranderingen in Noordwijk in de toeristensector. Hotels maken plaats voor appartementsgebouwen. Een van de zaken die hierin speelde was de aanvaring van burgemeester Groen en [REDACTED] I. Die aanvaring haalde De Telegraaf. De burgemeester wordt door [REDACTED] I beticht van bevoordeling van bouwonderneming Van der Wiel b.v., die op zijn beurt in de openbaarheid rept van stelselmatige benadeling door het CDA. Victor Salman sust de zaak; [REDACTED] I krijgt wat extra bouwklussen toebedeeld, aldus het LD-artikel. Daarop volgt dat De Raad Bouw B.V. het bouwbedrijf van Van der Wiel bouw b.v. keihard aanvalt. Bouwend Noordwijk rolt over elkaar heen en betreft daarin ook de gemeenteraad (De Raad Bouw B.V.: er zijn vermoedens van een frauduleuze relatie tussen de VVD-fractie en [REDACTED] I Deze beschuldiging moest worden gerectificeerd.)

Het laatste LD-artikel in de serie heeft als titel "Hoe nu verder". "Hoe verlost Noordwijk zich van de barre verhoudingen tussen ondernemers die hun eigen belang najagen, en politici die daar niet tegen opgewassen zijn en vooral elkaar vliegen afvangen."

Wethouder P. Barnhoorn ergert zich aan "die ontevreden ondernemers die met hun adviseurs en hun bevriende raadsleden en toegang tot onbetrouwbare media

met halve waarheden in verweer komen.” Barnhoorn stelt zich de vraag wie de baas is in de politiek ... de kiezers eens in de 4 jaar en daarna de raadsleden. Partijen in het bedrijfsleven moeten worden beoordeeld op hun maatschappelijke bijdragen en ethisch correct handelen. De politiek moet dat durven eisen en er consequenties aan verbinden.

Ex-wethouder F. v.d. Veen had een andere kijk op Hoe nu verder ... volgens hem zit het probleem juist bij ambtenaren die ambitieuze wethouders dwarszitten.

“Topambtenaren laten rouleren in de Duin- en Bollenstreek. Dat verkleint hun macht die ze in 15, 20 jaar opbouwen tegenover democratisch gekozen wethouders.” Ook ‘brood-wethouders zouden na 8 jaar moeten worden vervangen. “Dan was het probleem Victor Salman in Noordwijk nooit zo groot geworden.”

Verder dan het aanspreken van de goede wil van alle betrokkenen kan de gemeente niet gaan, stelt het LD-artikel. Zoek naar ervaren personen uit landelijk bestuur, bedrijfsleven en cultuur die het algemeen belang willen dienen, bijvoorbeeld als wethouder ...

Aantijgingen en intimidaties.

Vanaf 1986 tot tenminste 1998 werd het college van burgemeester en wethouders zowel van binnenuit als van buitenaf grotendeels beheerst door het CDA. Van binnenuit door een dominante wethouder en van buitenaf door een consortium van lokale "prominenten". Daarbij werd (in de jaren tussen 1990 en 1998) de helpende hand geboden vanuit een andere interne (college-)bron. Tijdens dit regime van destabilisering van binnenuit vielen directe slachtoffers, waaronder de toenmalige gemeentesecretaris, de toenmalige wethouder Financiën en een raadslid.

In de periode 1994-1998 moest een van de wethouders onder druk aftreden na een affaire rond de gemeentesecretaris; hij bedreigde haar. Vóór zijn terugtreden blokkeerde hij, met de toenmalige wethouder RO, de terugkeer van de gemeentesecretaris na haar ziekte; dit tegen de uitdrukkelijke wens van alle fractievoorzitters in de gemeenteraad. Dit was een zwarte periode in het gemeentebestuur van Noordwijk, waardoor ook de burgemeester werd getekend.

Aantijgingen en intimidaties van buitenaf troffen het college als geheel, maar concentreerden zich vanaf 1998 ook nadrukkelijk op de portefeuillehouders Ruimtelijke Ordening van opeenvolgende colleges, tot in 2018 aan toe! Maar in de eindjaren '90 ook van binnenuit: triest dieptepunt hierbij was de 'omklap' van Bronsgeest (zie hierna).

'Lastige' raadsleden ontsprongen evenmin de dans. Dat kon bijvoorbeeld gaan om de toewijzing van een woning aan een van die raadsleden. Die actie kwam van de SP (geen raadsfractie op dat moment) die (anoniem) was ingeseind door een CDA-wethouder; de SP eiste destijds op grond van verkregen informatie het terugtreden van dat raadslid.

Ook andere raadsleden die twijfels hadden over de integriteit van een van de wethouders werden aangepakt.

Juist deze observaties van de casus zijn van groot belang. Zij tonen namelijk aan dat het ondermijningsproces niet gaat om incidenten tussen toevallig clashende individuen, maar dat het een structureel stelsel van beledigingen, smaad en laster is vanuit steeds dezelfde hoek(en) naar steeds weer verschillende personen in opeenvolgende collegeperiodes.

Een voorbeeld hiervan is de brief die wethouder P. Barnhoorn twee dagen na zijn aantreden ontving van V. Salman, waarin hij hem een snelle politieke dood voorspelde en hij daaraan zou meewerken.

In de afgelopen jaren hadden –naar verluid- verschillende lieden zitting in de gemeenteraad of commissie die daar hun eigen of andermans particuliere belangen vertegenwoordigden c.q. beschermden (vb.: steunfractielid VVD met belangen in De Nes, als woordvoerder in de commissie over de ontwikkeling van het plan Bloemenzee met effecten op zijn grondpositie in De Nes). Dit is ook best wel illustratief voor de verdenkingen van ondermijning van de lokale democratie.

Los van de stedenbouwkundige discussie werd door de toenmalige CDA-wethouder verklaard dat de provincie in Bronsgeest Noord het verlies van het afwaarderen van de aangekochte grond (€ 5 miljoen) zou compenseren, de bouwclaims (€ 4 miljoen) eenvoudig elders gerealiseerd konden worden en dat in Offem Zuid de grond zou kunnen worden aangekocht voor een bedrag gelijk aan de boekwaarde van de grond in Bronsgeest Noord. Over deze zaken bleek later dat de gemeenteraad, met stukken die door de oud wethouder waren opgesteld, bewust onjuist was geïnformeerd en misleid. Het PC-raadslid berekende het gemeentelijk risico op ruim € 20 miljoen vanwege de eerder genoemde kosten en het verschil in potentiële positieve grondopbrengst tussen beide locaties.

In december 2004 verscheen in Binnenlands Bestuur een artikel naar aanleiding van de rapporten "Recht door Zee" en "Gedane zaken nemen geen keer". Die rapporten, en het artikel daarover in Binnenlands Bestuur geven veel informatie en aanwijzingen over manipulatie van bestuursbesluiten en daarmee over ondermijning van de Noordwijkse democratie.

Met name het "Hoofdstuk 2: Conclusies" uit het rapport Recht door Zee geeft in de paragrafen 2.4 (Projecten) en 2.5 (De cultuur) een duidelijk beeld van een aantal wantoestanden in de Noordwijkse bestuurlijke en ambtelijke organisatie.

Uit de rapporten / het BB-artikel ("citaten en interpretaties"):

- in de laatste jaren van de vorige eeuw onderscheidde Noordwijk zich in negatieve zin. Op het gemeentehuis ging veel mis. Veel van de problemen hadden te maken met de dominante positie van een aantal wethouders. Sommige mensen hadden binnen de heersende bestuurscultuur een zodanige positie opgebouwd, dat zowel de raad als de ambtelijke organisatie daar geen tegenwicht aan kon geven.
- het onderzoek (later resulterend in het rapport Recht door Zee) richtte zich in eerste instantie op de oorzaken van de sterk verslechterde financiële situatie van Noordwijk. Maar gaandeweg het onderzoek bleek dat de oorzaken van de financiële problemen niet los konden worden gezien van de (rotte) bestuurscultuur (waarvan Salman, die na 1998 nog enige jaren doorging als raadslid, niet de enige exponent was, maar wel een van de kopstukken), die in de jaren negentig op het gemeentehuis heerste.
- de voorzitter van de onderzoekscommissie:
 - o ... de continuïteit van de organisatie zou moeten worden gewaarborgd door het ambtelijk apparaat. Echter, in ben er van overtuigd dat het voor de langere termijn destructieve gevolgen kan hebben wanneer incapabele mensen of mensen met een dubbele agenda op de verkeerde plekken zitten. Dat is een belangrijke conclusie, die met name geldt voor het dagelijks bestuur. We hadden hier bijvoorbeeld 12 jaar lang CDA-wethouder Victor Salman. Die heeft hier geregeerd als koning, keizer en admiraal. Hij schreef (samen met de andere wethouders) achter de rug van de burgemeester tijdens diens vakantie een ongezouten brief over hem aan de commissaris van de koningin

- om zich over hem te beklagen. (Daarin uitten zij met name hun ongenoegen over het door de burgemeester gevoerde personeelsbeleid. Later wordt hem de portefeuille Personeel & Organisatie ontnomen; wethouder Salman neemt die over). De burgemeester had zich via het seniorenconvent sterk gemaakt voor de terugkeer van de gemeentesecretaris, die zich ziek had gemeld. Dat was tegen de wil van de wethouders, die vervolgens later hebben geregeld dat het seniorenconvent werd afgeschaft, zodat de burgemeester helemaal geïsoleerd kwam te staan.
- ... ambtenaren zaten in het weekend gewoon in de kroeg met projectontwikkelaars, van wie ze met Kerst prachtige cadeaus kregen.
 - fractievoorzitter van de Progressieve Combinatie:
 - ... essentieel onderdeel van de cultuur op het gemeentehuis was dat er angst heerste. De wethouders creëerden hun eigen hofhouding. Viel je daarbuiten, dan lag je onder vuur. Er was echt sprake van een intimiderende sfeer.
 - ... toen ambtenaren over een belangrijke kwestie met berekeningen en adviezen kwamen die een wethouder niet bevielen, zijn deze mensen gewoon geparkeerd. Die wethouder zei: we schrijven de stukken voortaan zelf wel. Hij koos er bewust voor om beschikbare informatie niet door te spelen naar de raad, ... een politieke doodzonde!
 - omwonenden hadden bezwaar ingediend tegen de ontwikkelplannen van Bronsgeest, en dreigden tot de hoogste instantie door te zullen gaan. Dat is een veel voorkomende reactie bij ruimtelijke ontwikkelingen en is geen reden om plannen op voorhand te gaan wijzigen. Desondanks kreeg de gemeenteraad in 1999 opeens een nieuw voorstel gepresenteerd, waarvan de strekking luidde dat van woningbouw in het noordelijk deel van Bronsgeest zou worden afgezien en dat zou worden uitgeweken naar een andere locatie. Dat collegevoorstel bleek voor een belangrijk deel te zijn geschreven door oud-wethouder Salman, die op dat moment raadslid was en een adviesbureau ruimtelijke ordening bestierde. De ambtelijke top waarschuwde dat deze 'omklap' de gemeente wel € 20 miljoen zou kunnen gaan kosten; die ambtelijke top werd daarop buitenspel gezet. Saillant relevant feit: ... de grond op de nieuwe locatie (Offem Zuid) was grotendeels in handen van [REDACTED] [REDACTED] I], die door dit raadsbesluit zijn agrarische grond zeer fors in waarde zag stijgen omdat het opeens bouwgrond was geworden!
 - de onderzoekscommissie zag met de verkregen informatie rond Bronsgeest inmiddels voldoende aanleiding om externe hulp in te schakelen: hoogleraar beleidswetenschappen prof. dr. H. van den Heuvel. Hij voerde samen met onderzoeker [REDACTED] I] het deelonderzoek uit "expliciet toegankelijk maken van de ontwikkelingen binnen het Grondbedrijf en de besluitvorming met betrekking tot ruimtelijke ordening".
 - Van den Heuvel en [REDACTED] I] constateerden tijdens hun onderzoek dat veel van wat zich in het gemeentebestuur afspeelde achter de schermen plaatsvond: er was veel overleg in het informele circuit, waarin in een vertrouwelijke sfeer

werd gesproken over strategieën en verborgen bedoelingen. ... Alom bekend is dat commissie- en raadsvergaderingen werden 'voortgezet' in het Hof van Holland. Daar werden –nadat de deuren werden gesloten en er alleen nog 'belanghebbenden' in de zaak aanwezig waren- besluiten genuanceerd, gemanipuleerd. Diverse belangen werden daar zeker gesteld.

In zijn afscheidsspeech in 2003 zei de toenmalige burgemeester over de wijze van besluitvorming in die periode "de gemeente Noordwijk werd niet vanuit de collegekamer bestuurd" ...!!

- het rapport van Van den Heuvel en [REDACTED] roept ook beelden op van het bestaan van een soort old boys'network in Noordwijk, waarin verschillende CDA-prominenten figureerden. De onderzoekers plaatsten vraagtekens bij de rol van oud-wethouder Salman, die –nadat hij raadslid was geworden en een adviesbureau op het terrein van de ruimtelijke ordening runde- nog regelmatig bilateraal overleg voerde met CDA-wethouder Tummers, zijn opvolger en partijgenoot.
- de onderzoekers concludeerden dat op basis van het (toen nog voorhanden zijnde) schriftelijk materiaal niet was vast te stellen of Salman zich schuldig had gemaakt aan belangenverstrengeling ... 'Maar het heeft minstens de schijn gewekt.'

In 2002 trad er een nieuwe CDA-wethouder aan in een college met 3 wethouders van Noordwijk Totaal. De mare gaat dat de voormalige CDA-wethouder uit de periode 1986-1998 mede-regisseur was van dit college. Dat klinkt aannemelijk; er zaten immers minimaal 2 heren in die hij tot zijn vazallen mocht rekenen.

Bedoelde CDA-wethouder probeerde na de Recht-door-Zee periode te breken met de CDA-cultuur van pressie. Hij verzette zich tegen de invloed van hét CDA-kopstuk van die tijd en moest daarom het veld ruimen.

Twee van de Noordwijk Totaal-wethouders moesten halverwege de collegeperiode 2002-2006 hun plaats in het college afstaan nadat Noordwijk Totaal in de zomer van 2004 uiteen viel. Ook beide fractievoorzitters van de collegevormende partijen (Noordwijk Totaal en het CDA) traden af. De Progressieve Combinatie deed vervolgens zijn intrede in dit college. In 2006 ging de RO-portefeuille over van het CDA naar de Progressieve Combinatie. In deze periode werd de PC-wethouder beschuldigd door de directeur van De Raad Bouw B.V. over een woningkwestie (zie hierover later meer).

In 2010 werd de portefeuille Ruimtelijke Ordening 'verdeeld' over 3 wethouders: van Puur Noordwijk, VVD en CDA.

Het tweede dossier in de reeks is dat van **Heijmans**. (Bloemenzee / Duineveld) In de collegeperiode 2002 – 2006 werd, naar aanleiding van een motie in Provinciale Staten die zich uitsprak voor een open middengebied met een beperkt deel voor woningbouw achter het toenmalige zwembad, onder

verantwoordelijkheid van wethouder P. Barnhoorn een ontwikkelcompetitie opgezet waar ProperStok/Heijmans met een stedenbouwkundig plan van [REDACTED] als beste uit naar voren kwam. De provincie stelde als voorwaarde voor het te bebouwen deel dat het gebied de Nes voor het grootste deel open zou blijven.

De gemeente werd in dit proces door de directeur van De Raad Bouw B.V. beticht van het maken van fouten. Dat leidde tot een mediation-traject (dat uiteindelijk ook nog een grondtransactie op Space Business Park tot gevolg zou hebben). De directeur van De Raad Bouw B.V. heeft zich overigens niet aan de mediation-afspraken gehouden.

In de collegeperiode 2006 – 2010 is onder verantwoordelijkheid van wethouder T. van Rijnberk een deel van het middengebied uitgewerkt tot het plan Bloemenzee. Dit plan voorzag in de bouw van het zwembadcomplex met annex een aantal voorzieningen (o.a. kinderdagverblijf), luxe appartementen, ondergrondse parkeervoorzieningen, verplaatsing van de tennisvelden, een landschapspark met speeleiland, 20 jaar exploitatievergoeding voor het zwembad en afdekken van een opgelopen tekort van € 8 miljoen in het grondbedrijf. Dit plan zou geheel voor rekening en risico van de ontwikkelaar komen maar de contractvorm moest vanwege een wijziging in Europese regelgeving worden omgezet in een concept koop- realisatieovereenkomst. Hierbij werd overeen gekomen dat ProperStok/Heijmans € 32 miljoen voor de grond zou gaan betalen, de extra voorzieningen bij het zwembad zou realiseren, een ondergrondse parkeergarage voor het zwembad en deze voorzieningen zou realiseren en al vanaf 2011 kosten zou vergoeden. De concept overeenkomst is in juli 2009 door de gemeenteraad goedgekeurd.

Onder aanvoering van de VVD, met als woordvoerder steunfractielid P.Taverne die tegenstander was van het plan Bloemenzee aangezien dit het bebouwen van zijn gronden in de Nes onmogelijk zou maken, werd bij de afronding van het definitief contract buiten de wethouder en zijn staf om een jurist ingeschakeld die meende dat het juridisch advies van de landelijk deskundige op het gebied van Europese regelgeving die door het college was ingeschakeld ondeugdelijk was. De verwarring die hiermee werd gecreëerd maakte het ondertekenen van het contract op dat moment onmogelijk en bood de collega-coalitiepartners VVD en CDA de mogelijkheid de wethouder RO kort voor de verkiezingen te betichten van het maken van onzakelijke contracten.

(... dit is geworden tot een structureel stramien van CDA en VVD, gesteund door Lijst Salman, om in verkiezingscampagnes collega-bestuurders onderuit te halen. De laatste weken / dagen voor de verkiezingen van 21 november 2018 waren daarvan opnieuw treffende voorbeelden. Nu zijn ook het Platform Initiatief Noordwijk en het comité Noordwijk Transparant aangesloten in deze campagne-beerput; in beide comités duiken weer dezelfde namen op ... die van Hans Stol en [REDACTED] nadrukkelijk op

de voorgrond, [REDACTED] [K], Lijst Salman en P. Brandjes ...

De Noordwijk Transparant 'krant' werd verspreid tegelijkertijd met een krant van Uitgeverij Verhagen, waar o.a. W. Siemerink een van de 'journalisten' is ... een dubieuze brenger van 'gekleurd nieuws' ...)

Het hele proces kreeg in de collegeperiode 2010 – 2014 onder verantwoordelijkheid van wethouder L. van Ast zijn vervolg en er werden nieuwe contracten gesloten waarin overigens het bouwen van voorzieningen bij het zwembad, de bouw van de parkeergarage voor zwembad en voorzieningen en het vergoeden van kosten vanaf 2011 niet meer voorkwamen. De voorbereidingen werden gedaan met ondersteuning / advisering door advocatenkantoor Houthoff, en leidden uiteindelijk tot de GrondUitgifteOvereenkomst van december 2010. Bij het onherroepelijk worden van de bouwvergunning voor het bouwplan moest Heijmans zich houden aan de uitvoering ervan en van de GUO. Om de bouwvergunning onherroepelijk te kunnen laten worden was het nodig om bezwaren van omwonenden weg te nemen.

Een aantal onderhandelingen hierover reikten uiteindelijk tot resultaat. [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] [K]

Een andere bezwaarmaker was een lid van de VVD-fractie, die zijn bezwaar pas introk nadat de gemeente zijn bouwkaavel in De Nes had gekocht. Een 'politicus' die zijn eigen belang voorop stelt ...?!

De bouwvergunning werd onherroepelijk.

Er kwam evenwel een brief van Heijmans met de boodschap dat het project niet uitvoerbaar werd geacht. De brief was opgesteld door c.q. geschreven in de stijl van V. Salman. WOB-verzoeken en rechtszaken volgden. Het dossier werd aangevallen van alle kanten ... Noordwijk Nieuws van [REDACTED] I PIN van Hans Stol e.a., artikelen in De Noordwijker (25feb2014 en 11mrt2014) waarin de toenmalige, in zijn nadagen verkerende wethouder RO tot op het bot werd gefileerd en beledigd (z'n kinderen werden ook hierbij betrokken), [REDACTED]

[REDACTED] [K]

Gesprekken met Heijmans resulteerden in nieuwe afspraken: er werd een nieuw plan ontworpen. Een van de architecten was [REDACTED]

[REDACTED] [I] [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] D

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] K

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Het vierde dossier handelt over: **Bestemmingsplannen**

In dit dossier over de actualisering van de bestemmingplannen in de periode 2011-2013 ging veel goed. Maar ten aanzien van een paar locaties zijn fouten gemaakt: Prominent Inn, Esplanada, Gat van Palace. [REDACTED]

[REDACTED] ^K

Er zijn onderzoeken gepleegd naar de toedracht in dit dossier; hoe kon het zo zijn gegaan? De onderzoeken geven geen duidelijk uitsluitel.

Er is evenwel een helder vermoeden (uitgesproken) dat de projectleider onkundig is geweest, niet corrupt!, en dat het extern bureau niet uitvoerde wat zij opgedragen kreeg. Er werden 'bewuste afwijkingen' gemaakt, dat is iets anders dan 'fouten' ...

In 2014 werd de fractie van Puur Noordwijk hierover in De Noordwijker, waarvan een redacteur die tevens anonieme columnist was die de belangen van ondernemers graag verdedigde, volkomen afgezaagd. "Iedere wethouder die de belangen van de grote jongens in de weg zit wordt door de krantjes bikkelhard aangepakt. Maar de volgende morgen moeten ze wel weer over straat, hun kinderen naar school brengen." ('citaat' uit Bouwgekonkel in een mondaine basplaats, van Peter Olsthoorn; dec. 2016.)

En tenslotte het vijfde dossier in de rij: **Offem Zuid**.

In de omklap van Bronsgeest naar Offem Zuid werd in 2001 een contract (voorbereid en onderhandeld door een weinig tot niets van RO afwetende nieuwe wethouder) gesloten waarin onder meer werd vastgelegd dat de gemeente direct een deel van het aankoopbedrag betaalt voor de van Van Rhijnbouw b.v. aangekochte grond, en een deel van dat bedrag wordt later betaald. In het contract wordt ook een bouwclaim vastgelegd.

Dat contract blijkt vele jaren later niet erg solide. Vele onderhandelingen later werd een nieuwe samenwerkingsovereenkomst gesloten met Offem B.V./BPD. Hierin werd onder meer een disagio en compensatie sociale woningbouw afgesproken en vastgelegd. De gemeenteraad heeft met die overeenkomst ingestemd.

Het college, meer specifiek de wethouder RO kwam zwaar onder vuur te liggen in dit dossier, vooral door de directeur van De Raad Bouw B.V.. Beschuldigingen over

- het sluiten van verkeerde overeenkomsten,
- betaling van te hoge bedragen voor de aangekochte grond (bedragen van € 11 mln en € 6 mln werden openlijk genoemd, hoewel die bedragen uiterst vertrouwelijk / geheim waren!)
- en het voeren van onderhandelingen door de RO-wethouder die voor zijn aantreden tot wethouder opdrachten had uitgevoerd voor Van Rhijn Bouw getuigden van kwade opzet van de briefschrijver. Hij onderbouwde zijn beschuldigingen niet, maar weigerde ook nog de weerleggingen van het college te begrijpen/aanvaarden. Dat bleek opnieuw tijdens het openbare debat van 18 december (burgemeester Rijpstra – comité Noordwijk Transparant).

De onafhankelijke Rekenkamer van de gemeente Noordwijk heeft onderzoek gedaan naar 6 grondtransacties. De conclusie uit dat onderzoek is dat alles volgens het geldende beleid heeft plaatsgevonden en niet in strijd is met wet- en regelgeving.

Twistende ondernemers.

Verdachtmakingen en beschuldigingen over integriteit raakten het gemeentebestuur ook in de twist tussen ontwikkelaars Brandjes en [REDACTED] I]. In Binnenlands Bestuur van juni 2005 werd daarover een artikel gepubliceerd.

- Brandjes: 'het kan haast niet anders zijn dan dat er een frauduleuze relatie is tussen leden van de VVD en Van der Wiel Bouw b.v.'. Dit handelde over het bouwplan Maarten Kruijtsstraat, waarin de inbreng van een juridisch advies door de VVD-fractie in een commissievergadering over het niet correct toepassen van Europese aanbestedingsregels voor ophef zorgde. Het advies bleek niet te zijn gericht aan de VVD, maar aan Van der Wiel Bouw b.v.
- Brandjes noemt voorts voorbeelden waaruit zou moeten blijken dat Van der Wiel Bouw b.v. werd bevoordeeld ten koste van De Raad Bouw B.V.:
 - o Morgenster: waar Brandjes (De Raad Bouw B.V.) niet en [REDACTED] I] (Van der Wiel Bouw b.v.) wel zou zijn toegestaan een bepaalde bouwhoogte te realiseren
 - o landgoed Calorama [REDACTED] I] voor de ontwikkeling van dat landgoed diende Brandjes een in 1984 een eerste plan in, maar stuitte hierbij op verzet van de politiek, met name Ton van Rijnberk. Er volgde een tweede aanvraag waarop akkoord werd gegeven en er werd een opening gegeven voor een derde aanvraag waarop Brandjes niet is ingegaan. De vierde aanvraag is rond 1994 afgewezen. Enige jaren later ontwikkelde [REDACTED] I] een plan (24 eengezinshuizen en 5 luxe huizen) dat in 1998 wel genade vond in de ogen van de eigenaar van het landgoed en van de politiek. Toen Van Rijnberk in 1999 een van deze woningen kocht was het voor Brandjes duidelijk. Van Rijnberk was, ondanks dat hij tussen 1988 en 1996 geen raadslid was, schuldig aan het mislukken van zijn plan en in 1999 verantwoordelijk voor het goedkeuren van het plan van [REDACTED] I]. Het kon niet anders dan dat er afspraken gemaakt waren tussen Van der Wiel en Van Rijnberk. Nadat de SP Van Rijnberk in 1999 al had beticht van belangenverstrengeling in deze zaak, herhaalde Brandjes bij de rechter deze beschuldigingen nog eens. Hij schermde met een getuige die zou kunnen bevestigen dat er afspraken waren gemaakt tussen [REDACTED] I] en Van Rijnberk. De getuige heeft zich nimmer geuit, en [REDACTED] I] sprak alle insinuaties tegen.
- in het Leidsch Dagblad van 11 juni 2005 wordt gemeld dat "Brandjes een onderzoek overweegt naar de integriteit van wethouder Ton van Rijnberk bij het bouwplan Calorama. Omdat de burgemeester, naar aanleiding het beschuldigen van de VVD fractie van fraude, de contacten met De Raad Bouw B.V. opschortte, overweegt hij ook burgemeester Harry Groen te dagvaarden. Over zijn methodiek van beschuldigingen merkt hij in het artikel op: "Ik weet honderd procent dat ik hier slechter van wordt maar dat moet dan maar. Ik kan het me nu veroorloven. Ik heb er de leeftijd en de positie voor."

- Aangezien Brandjes, nadat Van Rijnberk in 2004 wethouder was geworden, de beschuldigingen herhaalde en ook beweerde dat [REDACTED] I] onterecht een woning was toegewezen heeft het de burgemeester beide beschuldigingen laten onderzoeken door Deloitte Bijzonder onderzoek en Integriteitsadvies B.V. Van de beschuldigingen over Van Rijnberk en over [REDACTED] I] bleef geen spaan heel.
- De directeur van De Raad Bouw B.V. heeft zich nog op tal van andere dossiers onderscheiden in het aantijgen van het gemeentebestuur. ... zo zijn daar de dossiers van de aanbesteding op het Rederijksplein, Bloemenzee/Binnenzee, Offem Zuid, Maarten Kruytstraat, De Nes

Overleg met comité Noordwijk Transparant

Het Kies-Transparant-krantje dat is verspreid op de dag voor de verkiezingen van 21 november 2018 was voor de burgemeester van Noordwijk aanleiding om het comité Noordwijk Transparant uit te nodigen voor een gesprek. Dat vond plaats in de raadzaal van het gemeentehuis, bijgewoond door publiek en pers.

In dit gesprek blijkt een aantal dingen.

Het comité, onder aanvoering van de heren Brandjes, Stol en De Boer zijn niet van zins om te luisteren naar toelichtingen door de burgemeester op door hen geuite misvattingen, die zij feiten noemden.

Voorbeelden: de kwestie Lenie Zoetendaal in de gemeenteraad, de passief openbare besluitenlijst van het college, geheime contracten die zouden zijn gesloten in het Offem Zuid-dossier. De burgemeester lichtte in heldere taal toe wat de juiste situatie was, maar het comité bleef volharden in het niet begrijpen, of niet willen begrijpen van de werkelijkheid.

Brandjes beticht vervolgens de gemeente van het hanteren van een aanvullende overeenkomst in het Sedos-Rederijkersplein-dossier, die niet openbaar is gemaakt. En hij beticht de gemeente Noordwijk van BTW-fraude in dit dossier. Hij geeft echter aan hiervan geen 'zaak' te maken. Deze aantijging is heel kwalijk, en weegt heel zwaar bij het college. (Inmiddels, 20 december 2018, heeft PIN aangifte gedaan bij de belastingdienst.)

Ten slotte stelt hij dat de wethouders op kosten van de gemeente advertenties plaatst waarin de successen van dit college worden gemeld. Ook dit is een valse beschuldiging.

Het einde van het gesprek is mogelijk het meest kenmerkende voor de werkwijze van het comité Noordwijk Transparant, maar meer nog van het CDA: hier is sprake van private belangenbehartiging in het openbaar bestuur. De heer A. de Boer, voormalig raadslid voor het CDA en nu nog steeds lid van deze partij stelt vast dat een vast CDA-gedachtengoed is dat een CDA-raadslid belangenbehartiger is voor individuen in de Noordwijkse samenleving. Dat stelt het CDA boven het behartigen van het algemeen belang.

Deze uitspraken van de heer De Boer zijn een absolute bevestiging: het algemeen belang en het eigen, individueel belang lopen in het CDA door elkaar. Dat verklaart veel van de acties van de CDA-prominenten door de jaren heen ... het eigen belang eerst. In de politiek is dat een zeer kwalijke instelling. Die instelling werd in de afgelopen tientallen jaren ook gebruikt ten opzichte van en tegenover collega-bestuurders. Dat maakt het oprecht en integer besturen van een gemeente vrijwel vanaf de basis onmogelijk.

Tot slot.

Het is de ambitie van de burgemeester en van de wethouders in het college van de '14-'18-periode om de ondermijning van de democratie in het lokaal bestuur zo veel mogelijk terug te dringen, en daarvoor de leden van het nieuwe college de inzichten te geven waar men zich op kan focussen wanneer zij die ambitie willen voortzetten.

Uit het onderzoek van Hoffmann Bedrijfsrecherche blijkt dat sinds 2014 de tijd aan het veranderen is; ongewenste invloed op de ambtelijke organisatie en de gemeentebestuurders is aan het afnemen.

Toelichting

In dit document kunt u secties terugvinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de wet openbaarheid van bestuur (WOB). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

A	art. 10 lid 1 a	kan de eenheid van de Kroon in gevaar brengen
B	art. 10 lid 1 b	kan de veiligheid van de Staat schaden
C	art. 10 lid 1 c	betreft bedrijfs- en fabricagegegevens, die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld
D	art. 10 lid 1 d	betreft persoonsgegevens als bedoeld in de artikelen 9 (bijzondere persoonsgegevens), 10 (strafrechtelijke gegevens) en 87 (nationaal identificatienummer zoals BSN) van de Algemene verordening gegevensbescherming
E	art. 10 lid 2 a	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten en met internationale organisaties
F	art. 10 lid 2 b	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de economische of financiële belangen van de Staat, de andere publiekrechtelijke lichamen of de in artikel 1a, onder c en d van de Wet openbaarheid van bestuur bedoelde bestuursorganen
G	art. 10 lid 2 c	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten
H	art. 10 lid 2 d	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen
I	art. 10 lid 2 e	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer
J	art. 10 lid 2 f	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang dat de geadresseerde erbij heeft als eerste kennis te kunnen nemen van de informatie
K	art. 10 lid 2 g	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden
L	art. 11 lid 1	Betreft persoonlijke beleidsopvattingen die zonder anonimiseren herleidbaar zijn tot een persoon

Noordwijk
21 december 2018

"Ondermijning van de democratie in het lokaal bestuur in Noordwijk".
Waar het begon, en waar het moet eindigen

Inleiding.

"Het openbaar bestuur valt niet mechanisch te programmeren en is altijd het resultaat van mensenwerk. Bestuurders, maar ook ambtenaren worden gekenmerkt door onnavolgbare menselijke strevingen, kwaliteiten, houdingen, vergissingen, fouten, bestuursstijlen en percepties waardoor het bestuur vorm krijgt.

Het openbaar bestuur bestaat uit personen die denken en die met overtuiging behoren te handelen. Bestuurders behoren zélf inhoud te geven aan hun taken en verantwoordelijkheden. Op die manier wordt het vertrouwen van inwoners in –in dit geval– de lokale overheid bepaald. Dat vertrouwen stelt hoge eisen aan de onafhankelijkheid, professionaliteit en integriteit van bestuurders, en van ambtenaren." ... aldus het slotwoord van het rapport 'Gedane zaken nemen geen keer' van maart 2004.

Het besturen van specifiek de gemeente Noordwijk is geen eenvoudige zaak. De Noordwijkse bestuursorganen werden en worden tegengewerkt en gemanipuleerd op een ontoelaatbare en ongeoorloofde wijze.

Dit is een constatering die niet is gebaseerd op incidenten, maar op een structuur van manipulatie en aantijgingen ten aanzien van de integriteit van opeenvolgende colleges van burgemeester en wethouders en van individuele portefeuillehouders in de afgelopen decennia.

In het Leidsch Dagblad van 24 december 2016 opende freelance-journalist Peter Olsthoorn een reeks artikelen over Noordwijk waarin hij "de ingewikkelde lijntjes tussen gemeentebestuur, horeca-ondernemers, vastgoedbeleggers en bouwbedrijven" onderzocht als volgt: *"Al honderden jaren karakteriseren turbulentie en heftige botsingen tussen ondernemers, politici en bewoners van de kustgemeente Noordwijk. Met honderden miljoenen als inzet tussen 'marchanderende politici' en 'vastgoedmaffia'."*

Die paar regels in het LD vertellen het hele verhaal van Noordwijk! Er is niets nieuws onder de zon!

De burgemeester van Noordwijk schrijft in zijn brief dd. 10 december 2018 aan de gemeenteraad dat hij wil weten welke krachten actief zijn in het beïnvloeden en manipuleren van de Noordwijkse politiek. De burgemeester wil een risicoscan (laten) maken die verder kijkt dan de wethouders, raadsleden en ambtenaren in de eigen organisatie ... wie heeft buiten die organisatie lijntjes met wie

In het laatste halfjaar van deze collegeperiode zijn mensen openlijk ernstig beschadigd. Met de partijvoorzitters was een half jaar voor de verkiezingen afgesproken dat 'we' normale campagnes zouden gaan voeren. De partijen hebben zich daar over het algemeen aan gehouden, hoewel Lijst Salman hierin wellicht een uitzondering vormt. Dat lijkt overigens niet bewust te zijn gebeurd door het partijkopstuk (D. Salman) zelf; de (kwaai) geniussen hierachter lijken de fractievoorzitter van LSN (P. van Bockhove) en [REDACTED] te zijn. Zij gebruiken de wethouder als spreekbuis, zoals dat ook gebeurde in de tijd dat hij nog raadslid-in-de-oppositie was. Dit alles wordt gepubliceerd door De Noordwijker (een uitgave van uitgeverij Verhagen) met name door 'journalist' W. Siemerink, en het comité Noordwijk Transparant. Dit schetst de rol van de wethouder van LSN in het college. Zo is ook de rol van een ex-CDA-raadslid (J. de Ridder) (later ook terugkomend gelieerd aan leden van het comité Noordwijk Transparant) van twijfelachtige signatuur: belangenbehartiger-pur-sang! Dat blijkt later in dit document.

Dit document, dat voor het grootste deel het product is uit interviews met een aantal 'spelers' in deze arena en uit artikelen uit de geschreven pers c.q. vakbladen, heeft de intentie om de burgemeester de richting van het antwoord op zijn vraag in één document verzameld aan te bieden, en gaat terug in de tijd, tot halverwege de jaren '80 van de vorige eeuw.

Conclusie.

In de afgelopen jaren is het besturen van de gemeente Noordwijk systematisch bemoeilijkt, of zelf nagenoeg onmogelijk gemaakt door uitingen van smaad, laster en andere aantijgingen die het college van burgemeester en wethouders als geheel troffen, maar ook individuele collegeleden. Daarmee werd de democratie in het lokaal bestuur van Noordwijk ernstig ondermijnd.

De donkerrode lijn in dit proces van ondermijning uit de afgelopen jaren die uit dit document blijkt, is als volgt samengevat ...:

- de partij van het CDA heeft het (dagelijks) bestuur van Noordwijk jarenlang gedomineerd en beheerd, zowel van binnenuit als van buitenaf. Dat heeft een negatief beeld neergezet van de invloed van deze partij.
- de portefeuille Ruimtelijke ordening was van 1986 tot 2002 onafgebroken in handen van een CDA-wethouder. Diverse prominente CDA-kopstukken wisten elkaar te vinden op belangrijke dossiers en maakten daar de beslissingen. Daartoe behoorden V. Salman, P. Brandjes, A. de Boer en [REDACTED] (I) en later ook J. de Ridder, hoewel de intenties van De Ridder anders lijken dan van de anderen.
- V. Salman was een belangrijke speler in het naar zijn hand zetten van situaties; hij was niet de enige of belangrijkste pion in het ondermijnen van de democratische besluitvorming, maar wel een van de belangrijke beïnvloeders van de bestuurscultuur in de afgelopen decennia.
- de instelling van de CDA-partij in deelname in het openbaar bestuur is die van het behartigen van eigen, individuele belangen boven het algemeen belang. Dat maakt het oprecht en integer besturen van een gemeente onmogelijk.
- na zijn wethoudersperiode was V. Salman een topadviseur in belangrijke Noordwijkse bouwplannen, [REDACTED] (K). Hij kreeg kennis over gegevens, documenten en informatie die voor anderen verborgen bleef.
- het Platform Initiatief Noordwijk en het comité Noordwijk Transparant die beide hun pijlen met een zeer negatieve instelling richten op het gemeentebestuur worden deels ook gedomineerd door prominente CDA-ers in een belangrijke rol: P. Brandjes, A. de Boer, J. de Ridder.
- de beïnvloeding van het gemeentebestuur door –met name- de CDA-clan is ingegeven geweest door verschillende intenties: macht, financieel gewin en behartiging van eigen belang anderszins.
- beïnvloeding werd gedaan door zitting te nemen in bestuursorganen, door het sturen van tendentieuze brieven aan het gemeentebestuur, door plaatsing van advertenties in lokale nieuwsblaadjes, door beïnvloeding van de schrijvende pers, maar ook op heel directe wijze door intimiderende contacten met collega-bestuurders en delen van de ambtelijke organisatie.
- De Raad Bouw B.V. en Van der Wiel Bouw b.v. waren met een regelmaat verwickeld in onderlinge strijd om bouwplannen; die strijd werd mede uitgevochten over de ruggen van lokale bestuurders.

- [REDACTED] K [REDACTED]

- Samengevat: de democratie van het lokale bestuur in Noordwijk is jarenlang ondermijnd geworden en heeft jarenlang te lijden gehad onder witte-boorden-maffia. Onder "ondermijning van de democratie" wordt verstaan de bestuurssituatie waarin de onderwereld de macht krijgt over de bovenwereld.

... en wordt in dit document verder beschreven, onderbouwd en toegelicht.

Het begin.

In zijn brief noemt de burgemeester een aantal bronnen van aantijgingen en laster. Hij doelt daarbij op de situatie van nu, en van enkele maanden geleden. Deze bronnen zijn evenwel het hedendaagse, het meest recente deel van een structurele lijn van aantijgingen en manipulaties van de laatste decennia. Dat zal blijken uit het verloop van dit document.

De brief van de ontwikkelaar (P. Brandjes) over de grondverkoop aan het Rederijkersplein, en over de kritiek op de overeenkomst Offem Zuid is een van de exponenten van die structurele lijn. Als dit een incident was geweest zou nog kunnen worden bedacht dat die brief is opgesteld uit onwetendheid van de schrijver met betrekking tot het gemeentelijk beleid. Maar dat past absoluut niet in het structurele beeld van het handelen van die schrijver, én niet in zijn karakter. Daarmee is deze brief te kwalificeren als laster, en een aanval op de persoon van de portefeuillehouder Ruimtelijke ordening van dit college '14-'18 (H. Bakker).

Zo is ook de krant van het comité Noordwijk Transparant een exponent van valse informatieverstrekking, met als doel om de verkiezingsuitslag van november '18 te beïnvloeden. Het is niet toevallig dat ook de hierboven genoemde ontwikkelaar (P. Brandjes) een belangrijke pion is in dit comité; hij heeft zich opgeworpen als woordvoerder (en heeft tevens aangegeven als financierder van mogelijke gerechtelijke kosten te zullen optreden).

Zonder hier verder diep in te gaan op de inhoud van de brief en de krant zijn hier al de eerste tekenen van de structurele lijn te herkennen, onder meer in de figuur van de projectontwikkelaar /directeur van De Raad Bouw B.V.

Leidsch Dagblad december 2016

In de eerder aangehaalde artikelen van Peter Olsthoorn in het Leidsch Dagblad wordt die lijn al zo duidelijk! Dat leert een aantal 'aanhalingen' uit die artikelen ...:

"Bouwgekonkel in een mondaine badplaats" is de titel van het eerste artikel; 24 december 2016.

In Noordwijk staat dezer jaren voor zeker 500 miljoen euro aan bouwvergunningen op het spel, aldus een citaat uit dit eerste artikel in deze reeks. Moeilijk voor een bestuur en ambtelijk apparaat van een dorp met 25.000 inwoners, zeggen de bronnen van het artikel. 'Het bestuur was de afgelopen decennia absoluut niet opgewassen tegen de grote spelers die enorme vastgoedbelangen najoegen.' ... 'De polarisatie is heel erg. Men is elkaar verloren en dat is aan ondernemers en aan de politiek te wijten.' ...

Het CDA is vanouds de partij die het spel van de bouwvergunningen beheerst, met bouwbedrijven Alkemade en De Raad die mensen in de gemeenteraad hadden. Vanaf 1986 kwam de periode Victor Salman, 15 jaar als CDA-raadslid waarvan 12 jaar als wethouder ruimtelijke ordening. Daarna was hij actief als vastgoedadviseur bij bouwplannen [K]

[I]. Els van Egmond van het lokale architectenbureau Van Egmond zetelde tot recent voor het CDA in de gemeenteraad. Lokale projectontwikkelaar [I] had een warme band met de VVD en vooral ex-burgemeester Harry Groen.

Onderzoeksbureau Berenschot toonde in 1996 chaos en ruzie tussen wethouders en ambtenaren op het gemeentehuis. Berenschot noemt kort de beroerde politieke, bestuurlijke cultuur en partijdige lokale pers als dieperliggende oorzaak.

"Slag om Noordwijk bereikt climax" is de titel van het tweede artikel in de serie van het Leidsch Dagblad in december 2016, waarin wordt beschreven hoe de chique badplaats Noordwijk speelbal werd van vastgoedfanaten.

In april 2016 krijgen de Hotels van Oranje toestemming voor forse uitbreiding met hotelvernieuwing en appartementen, aldus het begin van dit artikel. [K]

[K]. Het

college besliste niet over de bouwvergunning maar legde het besluit voor aan de gemeenteraad. Er volgde een bemiddelingstraject door prominenten van de coalitiepartijen. [K]

[K]. Hier deed het Platform Initiatief Noordwijk zijn intrede, [K], en gesteund door het CDA. Dit platform maande het gemeentebestuur om vaart te maken met medewerking aan de HvO-wensen.

Platform Ons Noordwijk, gesteund door Puur Noordwijk verzette zich tegen de bouwplannen van Oranje. De acties van PIN en PON leidden tot 2.500 zienswijzen, wat de algemeen directeur van Huis ter Duin Stephan Stokkermans de uitspraak ontlokte: "Politiek en ondernemers zijn doorgeschoten. Van beide kanten zet ik vraagtekens bij de aantallen. Velen wisten niet eens waarvoor ze tekenden."

"Victor Salman: spin in het web" is het derde artikel in de reeks.

Deze in 1986 als 26-jarige jongste wethouder van Noordwijk ooit wist in mei 1986 al dat hij na zijn wethouderschap de overstap naar het bedrijfsleven wilde maken, zo liet hij destijds schrijven in de Leidsche Courant. 'Je bent daar met je bestuurlijke ervaring natuurlijk gauw in trek.' En inderdaad, hij werd na een aantal jaren in het gemeentebestuur te hebben gezeten een machtig man in de ruimtelijke ordening.

Er deden snel allerlei verhalen de ronde over de verschillende belangen van Salman. In 1998 keerde hij met voorkeurstemmen terug in de gemeenteraad.

Volgens [REDACTED] I taande zijn macht geenszins.

"Hij was zeer geslepen en de verhalen hielden aan over kongi's met onroerende zaken. Met name samen [REDACTED] I "

Er werd veel gesproken over de bestuurlijke cultuur uit die tijd (beginjaren '90) en de rol van Salman daarin. Termen als dealtjes, achterkamertjespolitiek, machtspolitiek zonder controle, fêteren van raadsleden en wethouders door hoteliers en vastgoedondernemers werden rijkelijk gebezigd. Salman liet evenwel weten zich totaal niet te herkennen in het beeld dat van de gemeente Noordwijk in die periode werd geschetst.

F. van der Veen, collega wethouder in de collegeperiode 1994-1998 wordt in dit artikel aangehaald: "Salman is slim, sluw en uitgekookt. Tegen hem vechten heeft geen zin want hij gaat tot het uiterste, als het moet 80 uur per week. Als je iets wilt bereiken kun je zo'n boefje als Salman beter aan je kant hebben."

Een andere college wethouder, uit de periode 1990-1994, P.J. Barnhoorn verhaalt over het afzetten tegen zijn beleid door Salman in zijn hoedanigheid als voorzitter van de Noordwijkse Ondernemersvereniging. "Salman is ook onderlegd in het formuleren van teksten en procedures die later voor meerderlei uitleg vatbaar zijn, dus ook in zijn voordeel. Het stichten van verwarring is een vaste methode. Stemmingmakerij is een van zijn sterkste wapens." Salman reageert hierop ... "wat hier wordt gesteld is onbegrijpelijk, onjuist en diffamerend. Het is een subjectieve waarneming door slechts één bron, die zich bovendien niet baseert op feiten. Tendentieus en suggestief."

Salman wordt in dit artikel hard neergezet, ook als een van de rolspelers in de omklap van Bronsgeest naar Offem Zuid. Het artikel meldt zelfs dat 'de verdenking rijst dat Salman heimelijk werkt [REDACTED] I, de eigenaar van bouwgrond' (... in Offem Zuid). Salman ontkent dit, en weet zich gesteund door de officier van justitie in deze.

Het artikel nuanceert de rol van Salman in het ontstaan van de bestuurlijke cultuur in Noordwijk. "In een verder verleden was veel meer sprake van

cliëntelisme met bouwprogramma's. Grote bouwers hadden zeer directe politieke relaties, als wethouder en fractievoorzitter van het CDA." Enkele prominente ex-politici wijzen ook op de vrijheid van Salman om zijn brood te verdienen. 'De politiek moet tegenwicht bieden als zaken niet in het algemeen belang zouden zijn.'

Het volgende artikel in deze serie in het Leidsch Dagblad van december 2016 "Schandvlekken van Noordwijk" schetst de positie en invloed van [REDACTED]

[REDACTED] (en de rol van Salman als zijn adviseur) in Noordwijk, [REDACTED] [REDACTED] Het college pakte [REDACTED]

[REDACTED] hard aan met onder meer financiële sancties en het intrekken van een bouwvergunning, maar resultaat in de zin van bouwen kwam er steeds niet van. Plotseling kwamen daar de fouten aan het licht met de bestemmingsplannen, onder andere voor het [REDACTED] Gat van Palace. Dit leidde tot veel geruchten en een aantal onderzoeken. Verderop in dit document hierover meer.

In "Teloorgang van de toeristenplaats" beschrijft de veranderingen in Noordwijk in de toeristensector. Hotels maken plaats voor appartementsgebouwen. Een van de zaken die hierin speelde was de aanvaring van burgemeester Groen en [REDACTED] Die aanvaring haalde De Telegraaf. De burgemeester wordt door [REDACTED] beticht van bevoordeling van bouwonderneming Van der Wiel b.v., die op zijn beurt in de openbaarheid rept van stelselmatige benadeling door het CDA. Victor Salman sust de zaak; Van der Wiel krijgt wat extra bouwklussen toebedeeld, aldus het LD-artikel. Daarop volgt dat De Raad Bouw B.V. het bouwbedrijf van Van der Wiel bouw b.v. keihard aanvalt. Bouwend Noordwijk rolt over elkaar heen en betreft daarin ook de gemeenteraad (De Raad Bouw B.V.: er zijn vermoedens van een frauduleuze relatie tussen de VVD-fractie en [REDACTED]). Deze beschuldiging moest worden gerectificeerd.)

Het laatste LD-artikel in de serie heeft als titel "Hoe nu verder". "Hoe verlost Noordwijk zich van de barre verhoudingen tussen ondernemers die hun eigen belang najagen, en politici die daar niet tegen opgewassen zijn en vooral elkaar vliegen afvangen."

Wethouder P. Barnhoorn ergert zich aan "die ontevreden ondernemers die met hun adviseurs en hun bevriende raadsleden en toegang tot onbetrouwbare media met halve waarheden in verweer komen." Barnhoorn stelt zich de vraag wie de baas is in de politiek ... de kiezers eens in de 4 jaar en daarna de raadsleden. Partijen in het bedrijfsleven moeten worden beoordeeld op hun maatschappelijke bijdragen en ethisch correct handelen. De politiek moet dat durven eisen en er consequenties aan verbinden.

Ex-wethouder F. v.d. Veen had een andere kijk op Hoe nu verder ... volgens hem zit het probleem juist bij ambtenaren die ambitieuze wethouders dwarszitten. "Topambtenaren laten rouleren in de Duin- en Bollenstreek. Dat verkleint hun

macht die ze in 15, 20 jaar opbouwen tegenover democratisch gekozen wethouders." Ook 'brood-wethouders zouden na 8 jaar moeten worden vervangen. "Dan was het probleem Victor Salman in Noordwijk nooit zo groot geworden."

Verder dan het aanspreken van de goede wil van alle betrokkenen kan de gemeente niet gaan, stelt het LD-artikel. Zoek naar ervaren personen uit landelijk bestuur, bedrijfsleven en cultuur die het algemeen belang willen dienen, bijvoorbeeld als wethouder ...

Aantijgingen en intimidaties.

Vanaf 1986 tot tenminste 1998 werd het college van burgemeester en wethouders zowel van binnenuit als van buitenaf grotendeels beheerst door het CDA. Van binnenuit door een dominante wethouder (V. Salman) en van buitenaf door een consortium van lokale "prominenten" (o.a. P. Brandjes, A. de Boer, [REDACTED] [I] ... later kwam daar nog bij J. de Ridder). Daarbij werd (in de jaren tussen 1990 en 1998) de helpende hand geboden vanuit een andere interne (college-)bron (F. v.d. Veen). Tijdens dit regime van destabilisering van binnenuit vielen directe slachtoffers, waaronder de toenmalige gemeentesecretaris (T. Fierens), de toenmalige wethouder Financiën (P.J. Barnhoorn) en een raadslid (B. Casse).

In de periode 1994-1998 moest een van de wethouders (F. v.d. Veen) onder druk aftreden na een affaire rond de gemeentesecretaris; hij bedreigde haar. Vóór zijn terugtreden blokkeerde hij, met de toenmalige wethouder RO (V. Salman), de terugkeer van de gemeentesecretaris na haar ziekte; dit tegen de uitdrukkelijke wens van alle fractievoorzitters in de gemeenteraad. Dit was een zwarte periode in het gemeentebestuur van Noordwijk, waardoor ook de burgemeester (H. v.d. Sluijs) werd getekend.

Aantijgingen en intimidaties van buitenaf troffen het college als geheel, maar concentreerden zich vanaf 1998 ook nadrukkelijk op de portefeuillehouders Ruimtelijke Ordening van opeenvolgende colleges, tot in 2018 aan toe! (R. Tummers, P. Barnhoorn, T. van Rijnberk, L. van Ast en H. Bakker) Maar in de eindjaren '90 ook van binnenuit: triest dieptepunt hierbij was de 'omklap' van Bronsgeest (zie hierna).

'Lastige' raadsleden ontsprongen evenmin de dans. Dat kon bijvoorbeeld gaan om de toewijzing van een woning aan een van die raadsleden (T. van Rijnberk). Die actie kwam van de SP (geen raadsfractie op dat moment) die (anoniem) was ingeseind door een CDA-wethouder (V. Salman); de SP eiste destijds op grond van verkregen informatie het terugtreden van dat raadslid.

Ook andere raadsleden (A. Ouwehand) die twijfels hadden over de integriteit van een van de wethouders (V. Salman) werden aangepakt.

Juist deze observaties van de casus zijn van groot belang. Zij tonen namelijk aan dat het ondermijningsproces niet gaat om incidenten tussen toevallig clashende individuen, maar dat het een structureel stelsel van beledigingen, smaad en laster is vanuit steeds dezelfde hoek(en) naar steeds weer verschillende personen in opeenvolgende collegeperioden.

In de afgelopen jaren hadden –naar verluid- verschillende lieden zitting in de gemeenteraad of commissie die daar hun eigen of andermans particuliere belangen vertegenwoordigden c.q. beschermden (vb.: steunfractielid VVD (P. Taverne) met belangen in De Nes, als woordvoerder in de commissie over een dossier groencompensatie bij bebouwing Middengebied). Dit is ook best wel illustratief voor de verdenkingen van ondermijning van de lokale democratie.

In december 2004 verscheen in Binnenlands Bestuur een artikel naar aanleiding van de rapporten "Recht door Zee" en "Gedane zaken nemen geen keer". Die rapporten, en het artikel daarover in Binnenlands Bestuur geven veel informatie en aanwijzingen over manipulatie van bestuursbesluiten en daarmee over ondermijning van de Noordwijkse democratie.

Met name het "Hoofdstuk 2: Conclusies" uit het rapport Recht door Zee geeft in de paragrafen 2.4 (Projecten) en 2.5 (De cultuur) een duidelijk beeld van een aantal wantoestanden in de Noordwijkse bestuurlijke en ambtelijke organisatie.

Uit de rapporten / het BB-artikel ("citaten en interpretaties"):

- in de laatste jaren van de vorige eeuw onderscheidde Noordwijk zich in negatieve zin. Op het gemeentehuis ging veel mis. Veel van de problemen hadden te maken met de dominante positie van een aantal wethouders. Sommige mensen hadden binnen de heersende bestuurscultuur een zodanige positie opgebouwd, dat zowel de raad als de ambtelijke organisatie daar geen tegenwicht aan kon geven.
- het onderzoek (later resulterend in het rapport Recht door Zee) richtte zich in eerste instantie op de oorzaken van de sterk verslechterde financiële situatie van Noordwijk. Maar gaandeweg het onderzoek bleek dat de oorzaken van de financiële problemen niet los konden worden gezien van de (rotte) bestuurscultuur (waarvan Salman, die na 1998 nog enige jaren doorging als raadslid, niet de enige exponent was, maar wel een van de kopstukken), die in de jaren negentig op het gemeentehuis heerste.
- de voorzitter van de onderzoekscommissie (L. van Ast):
 - o ... de continuïteit van de organisatie zou moeten worden gewaarborgd door het ambtelijk apparaat. Echter, in ben er van overtuigd dat het voor de langere termijn destructieve gevolgen kan hebben wanneer incapabele mensen of mensen met een dubbele agenda op de verkeerde plekken zitten. Dat is een belangrijke conclusie, die met name geldt voor het dagelijks bestuur. We hadden hier bijvoorbeeld 12 jaar lang CDA-wethouder Victor Salman. Die heeft hier geregeerd als koning, keizer en admiraal. Hij schreef (samen met de andere wethouders (F. v.d. Veen en Th. Sweers)) achter de rug van de burgemeester (H. v.d. Sluijs) tijdens diens vakantie een ongezouten brief over hem aan de commissaris van de koningin om zich over hem te beklagen. (Daarin uitten zij met name hun ongenoegen over het door de burgemeester gevoerde personeelsbeleid. Later wordt hem de portefeuille Personeel & Organisatie ontnomen; wethouder Salman neemt die over). De burgemeester had zich via het seniorenconvent sterk gemaakt voor de terugkeer van de gemeentesecretaris (T. Fierens), die zich ziek had gemeld. Dat was tegen de wil van de wethouders, die vervolgens later hebben geregeld dat het seniorenconvent werd afgeschaft, zodat de burgemeester helemaal geïsoleerd kwam te staan.

- ... ambtenaren zaten in het weekend gewoon in de kroeg met projectontwikkelaars, van wie ze met Kerst prachtige cadeaus kregen.
- een van de leden van de onderzoekscommissie (A. Eijs):
 - ... essentieel onderdeel van de cultuur op het gemeentehuis was dat er angst heerste. De wethouders creëerden hun eigen hofhouding. Viel je daarbuiten, dan lag je onder vuur. Er was echt sprake van een intimiderende sfeer.
 - ... toen ambtenaren over een belangrijke kwestie met berekeningen en adviezen kwamen die een wethouder (V. Salman) niet bevielen, zijn deze mensen gewoon geparkeerd. Die wethouder zei: we schrijven de stukken voortaan zelf wel. Hij koos er bewust voor om beschikbare informatie niet door te spelen naar de raad, ... een politieke doodzonde!
- omwonenden hadden bezwaar ingediend tegen de ontwikkelplannen van Bronsgeest, en dreigden tot de hoogste instantie door te zullen gaan. Daarop kreeg de gemeenteraad in 1999 opeens een nieuw voorstel gepresenteerd, waarvan de strekking luidde dat van woningbouw in het noordelijk deel van Bronsgeest zou worden afgezien en dat zou worden uitgeweken naar een andere locatie. Dat collegevoorstel bleek voor een belangrijk deel te zijn geschreven door oud-wethouder Salman, die op dat moment raadslid was en een adviesbureau ruimtelijke ordening bestierde. De ambtelijke top waarschuwde dat deze 'omklap' de gemeente wel € 20 miljoen zou kunnen gaan kosten; die ambtelijke top werd daarop buitenspel gezet. Saillant relevant feit: ... de grond op de nieuwe locatie (Offem Zuid) was grotendeels in handen van [REDACTED] I, die door dit raadsbesluit zijn agrarische grond zeer fors in waarde zag stijgen omdat het opeens bouwgrond was geworden!
- de onderzoekscommissie zag met de verkregen informatie rond Bronsgeest inmiddels voldoende aanleiding om externe hulp in te schakelen: hoogleraar beleidswetenschappen prof. dr. H. van den Heuvel. Hij voerde samen met onderzoeker [REDACTED] I het deelonderzoek uit "expliciet toegankelijk maken van de ontwikkelingen binnen het Grondbedrijf en de besluitvorming met betrekking tot ruimtelijke ordening".
- Van den Heuvel en [REDACTED] I constateerden tijdens hun onderzoek dat veel van wat zich in het gemeentebestuur afspeelde achter de schermen plaatsvond: er was veel overleg in het informele circuit, waarin in een vertrouwelijke sfeer werd gesproken over strategieën en verborgen bedoelingen. ... Alom bekend is dat commissie- en raadsvergaderingen werden 'voortgezet' in het Hof van Holland. Daar werden –nadat de deuren werden gesloten en er alleen nog 'belanghebbenden' in de zaak aanwezig waren- besluiten genuanceerd, gemanipuleerd. Diverse belangen werden daar zeker gesteld.

In zijn afscheidsspeech in 2003 zei de toenmalige burgemeester (H. v.d. Sluijs) over de wijze van besluitvorming in die periode "de gemeente Noordwijk werd niet vanuit de collegekamer bestuurd" ...!!
- het rapport van Van den Heuvel en [REDACTED] I roept ook beelden op van het bestaan van een soort old boys'network in Noordwijk, waarin verschillende

CDA-prominenten figureerden. De onderzoekers plaatsten vraagtekens bij de rol van oud-wethouder Salman, die –nadat hij raadslid was geworden en een adviesbureau op het terrein van de ruimtelijke ordening runde- nog regelmatig bilateraal overleg voerde met CDA-wethouder Tummers, zijn opvolger en partijgenoot.

- de onderzoekers concludeerden dat op basis van het (toen voorhanden zijnde) schriftelijk materiaal niet was vast te stellen of Salman zich schuldig had gemaakt aan belangenverstrengeling ... 'Maar het heeft minstens de schijn gewekt.'

In 2002 trad er een nieuwe CDA-wethouder (**P. Barnhoorn**) aan in een college met 3 wethouders van Noordwijk Totaal (G. van Duin, G. Duindam, P. van Bockhove). De mare gaat dat de voormalige CDA-wethouder (**V. Salman**) uit de periode 1986-1998 mede-regisseur was van dit college. Dat klinkt aannemelijk; er zaten immers minimaal 2 heren (G. Duindam en P. van Bockhove) in die hij tot zijn vazallen mocht rekenen.

Bedoelde CDA-wethouder (**P. Barnhoorn**) probeerde na de Recht-door-Zee periode te breken met de CDA-cultuur van pressie. Hij verzette zich tegen de invloed van hét CDA-kopstuk van die tijd (**V. Salman**) en moest daarom het veld ruimen.

Twee van de Noordwijk Totaal-wethouders (G. Duindam en P. van Bockhove) moesten halverwege de collegeperiode 2002-2006 hun plaats in het college afstaan nadat Noordwijk Totaal in de zomer van 2004 uiteen viel. De Progressieve Combinatie (T. van Rijnberk) deed vervolgens zijn intrede in dit college.

In 2006 ging de RO-portefeuille over van het CDA (P. Barnhoorn) naar de Progressieve Combinatie (T. van Rijnberk). In deze periode werd de PC-wethouder (T. van Rijnberk) beschuldigd door de directeur van De Raad Bouw B.V. (**P. Brandjes**) over een woningkwestie (zie hierover later meer).

In 2010 werd de portefeuille Ruimtelijke Ordening 'verdeeld' over 3 wethouders: van Puur Noordwijk (L. van Ast), VVD (L. de Lange / B. Brekelmans) en CDA (**M. Vroom**).

Het tweede dossier in de reeks is dat van **Heijmans**. (Bloemenzee / Duineveld) In de collegeperiode 2006-2010 werd een voorbereiding gemaakt voor de bebouwing van het Middengebied. Het oude zwembad, het Bollenbad was gesloopt en vervangen door nieuwbouw, het zwembad BinnenZee. Voor de grond die daaraan grenst werd een ontwikkelcompetitie opgezet. Wethouder RO (T. van Rijnberk) werd door collega-coalitiepartners CDA en VVD beticht van het maken van onzakelijke contracten.

(... dit is geworden tot een structureel stramien van CDA en VVD, gesteund door Lijst Salman, om in verkiezingscampagnes collega-bestuurders onderuit te halen. De laatste weken / dagen voor de verkiezingen van 21 november 2018 waren daarvan opnieuw treffende voorbeelden. Nu zijn

ook het Platform Initiatief Noordwijk en het comité Noordwijk Transparant aangesloten in deze campagne-beerput; in beide comités duiken weer dezelfde namen op ... die van Hans Stol en [I] nadrukkelijk op de voorgrond, [K], Lijst Salman en P. Brandjes ...

De Noordwijk Transparant 'krant' is een uitgave van Uitgeverij Verhagen, waar o.a. W. Siemerink een van de 'journalisten' is ... een dubieuze brenger van 'gekleurd nieuws' ...)

De RO-wethouder (T. van Rijnberk) werd in dit proces door de directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes) beticht van het maken van fouten. Dat leidde tot een mediation-traject (dat uiteindelijk ook nog een grondtransactie op Space Business Park tot gevolg zou hebben). De directeur van De Raad Bouw B.V. heeft zich overigens niet aan de mediation-afspraken gehouden.

Het hele proces kreeg zijn vervolg en er werden nieuwe contracten gesloten, nu met Heijmans, een groot projectontwikkelbureau / bouwbedrijf. De voorbereidingen werden gedaan met ondersteuning / advisering door advocatenkantoor Houthoff, en leidden uiteindelijk tot de GUO van december 2010. Bij het onherroepelijk worden van de bouwvergunning voor het bouwplan moest Heijmans zich houden aan de uitvoering ervan en van de GUO. Om de bouwvergunning onherroepelijk te kunnen laten worden was het nodig om bezwaren van omwonenden weg te nemen.

Een aantal onderhandelingen hierover reikten uiteindelijk tot resultaat. [K]

[K]

Een andere bezwaarmaker was een lid van de VVD-fractie (P. Taverne), die zijn bezwaar pas introk nadat de gemeente zijn bouwkaal in De Nes had gekocht. Een 'politicus' die zijn eigen belang voorop stelt ...?! De bouwvergunning werd onherroepelijk.

Er kwam evenwel een brief van Heijmans met de boodschap dat het project niet uitvoerbaar werd geacht. De brief was opgesteld door c.q. geschreven in de stijl van de heer V. Salman, adviseur van Heijmans. WOB-verzoeken en rechtszaken volgden. Het dossier werd aangevallen van alle kanten ... Noordwijk Nieuws van [I] PIN van Hans Stol e.a., artikelen in De Noordwijker (25feb2014 en 11mrt2014) waarin de toenmalige, in zijn nadagen verkerende wethouder RO (L. van Ast) tot op het bot werd gefileerd en beledigd (z'n kinderen werden ook hierbij betrokken), [K]

Gesprekken met Heijmans resulteerden in nieuwe afspraken: er werd een nieuw plan ontworpen. Een van de architecten was [REDACTED] I, [REDACTED]

plan ontworpen. Een van de architecten was [REDACTED] I, [REDACTED]
[REDACTED]
I [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[illegible]

gemaakt: Prominent Inn, Esplanada, Gat van Palace. Daarmee zijn de eigenaren van deze locaties (BeverHolding en [REDACTED] I)

Er zijn onderzoeken gepleegd naar de toedracht in dit dossier; hoe kon het zo zijn gegaan? De onderzoeken geven geen duidelijk uitsluitsel.

Er is evenwel een helder vermoeden (uitgesproken) dat de projectleider [REDACTED] I onkundig is geweest, niet corrupt!, en dat het extern bureau (Kuiper Compagnons) niet uitvoerde wat zij opgedragen kreeg. Er werden 'bewuste afwijkingen' gemaakt, dat is iets anders dan 'fouten' ...

In 2014 werd de fractie van Puur Noordwijk hierover in De Noordwijker, waarvan een redacteur die tevens anonieme columnist was die de belangen van ondernemers graag verdedigde, volkomen afgezaagd. "Iedere wethouder die de belangen van de grote jongens in de weg zit wordt door de krantjes bikkelhard aangepakt. Maar de volgende morgen moeten ze wel weer over straat, hun kinderen naar school brengen." ('citaat' uit Bouwgekonkel in een mondaine basplaats, van Peter Olsthoorn; dec. 2016.)

En tenslotte het vijfde dossier in de rij: **Offem Zuid**.

In de omklap van Bronsgeest naar Offem Zuid werd in 2001 een contract (voorbereid en onderhandeld door een weinig tot niets van RO afwetende nieuwe wethouder (G. Duindam)) gesloten waarin onder meer werd vastgelegd dat de gemeente direct een deel van het aankoopbedrag betaalt voor de van Van Rhijnbouw b.v. aangekochte grond, en een deel van dat bedrag wordt later betaald. In het contract wordt ook een bouwclaim vastgelegd.

Dat contract blijkt vele jaren later niet erg solide. Vele onderhandelingen later werd een nieuwe samenwerkingsovereenkomst gesloten met Offem B.V./B.P.D. Hierin werd onder meer een disagio en compensatie sociale woningbouw afgesproken en vastgelegd. De gemeenteraad heeft met die overeenkomst ingestemd.

Het college, meer specifiek de wethouder RO (H. Bakker) kwam zwaar onder vuur te liggen in dit dossier, vooral door de directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes). Beschuldigingen over

- het sluiten van verkeerde overeenkomsten,
- betaling van te hoge bedragen voor de aangekochte grond (bedragen van € 11 mln en € 6 mln werden openlijk genoemd, hoewel die bedragen uiterst vertrouwelijk / geheim waren!)
- en het voeren van onderhandelingen door de RO-wethouder die voor zijn aantreden tot wethouder opdrachten had uitgevoerd voor Van Rhijn Bouw getuigden van kwade opzet van de briefschrijver. Hij onderbouwde zijn beschuldigingen niet, maar weigerde ook nog de weerleggingen van het college te begrijpen/aanvaarden. Dat bleek opnieuw tijdens het openbare debat van 18 december (burgemeester Rijpstra – comité Noordwijk Transparant).

Twistende ondernemers.

Verdachtmakingen en beschuldigingen over integriteit raakten het gemeentebestuur ook in de twist tussen ontwikkelaars Brandjes en [REDACTED] I. In Binnenlands Bestuur van juni 2005 werd daarover een artikel gepubliceerd.

- Brandjes: 'het kan haast niet anders zijn dan dat er een frauduleuze relatie is tussen leden van de VVD en Van der Wiel Bouw b.v.'. Dit handelde over het bouwplan Maarten Kruijtsstraat, waarin de inbreng van een juridisch advies door de VVD-fractie in een commissievergadering over het niet correct toepassen van Europese aanbestedingsregels voor ophef zorgde. Het advies bleek niet te zijn gericht aan de VVD, maar aan Van der Wiel Bouw b.v.
- Brandjes noemt voorts voorbeelden waaruit zou moeten blijken dat Van der Wiel Bouw b.v. werd bevoordeeld ten koste van De Raad Bouw B.V.:
 - o Morgenster en het niet (De Raad Bouw B.V.) of wel (Van der Wiel Bouw b.v.) toestaan van het stapelen van woningen
 - o landgoed Calorama [REDACTED] I: voor de ontwikkeling van dat landgoed diende Brandjes een plan in, maar stuitte hierbij op verzet van de politiek, met name Ton van Rijnberk. Plannen van [REDACTED] I (24 eensgezinshuizen en 5 luxe huizen) vonden wel genade in de ogen van de politiek, inclusief Van Rijnberk. Deze laatste woont inmiddels in een van de luxe woningen. Nadat de SP Van Rijnberk in 1999 al had beticht van belangenverstrengeling in deze zaak, herhaalde Brandjes bij de rechter deze beschuldigingen nog eens. Hij schermde met een getuige die zou kunnen bevestigen dat er afspraken waren gemaakt tussen [REDACTED] I en Van Rijnberk. De getuige heeft zich nimmer geuit, en [REDACTED] I sprak alle insinuaties tegen.
- in het Leidsch Dagblad van 11 juni 2005 wordt gemeld dat "Brandjes een onderzoek overweegt naar de integriteit van wethouder Ton van Rijnberk bij het bouwplan Calorama. Omdat de burgemeester, naar aanleiding het beschuldigen van de VVD fractie van fraude, de contacten met De Raad Bouw B.V. opschortte, overweegt hij ook burgemeester Harry Groen te dagvaarden. Over zijn methodiek van beschuldigingen merkt hij in het artikel op: "Ik weet honderd procent dat ik hier slechter van wordt maar dat moet dan maar. Ik kan het me nu veroorloven. Ik heb er de leeftijd en de positie voor"."
- De directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes) heeft zich nog op tal van andere dossiers onderscheiden in het aantijgen van het gemeentebestuur. ... zo zijn daar de dossiers van de aanbesteding op het Rederijkersplein, Bloemenzee/Binnenzee

Overleg met comité Noordwijk Transparant

Het Kies-Transparant-krantje dat is verspreid op de dag voor de verkiezingen van 21 november 2018 was voor de burgemeester van Noordwijk aanleiding om het comité Noordwijk Transparant uit te nodigen voor een gesprek. Dat vond plaats in de raadzaal van het gemeentehuis, bijgewoond door publiek en pers.

In dit gesprek blijkt een aantal dingen.

Het comité, onder aanvoering van de heren Brandjes, Stol en De Boer zijn niet van zins om te luisteren naar toelichtingen door de burgemeester op door hen geuite misvattingen, die zij feiten noemden.

Voorbeelden: de kwestie Lenie Zoetendaal in de gemeenteraad, de passief openbare besluitenlijst van het college, geheime contracten die zouden zijn gesloten in het Offem Zuid-dossier. De burgemeester lichtte in heldere taal toe wat de juiste situatie was, maar het comité bleef volharden in het niet begrijpen, of niet willen begrijpen van de werkelijkheid.

Brandjes beticht vervolgens de gemeente van het hanteren van een aanvullende overeenkomst in het Sedos-Rederijdersplein-dossier, die niet openbaar is gemaakt. En hij beticht de gemeente Noordwijk van BTW-fraude in dit dossier. Hij geeft echter aan hiervan geen 'zaak' te maken. Deze aantijging is heel kwalijk, en weegt heel zwaar bij het college.

Ten slotte stelt hij dat de wethouders op kosten van de gemeente advertenties plaatst waarin de successen van dit college worden gemeld. Ook dit is een valse beschuldiging.

Het einde van het gesprek is mogelijk het meest kenmerkende voor de werkwijze van het comité Noordwijk Transparant, maar meer nog van het CDA: hier is sprake van private belangenbehartiging in het openbaar bestuur. De heer A. de Boer, voormalig raadslid voor het CDA en nu nog steeds lid van deze partij stelt vast dat een vast CDA-gedachtengoed is dat een CDA-raadslid belangenbehartiger is voor individuen in de Noordwijkse samenleving. Dat stelt het CDA boven het behartigen van het algemeen belang.

Deze uitspraken van de heer De Boer zijn een absolute bevestiging: het algemeen belang en het eigen, individueel belang lopen in het CDA door elkaar. Dat verklaart veel van de acties van de CDA-prominenten door de jaren heen ... het eigen belang eerst. In de politiek is dat een zeer kwalijke instelling. Die instelling werd in de afgelopen tientallen jaren ook gebruikt ten opzichte van en tegenover collega-bestuurders. Dat maakt het oprecht en integer besturen van een gemeente vrijwel vanaf de basis onmogelijk.

Tot slot.

Het is de ambitie van de burgemeester en van de wethouders in het college van de '14-'18-periode om de ondermijning van de democratie in het lokaal bestuur zo veel mogelijk terug te dringen, en daarvoor de leden van het nieuwe college de inzichten te geven waar men zich op kan focussen wanneer zij die ambitie willen voortzetten.

Belangrijke karakters. (voornamelijk opgetekend uit het laatste interview)

Victor Salman.

Enkele 'verhalen' rondom deze man.

Victor Salman man is omschreven door een aantal personen: 'slimme, sluwe rat', 'intellectuele intrigant'.

Hij schreef 2 dagen na zijn aantreden in 2002 aan de *wethouder* RO

(P. Barnhoorn) een brief waarin hij hem een snelle politieke dood voorspelde, en dat hij daaraan zou meewerken. Het college reageerde op deze brief van Salman, die daarop antwoordde dat dit een foute reactie was omdat zijn brief was gericht aan de privé-persoon van Barnhoorn.

Wethouder Barnhoorn trof bij zijn aantreden in 2002 een plan aan voor de badplaatsontwikkeling; de boulevard werd omgeleid over de Olieburg, zodat de gebruikers en bewoners van het toekomstige Seapalace ([REDACTED]) [REDACTED] rechtstreeks toegang hadden naar het strand, zonder last te hebben van het verkeer. Dat plan werd destijds naar de raad gebracht door Salman. Het was specifiek in het belang van [REDACTED] [REDACTED] die daar groot voordeel van zou kunnen krijgen.

Adviseur van [REDACTED] [REDACTED] was Salman, die heel veel details van het plan kende. De contouren van het plan werden besproken in aanwezigheid van Salman. Er moest een aanpassing van het plan worden gemaakt omdat het deels op gemeenteground getekend was.

Het bestemmingsplan Zeewaardig werd jaren later vastgesteld met de fouten die werden 'ontdekt' en aanhangig gemaakt door de VVD-fractie. De VVD-fractie werd hierover geïnformeerd door Salman, die op de hoogte was van alle maten, hoogten e.d. van het Seapalace-plan, dat dus feitelijk buiten de grenzen van het toenmalige bestemmingsplan was getekend.

Salman heeft veel belangrijke relaties in Noordwijk, waaronder [REDACTED] [REDACTED] K Van de Putte, H. Hoogervorst.

Salman kocht grond en bouwde een woning in Hofvennepark. Dat kostte veel geld. Dat was aanleiding voor een onderzoek. Dat bracht aan het licht dat hij financieel geholpen was door [REDACTED] [REDACTED] I

Toelichting

In dit document kunt u secties terugvinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de wet openbaarheid van bestuur (WOB). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

A	art. 10 lid 1 a	kan de eenheid van de Kroon in gevaar brengen
B	art. 10 lid 1 b	kan de veiligheid van de Staat schaden
C	art. 10 lid 1 c	betreft bedrijfs- en fabricagegegevens, die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld
D	art. 10 lid 1 d	betreft persoonsgegevens als bedoeld in de artikelen 9 (bijzondere persoonsgegevens), 10 (strafrechtelijke gegevens) en 87 (nationaal identificatienummer zoals BSN) van de Algemene verordening gegevensbescherming
E	art. 10 lid 2 a	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de betrekkingen van Nederland met andere staten en met internationale organisaties
F	art. 10 lid 2 b	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de economische of financiële belangen van de Staat, de andere publiekrechtelijke lichamen of de in artikel 1a, onder c en d van de Wet openbaarheid van bestuur bedoelde bestuursorganen
G	art. 10 lid 2 c	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten
H	art. 10 lid 2 d	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen
I	art. 10 lid 2 e	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer
J	art. 10 lid 2 f	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang dat de geadresseerde erbij heeft als eerste kennis te kunnen nemen van de informatie
K	art. 10 lid 2 g	belang van openbaarmaking weegt niet op tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden
L	art. 11 lid 1	Betreft persoonlijke beleidsopvattingen die zonder anonimiseren herleidbaar zijn tot een persoon

Noordwijk
21 december 2018

"Onderminning van de democratie in het lokaal bestuur in Noordwijk".
Waar het begon, en waar het moet eindigen

Inleiding.

"Het openbaar bestuur valt niet mechanisch te programmeren en is altijd het resultaat van mensenwerk. Bestuurders, maar ook ambtenaren worden gekenmerkt door onnavolgbare menselijke strevingen, kwaliteiten, houdingen, vergissingen, fouten, bestuursstijlen en percepties waardoor het bestuur vorm krijgt.

Het openbaar bestuur bestaat uit personen die denken en die met overtuiging behoren te handelen. Bestuurders behoren zélf inhoud te geven aan hun taken en verantwoordelijkheden. Op die manier wordt het vertrouwen van inwoners in -in dit geval- de lokale overheid bepaald. Dat vertrouwen stelt hoge eisen aan de onafhankelijkheid, professionaliteit en integriteit van bestuurders, en van ambtenaren." ... aldus het slotwoord van het rapport 'Gedane zaken nemen geen keer' van maart 2004.

Het besturen van specifiek de gemeente Noordwijk is geen eenvoudige zaak. De Noordwijkse bestuursorganen werden en worden tegengewerkt en gemanipuleerd op een ontoelaatbare en ongeoorloofde wijze.

Dit is een constatering die niet is gebaseerd op incidenten, maar op een structuur van manipulatie en aantijgingen ten aanzien van de integriteit van opeenvolgende colleges van burgemeester en wethouders en van individuele portefeuillehouders in de afgelopen decennia.

In het Leidsch Dagblad van 24 december 2016 opende freelance-journalist Peter Olsthoorn een reeks artikelen over Noordwijk waarin hij "de ingewikkelde lijntjes tussen gemeentebestuur, horeca-ondernemers, vastgoedbeleggers en bouwbedrijven" onderzocht als volgt: *"Al honderden jaren karakteriseren turbulentie en heftige botsingen tussen ondernemers, politici en bewoners van de kustgemeente Noordwijk. Met honderden miljoenen als inzet tussen 'marchanderende politici' en 'vastgoedmaffia'."*

Die paar regels in het LD vertellen het hele verhaal van Noordwijk! Er is niets nieuws onder de zon!

De burgemeester van Noordwijk schrijft in zijn brief dd. 10 december 2018 aan de gemeenteraad dat hij wil weten welke krachten actief zijn in het beïnvloeden en manipuleren van de Noordwijkse politiek. De burgemeester wil een risicoscan (laten) maken die verder kijkt dan de wethouders, raadsleden en ambtenaren in de eigen organisatie ... wie heeft buiten die organisatie lijntjes met wie

In het laatste halfjaar van deze collegeperiode zijn mensen openlijk ernstig beschadigd. Met de partijvoorzitters was een half jaar voor de verkiezingen afgesproken dat 'we' normale campagnes zouden gaan voeren. De partijen hebben zich daar over het algemeen aan gehouden, hoewel Lijst Salman hierin wellicht een uitzondering vormt. Dat lijkt overigens niet bewust te zijn gebeurd door het partijkopstuk (D. Salman) zelf; de (kwaaije) geniussen hierachter lijken de fractievoorzitter van LSN (P. van Bockhove) en [REDACTED] te zijn. Zij gebruiken de wethouder als spreekbuis, zoals dat ook gebeurde in de tijd dat hij nog raadslid-in-de-oppositie was. Dit alles wordt gepubliceerd door De Noordwijker (een uitgave van uitgeverij Verhagen) met name door 'journalist' W. Siemerink, en het comité Noordwijk Transparant. Dit schetst de rol van de wethouder van LSN in het college. Zo is ook de rol van een ex-CDA-raadslid (J. de Ridder) (later ook terugkomend gelieerd aan leden van het comité Noordwijk Transparant) van twijfelachtige signatuur: particuliere belangenbehartiger-pur-sang! Dat blijkt later in dit document.

Dit document, dat voor het grootste deel het product is uit interviews met een aantal 'spelers' in deze arena en uit artikelen uit de geschreven pers c.q. vakbladen, heeft de intentie om de burgemeester de richting van het antwoord op zijn vraag in één document verzameld aan te bieden, en gaat terug in de tijd, tot halverwege de jaren '80 van de vorige eeuw.

Conclusie.

In de afgelopen jaren is het besturen van de gemeente Noordwijk systematisch bemoeilijkt, of zelf nagenoeg onmogelijk gemaakt door uitingen van smaad, laster en andere aantijgingen die het college van burgemeester en wethouders als geheel troffen, maar ook individuele collegeleden en kritische raadsleden die de integriteit in het gemeentebestuur ter discussie stelden. Daarmee werd de democratie in het lokaal bestuur van Noordwijk ernstig ondermijnd.

De donkerrode lijn in dit proces van ondermijning uit de afgelopen jaren die uit dit document blijkt, is als volgt samengevat ...:

- de partij van het CDA heeft het (dagelijks) bestuur van Noordwijk jarenlang gedomineerd en beheerd, zowel van binnenuit als van buitenaf. Dat heeft een negatief beeld neergezet van de invloed van deze partij.
- de portefeuille Ruimtelijke ordening was van 1986 tot 2002 onafgebroken in handen van een CDA-wethouder. Diverse prominente CDA-kopstukken wisten elkaar te vinden op belangrijke dossiers en maakten daar de beslissingen. Daartoe behoorden V. Salman, P. Brandjes, A. de Boer en [REDACTED] I en later ook J. de Ridder, hoewel de intenties van De Ridder anders lijken dan van de anderen.
- V. Salman was een belangrijke speler in het naar zijn hand zetten van situaties; hij was niet de enige of belangrijkste pion in het ondermijnen van de democratische besluitvorming, maar wel een van de belangrijke beïnvloeders van de bestuurscultuur in de afgelopen decennia.
- de instelling van de CDA-partij in deelname in het openbaar bestuur is die van het behartigen van eigen, individuele belangen boven het algemeen belang. Dat maakt het oprecht en integer besturen van een gemeente onmogelijk.
- na zijn wethoudersperiode was V. Salman een topadviseur in belangrijke Noordwijkse bouwplannen, [REDACTED] I Hij kreeg kennis over gegevens, documenten en informatie die voor anderen verborgen bleef.
- het Platform Initiatief Noordwijk en het comité Noordwijk Transparant die beide hun pijlen met een zeer negatieve instelling richten op het gemeentebestuur worden deels ook gedomineerd door prominente CDA-ers in een belangrijke rol: P. Brandjes, A. de Boer, J. de Ridder.
- de beïnvloeding van het gemeentebestuur door –met name- de CDA-clan is ingegeven geweest door verschillende intenties: macht, financieel gewin en behartigen van eigen belang anderszins.
- beïnvloeding werd gedaan door zitting te nemen in bestuursorganen, door het sturen van tendentieuze brieven aan het gemeentebestuur, door plaatsing van advertenties in lokale nieuwsblaadjes, door beïnvloeding van de schrijvende pers, maar ook op heel directe wijze door intimiderende contacten met collega-bestuurders en delen van de ambtelijke organisatie.

- De Raad Bouw B.V. en Van der Wiel Bouw b.v. waren met een regelmaat verwickeld in onderlinge strijd om bouwplannen; die strijd werd mede uitgevochten over de ruggen van lokale bestuurders.
- [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] K
- Samengevat: de democratie van het lokale bestuur in Noordwijk is jarenlang ondermijnd geworden en heeft jarenlang te lijden gehad onder witte-boorden-maffia. Onder "ondermijning van de democratie" wordt verstaan de bestuurssituatie waarin de onderwereld de macht krijgt over de bovenwereld.

... en wordt in dit document verder beschreven, onderbouwd en toegelicht.

Het begin.

In zijn brief noemt de burgemeester een aantal bronnen van aantijgingen en laster. Hij doelt daarbij op de situatie van nu, en van enkele maanden geleden. Deze bronnen zijn evenwel het hedendaagse, het meest recente deel van een structurele lijn van aantijgingen en manipulaties van de laatste decennia. Dat zal blijken uit het verloop van dit document.

De brief van de ontwikkelaar **(P. Brandjes)** over de grondverkoop aan het Rederijkersplein, en over de kritiek op de overeenkomst Offem Zuid is een van de exponenten van die structurele lijn. Als dit een incident was geweest zou nog kunnen worden bedacht dat die brief is opgesteld uit onwetendheid van de schrijver met betrekking tot het gemeentelijk beleid. Maar dat past absoluut niet in het structurele beeld van het handelen van die schrijver, én niet in zijn karakter. Daarmee is deze brief te kwalificeren als laster, en een aanval op de persoon van de portefeuillehouder Ruimtelijke ordening van dit college '14-'18 (H. Bakker).

Zo is ook de krant van het comité Noordwijk Transparant een exponent van valse informatieverstrekking, met als doel om de verkiezingsuitslag van november '18 te beïnvloeden. Het is niet toevallig dat ook de hierboven genoemde ontwikkelaar **(P. Brandjes)** een belangrijke pion is in dit comité; hij heeft zich opgeworpen als woordvoerder (en heeft tevens aangegeven als financierder van mogelijke gerechtelijke kosten te zullen optreden).

Deze handelwijze toont grote gelijkenis met een situatie vlak voor de verkiezingen in 2010. Na te uitbrengen van de 21ste publicatie over de ontwikkeling van Noordwijk in de periode 2006 – 2010 werd de wethouder RO een week voor de verkiezingen in de gemeenteraad (initiatief raadslid D. Salman) verweten campagne te voeren met gemeenschapsgeld. Via een vooraf bedacht plan werd een motie van afkeuring (gesteund door collega coalitiepartners CDA en VVD) aangenomen en op de dag van de verkiezingen, gefinancierd door P.Brandjes, in heel Noordwijk verspreid.

Zonder hier verder diep in te gaan op de inhoud van de brief en de krant zijn hier al de eerste tekenen van de structurele lijn te herkennen, onder meer in de figuur van de projectontwikkelaar /directeur van De Raad Bouw B.V.

Leidsch Dagblad december 2016

In de eerder aangehaalde artikelen van Peter Olsthoorn in het Leidsch Dagblad wordt die lijn al zo duidelijk! Dat leert een aantal 'aanhalingen' uit die artikelen ...:

"Bouwgekonkel in een mondaine badplaats" is de titel van het eerste artikel; 24 december 2016.

In Noordwijk staat dezer jaren voor zeker 500 miljoen euro aan bouwvergunningen op het spel, aldus een citaat uit dit eerste artikel in deze reeks. Moeilijk voor een bestuur en ambtelijk apparaat van een dorp met 25.000 inwoners, zeggen de bronnen van het artikel. 'Het bestuur was de afgelopen decennia absoluut niet opgewassen tegen de grote spelers die enorme vastgoedbelangen najoegen.' ... 'De polarisatie is heel erg. Men is elkaar verloren en dat is aan ondernemers en aan de politiek te wijten.' ...

Het CDA is vanouds de partij die het spel van de bouwvergunningen beheerst, met bouwbedrijven Alkemade en De Raad die mensen in de gemeenteraad hadden. Vanaf 1986 kwam de periode Victor Salman, 15 jaar als CDA-raadslid waarvan 12 jaar als wethouder ruimtelijke ordening. Daarna was hij actief als vastgoedadviseur bij bouwplannen [K] [I]. Els van Egmond van het lokale architectenbureau Van Egmond zetelde tot recent voor het CDA in de gemeenteraad. Lokale projectontwikkelaar [I] had een warme band met de VVD en vooral ex-burgemeester Harry Groen.

Onderzoeksbureau Berenschot toonde in 1996 chaos en ruzie tussen wethouders en ambtenaren op het gemeentehuis. Berenschot noemt kort de beroerde politieke, bestuurlijke cultuur en partijdige lokale pers als dieperliggende oorzaak.

"Slag om Noordwijk bereikt climax" is de titel van het tweede artikel in de serie van het Leidsch Dagblad in december 2016, waarin wordt beschreven hoe de chique badplaats Noordwijk speelbal werd van vastgoedfanaten.

In april 2016 krijgen de Hotels van Oranje toestemming voor forse uitbreiding met hotelvernieuwing en appartementen, aldus het begin van dit artikel. [K]

[K] Het college besliste niet over de bouwvergunning maar legde het besluit voor aan de gemeenteraad. Er volgde een bemiddelingstraject door prominenten van de coalitiepartijen. [K]

[K] Hier deed het Platform Initiatief Noordwijk zijn intrede, [K] en gesteund door het CDA. Dit platform maande het gemeentebestuur om vaart te maken met medewerking aan de HvO-wensen.

Platform Ons Noordwijk, gesteund door Puur Noordwijk verzette zich tegen de bouwplannen van Oranje. De acties van PIN en PON leidden tot 2.500 zienswijzen, wat de algemeen directeur van Huis ter Duin Stephan Stokkermans de uitspraak ontlokte: "Politiek en ondernemers zijn doorgeschoten. Van beide kanten zet ik vraagtekens bij de aantallen. Velen wisten niet eens waarvoor ze tekenden."

"Victor Salman: spin in het web" is het derde artikel in de reeks.

Deze in 1986 als 26-jarige jongste wethouder van Noordwijk ooit wist in mei 1986 al dat hij na zijn wethouderschap de overstap naar het bedrijfsleven wilde maken, zo liet hij destijds schrijven in de Leidsche Courant. 'Je bent daar met je bestuurlijke ervaring natuurlijk gauw in trek.' En inderdaad, hij werd na een aantal jaren in het gemeentebestuur te hebben gezeten een machtig man in de ruimtelijke ordening.

Er deden snel allerlei verhalen de ronde over de verschillende belangen van Salman. In 1998 keerde hij met voorkeurstemmen terug in de gemeenteraad.

Volgens [REDACTED] taande zijn macht geenszins.

"Hij was zeer geslepen en de verhalen hielden aan over kongi's met onroerende zaken. Met name samen met [REDACTED]."
De terugkeer van Salman was voor [REDACTED] aanleiding om op te stappen [REDACTED]

Er werd veel gesproken over de bestuurlijke cultuur uit die tijd (beginjaren '90) en de rol van Salman daarin. Termen als dealtjes, achterkamertjespolitiek, machtspolitiek zonder controle, fêteren van raadsleden en wethouders door hoteliers en vastgoedondernemers werden rijkelijk gebezigd. Salman liet evenwel weten zich totaal niet te herkennen in het beeld dat van de gemeente Noordwijk in die periode werd geschetst.

F. van der Veen, collega wethouder in de collegeperiode 1994-1998 wordt in dit artikel aangehaald: "Salman is slim, sluw en uitgekookt. Tegen hem vechten heeft geen zin want hij gaat tot het uiterste, als het moet 80 uur per week. Als je iets wilt bereiken kun je zo'n boefje als Salman beter aan je kant hebben."

Een andere college wethouder, uit de periode 1990-1994, P.J. Barnhoorn verhaalt over het afzetten tegen zijn beleid door Salman in zijn hoedanigheid als voorzitter van de Noordwijkse Ondernemersvereniging. "Salman is ook onderlegd in het formuleren van teksten en procedures die later voor meerderlei uitleg vatbaar zijn, dus ook in zijn voordeel. Het stichten van verwarring is een vaste methode. Stemmingmakerij is een van zijn sterkste wapens." Salman reageert hierop ... "wat hier wordt gesteld is onbegrijpelijk, onjuist en diffamerend. Het is een subjectieve waarneming door slechts één bron, die zich bovendien niet baseert op feiten. Tendentieus en suggestief."

Salman wordt in dit artikel hard neergezet, ook als een van de rolspelers in de omklap van Bronsgeest naar Offem Zuid. Het artikel meldt zelfs dat 'de verdenking rijst dat Salman heimelijk werkt [REDACTED]

[REDACTED] Salman ontkent dit, en weet zich gesteund door de officier van justitie in deze. Waar komt dit vandaan?

Het artikel nuanceert de rol van Salman in het ontstaan van de bestuurlijke cultuur in Noordwijk. "In een verder verleden was veel meer sprake van cliëntelisme met bouwprogramma's. Grote bouwers hadden zeer directe politieke relaties, als wethouder en fractievoorzitter van het CDA." Enkele prominente ex-politici wijzen ook op de vrijheid van Salman om zijn brood te verdienen. 'De politiek moet tegenwicht bieden als zaken niet in het algemeen belang zouden zijn.'

Het volgende artikel in deze serie in het Leidsch Dagblad van december 2016 "Schandvlekken van Noordwijk" schetst de positie en invloed van [REDACTED] [REDACTED] (en de rol van Salman als zijn adviseur, nota bene ook in zijn periode als raadslid) in Noordwijk, en de verpaupering die hij veroorzaakte door panden leeg te laten staan. Het college pakte [REDACTED] [REDACTED] hard aan met onder meer financiële sancties en het intrekken van een bouwvergunning, maar resultaat in de zin van bouwen kwam er steeds niet van. Plotseling kwamen daar de fouten aan het licht met de bestemmingsplannen, onder andere voor het in bezit van [REDACTED] [REDACTED] zijnde Gat van Palace. Dit leidde tot veel geruchten en een aantal onderzoeken. Verderop in dit document hierover meer.

In "Teloorgang van de toeristenplaats" beschrijft de veranderingen in Noordwijk in de toeristensector. Hotels maken plaats voor appartementsgebouwen. Een van de zaken die hierin speelde was de aanvaring van burgemeester Groen en [REDACTED] [REDACTED]. Die aanvaring haalde De Telegraaf. De burgemeester wordt door [REDACTED] [REDACTED] beticht van bevoordeling van bouwonderneming Van der Wiel b.v., die op zijn beurt in de openbaarheid rept van stelselmatige benadeling door het CDA. Victor Salman sust de zaak; Van der Wiel krijgt wat extra bouwklussen toebedeeld, aldus het LD-artikel. Daarop volgt dat De Raad Bouw B.V. het bouwbedrijf van Van der Wiel bouw b.v. keihard aanvalt. Bouwend Noordwijk rolt over elkaar heen en betreft daarin ook de gemeenteraad (De Raad Bouw B.V.: er zijn vermoedens van een frauduleuze relatie tussen de VVD-fractie en [REDACTED] [REDACTED]. Deze beschuldiging moest worden gerectificeerd.)

Het laatste LD-artikel in de serie heeft als titel "Hoe nu verder". "Hoe verlost Noordwijk zich van de barre verhoudingen tussen ondernemers die hun eigen belang najagen, en politici die daar niet tegen opgewassen zijn en vooral elkaar vliegen afvangen."

Wethouder P. Barnhoorn ergert zich aan "die ontevreden ondernemers die met hun adviseurs en hun bevriende raadsleden en toegang tot onbetrouwbare media met halve waarheden in verweer komen." Barnhoorn stelt zich de vraag wie de baas is in de politiek ... de kiezers eens in de 4 jaar en daarna de raadsleden. Partijen in het bedrijfsleven moeten worden beoordeeld op hun maatschappelijke bijdragen en ethisch correct handelen. De politiek moet dat durven eisen en er consequenties aan verbinden.

Ex-wethouder F. v.d. Veen had een andere kijk op Hoe nu verder ... volgens hem zit het probleem juist bij ambtenaren die ambitieuze wethouders dwarszitten. "Topambtenaren laten rouleren in de Duin- en Bollenstreek. Dat verkleint hun macht die ze in 15, 20 jaar opbouwen tegenover democratisch gekozen wethouders." Ook 'brood-wethouders zouden na 8 jaar moeten worden vervangen. "Dan was het probleem Victor Salman in Noordwijk nooit zo groot geworden."

Verder dan het aanspreken van de goede wil van alle betrokkenen kan de gemeente niet gaan, stelt het LD-artikel. Zoek naar ervaren personen uit landelijk bestuur, bedrijfsleven en cultuur die het algemeen belang willen dienen, bijvoorbeeld als wethouder ...

Aantijgingen en intimidaties.

Vanaf 1986 tot tenminste 1998 werd het college van burgemeester en wethouders zowel van binnenuit als van buitenaf grotendeels beheerst door het CDA. Van binnenuit door een dominante wethouder (V. Salman) en van buitenaf door een consortium van lokale "prominenten" (o.a. P. Brandjes, A. de Boer, [REDACTED] [I] ... later kwam daar nog bij J. de Ridder). Daarbij werd (in de jaren tussen 1990 en 1998) de helpende hand geboden vanuit een andere interne (college-)bron (F. v.d. Veen). Tijdens dit regime van destabilisering van binnenuit vielen directe slachtoffers, waaronder de toenmalige gemeentesecretaris (T. Fierens), de toenmalige wethouder Financiën (P.J. Barnhoorn) en een raadslid (B. Cassee).

In de periode 1994-1998 moest een van de wethouders (F. v.d. Veen) onder druk aftreden na een affaire rond de gemeentesecretaris; hij bedreigde haar. Vóór zijn terugtreden blokkeerde hij, met de toenmalige wethouder RO (V. Salman), de terugkeer van de gemeentesecretaris na haar ziekte; dit tegen de uitdrukkelijke wens van alle fractievoorzitters in de gemeenteraad. Dit was een zwarte periode in het gemeentebestuur van Noordwijk, waardoor ook de burgemeester (H. v.d. Sluijs) werd getekend.

Aantijgingen en intimidaties van buitenaf troffen het college als geheel, maar concentreerden zich vanaf 1998 ook nadrukkelijk op de portefeuillehouders Ruimtelijke Ordening van opeenvolgende colleges, tot in 2018 aan toe! (R. Tummers, P. Barnhoorn, T. van Rijnberk, L. van Ast en H. Bakker) Maar in de eindjaren '90 ook van binnenuit: triest dieptepunt hierbij was de 'omklap' van Bronsgeest (zie hierna).

'Lastige' raadsleden ontsprongen evenmin de dans. Dat kon bijvoorbeeld gaan om de toewijzing van een woning aan een van die raadsleden (T. van Rijnberk). Die actie kwam van de SP (geen raadsfractie op dat moment) die (anoniem) was ingeseind door een CDA-wethouder (V. Salman); de SP eiste destijds op grond van verkregen informatie het terugtreden van dat raadslid.

Ook andere raadsleden (A. Ouwehand) die twijfels hadden over de integriteit van een van de wethouders (V. Salman) werden aangepakt.

Juist deze observaties van de casus zijn van groot belang. Zij tonen namelijk aan dat het ondermijningsproces niet gaat om incidenten tussen toevallig clashende individuen, maar dat het een structureel stelsel van beledigingen, smaad en laster is vanuit steeds dezelfde hoek(en) naar steeds weer verschillende personen in opeenvolgende collegeperiodes.

Een voorbeeld hiervan is de brief die wethouder P. Barnhoorn twee dagen na zijn aantreden ontving van V. Salman waarin hij hem een snelle politieke dood voorspelde en hij daaraan zou meewerken.

In de afgelopen jaren hadden –naar verluid- verschillende lieden zitting in de gemeenteraad of commissie die daar hun eigen of andermans particuliere belangen vertegenwoordigden c.q. beschermden (vb.: steunfractielid VVD (P.

Taverne) met belangen in De Nes, als woordvoerder in de commissie over de ontwikkeling van het plan Bloemenzee met effecten op zijn grondpositie in de Neseen-dossier-groencompensatie bij bebouwing Middengebied). Dit is ook best wel illustratief voor de verdenkingen van ondermijning van de lokale democratie.

De dossiers.

Het aantonen van tekenen van aanvallen op de democratie kan vervolgens worden gedaan aan de hand van verscheidene dossiers. Die zijn voldoende voorhanden; een aantal daarvan wordt in dit document beschreven.

Het eerste van die dossiers is **Bronsgeest**.

Een belangrijke gebeurtenis die zijn oorsprong kent in de 2^e helft van de jaren '80 is de start van een nieuwe bouwlocatie: Bronsgeest bestaande uit twee delen: Bronsgeest – zuid (nu Boechorst) ten zuiden van de Van Berkelweg en Bronsgeest – noord (nu Bronsgeest) ten noorden van de Van Berkelweg. Dat is een belangrijk dossier gebleken in het Noordwijkse openbaar bestuur. Dit document gaat daar iets breder op in.

In de aanloop naar de collegeperiode 1990-1994 ontstond het plan voor een nieuwe bouwlocatie op Bronsgeest. In die collegeperiode maakte de gemeente Noordwijk een start met aankoop van de grond in beide delen van Bronsgeest.

[D]
[I] werd actief op de grondmarkt en was betrokken bij de oprichting van een onroerendgoed- maatschappij die grond (1993: Ooievaarsland) verwierf in Bronsgeest. {Dat was een constatering van prof. Dr. Van den Heuvel.} ... ongewenste verwevenheid van belangen ...?!

In januari 1998 besloot de gemeenteraad tot de aanleg van Bronsgeest en het verleggen van de Van Berkelweg om de wijk en aan te sluiten op de Northgodreef. In het coalitieprogramma 1998 – 2002 was de verder ontwikkeling en uitvoering van dit project een van de speerpunten.

De wethouder Ruimtelijke ordening in de jaren dat de ontwikkellocatie Bronsgeest werd voorbereid (oktober 1991: Nota Ruimtelijke keuzen 2004) (V. Salman), was in december 1998, nadat hij na zijn aftreden als wethouder met voorkeurstemmen in de raad was gekozen, een van de initiatiefnemers (samen met een collega-raadslid (G. Duindam)) voor de omklap van Bronsgeest naar Offem Zuid.

Een van de raadsleden van de Progressieve Combinatie (T. van Rijnberk) rook onraad. Een bouwbestemming verplaatsen van grond die voor een deel door de oud CDA-wethouder (V. Salman) was aangekocht en dus in eigendom van de gemeente was (26 ha.) en waarop voor 180 woningen bouwclaims waren uitgegeven aan het Bouwfonds, naar grond dat voor het grootste deel in eigendom was van een particulier [I] was vanuit het belang van de gemeente gezien volstrekt onlogisch. Bijzonder was in dit verband dat de ouders van V. Salman in die periode een kavel kochten [I].
[I] (nu Hofvennepark). Wethouder V. Salman bouwde op deze kavel een vrijstaande villa, bouwer P. Brandjes.

Los van de stedenbouwkundige discussie werd door de toenmalige CDA-wethouder (R. Tummers) verklaard dat de provincie in Bronsgeest Noord het verlies van het afwaarderen van de aangekochte grond (€ 5 miljoen) zou compenseren, de bouwclaims (€ 4 miljoen) eenvoudig elders gerealiseerd konden worden en dat in Offem Zuid de grond zou kunnen worden aangekocht voor een bedrag gelijk aan de boekwaarde van de grond in Bronsgeest Noord. Over deze zaken bleek later dat de gemeenteraad, met stukken die door de oud wethouder (V. Salman) waren opgesteld, bewust onjuist was geïnformeerd en misleid. Het PC-raadslid (T. van Rijnberk) berekende het gemeentelijk risico op ruim € 20 miljoen vanwege de eerder genoemde kosten en het verschil in potentiële positieve grondopbrengst tussen beide locaties.

In december 2004 verscheen in Binnenlands Bestuur een artikel naar aanleiding van de rapporten "Recht door Zee" en "Gedane zaken nemen geen keer". Die rapporten, en het artikel daarover in Binnenlands Bestuur geven veel informatie en aanwijzingen over manipulatie van bestuursbesluiten en daarmee over ondermijning van de Noordwijkse democratie.

Met name het "Hoofdstuk 2: Conclusies" uit het rapport Recht door Zee geeft in de paragrafen 2.4 (Projecten) en 2.5 (De cultuur) een duidelijk beeld van een aantal wantoestanden in de Noordwijkse bestuurlijke en ambtelijke organisatie.

Uit de rapporten / het BB-artikel ("citaten en interpretaties"):

- in de laatste jaren van de vorige eeuw onderscheidde Noordwijk zich in negatieve zin. Op het gemeentehuis ging veel mis. Veel van de problemen hadden te maken met de dominante positie van een aantal wethouders. Sommige mensen hadden binnen de heersende bestuurscultuur een zodanige positie opgebouwd, dat zowel de raad als de ambtelijke organisatie daar geen tegenwicht aan kon geven.
- het onderzoek (later resulterend in het rapport Recht door Zee) richtte zich in eerste instantie op de oorzaken van de sterk verslechterde financiële situatie van Noordwijk. Maar gaandeweg het onderzoek bleek dat de oorzaken van de financiële problemen niet los konden worden gezien van de (rotte) bestuurscultuur (waarvan Salman, die na 1998 nog enige jaren doorging als raadslid, niet de enige exponent was, maar wel een van de kopstukken), die in de jaren negentig op het gemeentehuis heerste.
- de voorzitter van de onderzoekscommissie (L. van Ast):
 - o ... de continuïteit van de organisatie zou moeten worden gewaarborgd door het ambtelijk apparaat. Echter, in ben er van overtuigd dat het voor de langere termijn destructieve gevolgen kan hebben wanneer incapabele mensen of mensen met een dubbele agenda op de verkeerde plekken zitten. Dat is een belangrijke conclusie, die met name geldt voor het dagelijks bestuur. We hadden hier bijvoorbeeld 12 jaar lang CDA-wethouder Victor Salman. Die heeft hier geregeerd als koning, keizer en admiraal. Hij schreef (samen met de andere wethouders (F. v.d. Veen en Th. Sweers)) achter de rug van de

burgemeester (H. v.d. Sluijs) tijdens diens vakantie een ongezouten brief over hem aan de commissaris van de koningin om zich over hem te beklagen. (Daarin uitten zij met name hun ongenoegen over het door de burgemeester gevoerde personeelsbeleid. Later wordt hem de portefeuille Personeel & Organisatie ontnomen; wethouder Salman neemt die over). De burgemeester had zich via het seniorenconvent sterk gemaakt voor de terugkeer van de gemeentesecretaris (T. Fierens), die zich ziek had gemeld. Dat was tegen de wil van de wethouders, die vervolgens later hebben geregeld dat het seniorenconvent werd afgeschaft, zodat de burgemeester helemaal geïsoleerd kwam te staan.

- o ... ambtenaren zaten in het weekend gewoon in de kroeg met projectontwikkelaars, van wie ze met Kerst prachtige cadeaus kregen.
- Fractievoorzitter van de PC een van de leden van de onderzoekscommissie (A. Eijs): (Arthur zat niet in de commissie, dat deed Menco Wiersema voor de PC)
 - o ... essentieel onderdeel van de cultuur op het gemeentehuis was dat er angst heerste. De wethouders creëerden hun eigen hofhouding. Viel je daarbuiten, dan lag je onder vuur. Er was echt sprake van een intimiderende sfeer.
 - o ... toen ambtenaren over een belangrijke kwestie met berekeningen en adviezen kwamen die een wethouder (V. Salman) niet bevielen, zijn deze mensen gewoon geparkeerd. Die wethouder zei: we schrijven de stukken voortaan zelf wel. Hij koos er bewust voor om beschikbare informatie niet door te spelen naar de raad, ... een politieke doodzonde!
- omwonenden hadden bezwaar ingediend tegen de ontwikkelplannen van Bronsgeest, en dreigden tot de hoogste instantie door te zullen gaan. Een veel voorkomende reactie bij ruimtelijke ontwikkelingen en geen reden om plannen op voorhand te gaan wijzigen. Desondanks – Daarop kreeg de gemeenteraad in 1999 opeens een nieuw voorstel gepresenteerd, waarvan de strekking luidde dat van woningbouw in het noordelijk deel van Bronsgeest zou worden afgezien en dat zou worden uitgeweken naar een andere locatie. Dat collegevoorstel bleek voor een belangrijk deel te zijn geschreven door oud-wethouder Salman, die op dat moment raadslid was en een adviesbureau ruimtelijke ordening bestierde. De ambtelijke top waarschuwde dat deze 'omklap' de gemeente wel € 20 miljoen zou kunnen gaan kosten; die ambtelijke top werd daarop buitenspel gezet. Saillant relevant feit: ... de grond op de nieuwe locatie (Offem Zuid) was grotendeels in handen van ■■■■■■■■■■ ^I die door dit raadsbesluit zijn agrarische grond zeer fors in waarde zag stijgen omdat het opeens bouwgrond was geworden!
- de onderzoekscommissie zag met de verkregen informatie rond Bronsgeest inmiddels voldoende aanleiding om externe hulp in te schakelen: hoogleraar beleidswetenschappen prof. dr. H. van den Heuvel. Hij voerde samen met onderzoeker ■■■■■■■■■■ ^I het deelonderzoek uit "expliciet toegankelijk maken van de ontwikkelingen binnen het Grondbedrijf en de besluitvorming met betrekking tot ruimtelijke ordening".

- Van den Heuvel en [I] constateerden tijdens hun onderzoek dat veel van wat zich in het gemeentebestuur afspeelde achter de schermen plaatsvond: er was veel overleg in het informele circuit, waarin in een vertrouwelijke sfeer werd gesproken over strategieën en verborgen bedoelingen. ... Alom bekend is dat commissie- en raadsvergaderingen werden 'voortgezet' in het Hof van Holland. Daar werden –nadat de deuren werden gesloten en er alleen nog 'belanghebbenden' in de zaak aanwezig waren- besluiten genuanceerd, gemanipuleerd. Diverse belangen werden daar zeker gesteld.
In zijn afscheidsspeech in 2003 zei de toenmalige burgemeester (H. v.d. Sluijs) over de wijze van besluitvorming in die periode "de gemeente Noordwijk werd niet vanuit de collegekamer bestuurd" ...!!
- het rapport van Van den Heuvel en [I] roept ook beelden op van het bestaan van een soort old boys'network in Noordwijk, waarin verschillende CDA-prominenten figureerden. De onderzoekers plaatsten vraagtekens bij de rol van oud-wethouder Salman, die –nadat hij raadslid was geworden en een adviesbureau op het terrein van de ruimtelijke ordening runde- nog regelmatig bilateraal overleg voerde met CDA-wethouder Tummers, zijn opvolger en partijgenoot.
- de onderzoekers concludeerden dat op basis van het (toen nog voorhanden zijnde) schriftelijk materiaal niet was vast te stellen of Salman zich schuldig had gemaakt aan belangenverstrengeling ... 'Maar het heeft minstens de schijn gewekt.'

In 2002 trad er een nieuwe CDA-wethouder (P. Barnhoorn) aan in een college met 3 wethouders van Noordwijk Totaal (G. van Duin, G. Duindam, P. van Bockhove). De mare gaat dat de voormalige CDA-wethouder (V. Salman) uit de periode 1986-1998 mede-regisseur was van dit college. Dat klinkt aannemelijk; er zaten immers minimaal 2 heren (G. Duindam en P. van Bockhove) in die hij tot zijn vazallen mocht rekenen.

Bedoelde CDA-wethouder (P. Barnhoorn) probeerde na de Recht-door-Zee periode te breken met de CDA-cultuur van pressie. Hij verzette zich tegen de invloed van hét CDA-kopstuk van die tijd (V. Salman) en moest daarom het veld ruimen.

Twee van de Noordwijk Totaal-wethouders (G. Duindam en P. van Bockhove) moesten halverwege de collegeperiode 2002-2006 hun plaats in het college afstaan nadat Noordwijk Totaal in de zomer van 2004 uiteen viel. Ook de beide fractievoorzitters van de collegevormende partijen (Noordwijk Totaal en het CDA) traden af. De Progressieve Combinatie (T. van Rijnberk) deed vervolgens zijn intrede in dit college.

In 2006 ging de RO-portefeuille over van het CDA (P. Barnhoorn) naar de Progressieve Combinatie (T. van Rijnberk). In deze periode werd de PC-wethouder (T. van Rijnberk) beschuldigd door de directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes) over een woningkwestie (zie hierover later meer).

In 2010 werd de portefeuille Ruimtelijke Ordening 'verdeeld' over 3 wethouders: van Puur Noordwijk (L. van Ast), VVD (L. de Lange / B. Brekelmans) en CDA (M. Vroom).

Het tweede dossier in de reeks is dat van **Heijmans**. (Bloemenzee / Duineveld)

In de collegeperiode 2002 – 2006 werd, naar aanleiding van een motie in Provinciale Staten die zich uitsprak voor een open middengebied met een beperkt deel voor woningbouw achter het toenmalige zwembad, onder verantwoordelijkheid van wethouder P. Barnhoorn een ontwikkelcompetitie opgezet waar ProperStok/Heijmans met een stedenbouwkundig plan van [REDACTED] als beste uit naar voren kwam. De provincie stelde als voorwaarde voor het te bebouwen deel dat het gebied de Nes voor het grootste deel open zou blijven.

De gemeente werd in dit proces door de directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes) beticht van het maken van fouten. Dat leidde tot een mediation-traject (dat uiteindelijk ook nog een grondtransactie op Space Business Park tot gevolg zou hebben). De directeur van De Raad Bouw B.V. heeft zich overigens niet aan de mediation-afspraken gehouden.

In de collegeperiode 2006 – 2010 is onder verantwoordelijkheid van wethouder T. van Rijnberk een deel van het middengebied uitgewerkt tot het plan Bloemenzee. Dit plan voorzag in de bouw van het zwembadcomplex met annex een aantal voorzieningen (o.a. kinderdagverblijf), luxe appartementen, ondergrondse parkeervoorzieningen, verplaatsing van de tennisvelden, een landschapspark met speeleiland, 20 jaar exploitatievergoeding voor het zwembad en afdekken van een opgelopen tekort van € 8 miljoen in het grondbedrijf. Dit plan zou geheel voor rekening en risico van de ontwikkelaar komen maar de contractvorm moest vanwege een wijziging in Europese regelgeving worden omgezet in een concept koop- realisatieovereenkomst. Hierbij werd overeen gekomen dat ProperStok/Heijmans € 32 miljoen voor de grond zou gaan betalen, de extra voorzieningen bij het zwembad zou realiseren, een ondergrondse parkeergarage voor het zwembad en deze voorzieningen zou realiseren en al vanaf 2011 kosten zou vergoeden. De concept overeenkomst is in juli 2009 door de gemeenteraad goedgekeurd.

Onder aanvoering van de VVD, met als woordvoerder steunfractielid P. Taverne die tegenstander was van het plan Bloemenzee aangezien dit het bebouwen van zijn gronden in de Nes onmogelijk zou maken, werd bij de afronding van het definitief contract buiten de wethouder en zijn staf om een jurist ingeschakeld die meende dat het juridisch advies van de landelijk deskundige op het gebied van Europese regelgeving die door het college was ingeschakeld ondeugdelijk was. De verwarring die hiermee werd gecreëerd maakte het ondertekenen van het contract op dat moment onmogelijk en bood de collega-coalitiepartners VVD en CDA de mogelijkheid de wethouder RO (T. van Rijnberk) kort voor de verkiezingen te betichten van het maken van onzakelijke contracten.

2006-2010 werd een voorbereiding gemaakt voor de bebouwing van het Middengebied. Het oude zwembad, het Bollenbad was gesloopt en vervangen door nieuwbouw, het zwembad BinnenZee. Voor de grond die daaraan grenst werd een ontwikkelcompetitie opgezet. Wethouder RO (T. van Rijnberk) werd door collega-coalitiepartners CDA en VVD beticht van het maken van onzakelijke contracten.

(... dit is geworden tot een structureel stramien van CDA en VVD, gesteund door Lijst Salman, om in verkiezingscampagnes collega-bestuurders onderuit te halen. De laatste weken / dagen voor de verkiezingen van 21 november 2018 waren daarvan opnieuw treffende voorbeelden. Nu zijn ook het Platform Initiatief Noordwijk en het comité Noordwijk Transparant aangesloten in deze campagne-beerput; in beide comités duiken weer dezelfde namen op ... die van Hans Stol en [I] nadrukkelijk op de voorgrond, [K], Lijst Salman en P. Brandjes ...

De Noordwijk Transparant 'krant' is een uitgave van Uitgeverij Verhagen, waar o.a. W. Siemerink een van de 'journalisten' is ... een dubieuze brenger van 'gekleurd nieuws' ...)

De RO-wethouder (T. van Rijnberk) werd in dit proces door de directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes) beticht van het maken van fouten. Dat leidde tot een mediation-traject (dat uiteindelijk ook nog een grondtransactie op Space-Business Park tot gevolg zou hebben). De directeur van De Raad Bouw B.V. heeft zich overigens niet aan de mediation-afspraken gehouden.

Het hele proces kreeg in de collegeperiode 2010 – 2014 onder verantwoordelijkheid van wethouder L. van Ast zijn vervolg en er werden nieuwe contracten gesloten waarin overigens het bouwen van voorzieningen bij het zwembad, de bouw van de parkeergarage voor zwembad en voorzieningen en het vergoeden van kosten vanaf 2011 niet meer voorkwamen. , nu met Heijmans, een groot projectontwikkelaarsbureau / bouwbedrijf. De voorbereidingen werden gedaan met ondersteuning / advisering door advocatenkantoor Houthoff, en leidden uiteindelijk tot de GUO (voluit!) van december 2010. Bij het onherroepelijk worden van de bouwvergunning voor het bouwplan moest Heijmans zich houden aan de uitvoering ervan en van de GUO. Om de bouwvergunning onherroepelijk te kunnen laten worden was het nodig om bezwaren van omwonenden weg te nemen.

Een aantal onderhandelingen hierover reikten uiteindelijk tot resultaat.

[REDACTED]

K

Een andere bezwaarmaker was een lid van de VVD-fractie (P. Taverne), die zijn bezwaar pas introk nadat de gemeente zijn bouwka­vel in De Nes had gekocht. Een 'politicus' die zijn eigen belang voorop stelt ...?! De bouwvergunning werd onherroepelijk.

Er kwam evenwel een brief van Heijmans met de boodschap dat het project niet uitvoerbaar werd geacht. De brief was opgesteld door c.q. geschreven in de stijl van de heer V. Salman, adviseur van Heijmans. WOB-verzoeken en rechtszaken volgden. Het dossier werd aangevallen van alle kanten ... Noordwijk Nieuws van [REDACTED] I, PIN van Hans Stol e.a., artikelen in De Noordwijker (25 feb2014 en 11mrt2014) waarin de toenmalige, in zijn nadagen verkerende wethouder RO (L. van Ast) tot op het bot werd gefileerd en beledigd (z'n kinderen werden ook hierbij betrokken), [REDACTED] K

Gesprekken met Heijmans resulteerden in nieuwe afspraken: er werd een nieuw plan ontworpen. Een van de architecten was [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] K

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] K

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] D
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] K

[REDACTED]
[REDACTED] K

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] K

In dit dossier over de actualisering van de bestemmingplannen in de periode 2011-2013 ging veel goed. Maar ten aanzien van een paar locaties zijn fouten gemaakt: Prominent Inn, Esplanada, Gat van Palace. Daarmee zijn de eigenaren van deze locaties (BeverHolding [REDACTED])

Er is evenwel een helder vermoeden (uitgesproken) dat de projectleider (█
█**I** onkundig is geweest, niet corrupt!, en dat het extern bureau (Kuiper
Compagnons) niet uitvoerde wat zij opgedragen kreeg. Er werden 'bewuste
afwijkingen' gemaakt, dat is iets anders dan 'fouten' ...

En tenslotte het vijfde dossier in de rij: **Offem Zuid.**

Dat contract blijkt vele jaren later niet erg solide. Vele onderhandelingen later werd een nieuwe samenwerkingsovereenkomst gesloten met Offem B.V./B.P.D. Hierin werd onder meer een disagio en compensatie sociale woningbouw afgesproken en vastgelegd. De gemeenteraad heeft met die overeenkomst ingestemd.

Het college, meer specifiek de wethouder RO (H. Bakker) kwam zwaar onder vuur te liggen in dit dossier, vooral door de directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes). Beschuldigingen over

- het sluiten van verkeerde overeenkomsten,
- betaling van te hoge bedragen voor de aangekochte grond (bedragen van € 11 mln en € 6 mln werden openlijk genoemd, hoewel die bedragen uiterst vertrouwelijk / geheim waren!)
- en het voeren van onderhandelingen door de RO-wethouder die voor zijn aantreden tot wethouder opdrachten had uitgevoerd voor Van Rhijn Bouw getuigden van kwade opzet van de briefschrijver. Hij onderbouwde zijn beschuldigingen niet, maar weigerde ook nog de weerleggingen van het college te begrijpen/aanvaarden. Dat bleek opnieuw tijdens het openbare debat van 18 december (burgemeester Rijkstra – comité Noordwijk Transparant).

Twistende ondernemers.

Verdachtmakingen en beschuldigingen over integriteit raakten het gemeentebestuur ook in de twist tussen ontwikkelaars Brandjes en [I]. In Binnenlands Bestuur van juni 2005 werd daarover een artikel gepubliceerd.

- Brandjes: 'het kan haast niet anders zijn dan dat er een frauduleuze relatie is tussen leden van de VVD en Van der Wiel Bouw b.v.'. Dit handelde over het bouwplan Maarten Kruijtsstraat, waarin de inbreng van een juridisch advies door de VVD-fractie in een commissievergadering over het niet correct toepassen van Europese aanbestedingsregels voor ophef zorgde. Het advies bleek niet te zijn gericht aan de VVD, maar aan Van der Wiel Bouw b.v.
- Brandjes noemt voorts voorbeelden waaruit zou moeten blijken dat Van der Wiel Bouw b.v. werd bevoordeeld ten koste van De Raad Bouw B.V.:
 - o ~~Morgenster waar het Brandjes en het niet (De Raad Bouw B.V.) niet en [I] of wel (Van der Wiel Bouw b.v.) wel zou zijn toegestaan een bepaalde bouwhoogte te realiseren, toestaan van het stapelen van woningen~~
 - o landgoed Calorama [I] voor de ontwikkeling van dat landgoed diende Brandjes een in 1984 een eerste plan in, maar stuitte hierbij op verzet van de politiek, met name Ton van Rijnberk. Er volgde een tweede aanvraag waarop akkoord werd gegeven en er werd een opening gegeven voor een derde aanvraag waarop Brandjes niet is ingegaan. De vierde aanvraag is rond 1994 afgewezen. Enige jaren later ontwikkelde [I] een plan Plannen van [I] (24 eensgezinshuizen en 5 luxe huizen) dat in 1998 vonden wel genade vond in de in de ogen van de eigenaar van het landgoed en van de politiek. Toen Van Rijnberk in 1999 een van deze woningen kocht was het voor Brandjes duidelijk. Van Rijnberk was, ondanks dat hij tussen 1988 en 1996 geen raadslid was, schuldig aan het mislukken van zijn plan en in 1999 verantwoordelijk voor het goedkeuren van het plan van [I]. Het kon niet anders dan dat er afspraken gemaakt waren tussen [I] en Van Rijnberk., inclusief Van Rijnberk. Deze laatste woont inmiddels in een van de luxe woningen. Nadat de SP Van Rijnberk in 1999 al had beticht van belangenverstrengeling in deze zaak, herhaalde Brandjes bij de rechter deze beschuldigingen nog eens. Hij schermde met een getuige die zou kunnen bevestigen dat er afspraken waren gemaakt tussen [I] en Van Rijnberk. De getuige heeft zich nimmer geuit, en [I] sprak alle insinuaties tegen.
- in het Leidsch Dagblad van 11 juni 2005 wordt gemeld dat "Brandjes een onderzoek overweegt naar de integriteit van wethouder Ton van Rijnberk bij het bouwplan Calorama. Omdat de burgemeester, naar aanleiding het beschuldigen van de VVD fractie van fraude, de contacten met De Raad Bouw

B.V. opschortte, overweegt hij ook burgemeester Harry Groen te dagvaarden. Over zijn methodiek van beschuldigingen merkt hij in het artikel op: "Ik weet honderd procent dat ik hier slechter van wordt maar dat moet dan maar. Ik kan het me nu veroorloven. Ik heb er de leeftijd en de positie voor".

- Aangezien Brandjes, nadat Van Rijnberk in 2004 wethouder was geworden, de beschuldigingen herhaalde en ook beweerde dat [REDACTED] I onterecht een woning was toegewezen heeft het de burgemeester beide beschuldigingen laten onderzoeken door Deloitte Bijzonder onderzoek en Integriteitsadvies B.V. Van de beschuldigingen over Van Rijnberk en over [REDACTED] I pleef geen spaan heel.
- De directeur van De Raad Bouw B.V. (P. Brandjes) heeft zich nog op tal van andere dossiers onderscheiden in het aantijgen van het gemeentebestuur. ... zo zijn daar de dossiers van de aanbesteding op het Rederijkersplein, Bloemenzee/Binnenzee

Overleg met comité Noordwijk Transparant

Het Kies-Transparant-krantje dat is verspreid op de dag voor de verkiezingen van 21 november 2018 was voor de burgemeester van Noordwijk aanleiding om het comité Noordwijk Transparant uit te nodigen voor een gesprek. Dat vond plaats in de raadzaal van het gemeentehuis, bijgewoond door publiek en pers.

In dit gesprek blijkt een aantal dingen.

Het comité, onder aanvoering van de heren Brandjes, Stol en De Boer zijn niet van zins om te luisteren naar toelichtingen door de burgemeester op door hen geuite misvattingen, die zij feiten noemden.

Voorbeelden: de kwestie Lenie Zoetendaal in de gemeenteraad, de passief openbare besluitenlijst van het college, geheime contracten die zouden zijn gesloten in het Offem Zuid-dossier. De burgemeester lichtte in heldere taal toe wat de juiste situatie was, maar het comité bleef volharden in het niet begrijpen, of niet willen begrijpen van de werkelijkheid.

Brandjes beticht vervolgens de gemeente van het hanteren van een aanvullende overeenkomst in het Sedos-Rederijkersplein-dossier, die niet openbaar is gemaakt. En hij beticht de gemeente Noordwijk van BTW-fraude in dit dossier. Hij geeft echter aan hiervan geen 'zaak' te maken. Deze aantijging is heel kwalijk, en weegt heel zwaar bij het college.

Ten slotte stelt hij dat de wethouders op kosten van de gemeente advertenties plaatst waarin de successen van dit college worden gemeld. Ook dit is een valse beschuldiging.

Het einde van het gesprek is mogelijk het meest kenmerkende voor de werkwijze van het comité Noordwijk Transparant, maar meer nog van het CDA: hier is sprake van private belangenbehartiging in het openbaar bestuur. De heer A. de Boer, voormalig raadslid voor het CDA en nu nog steeds lid van deze partij stelt vast dat een vast CDA-gedachtengoed is dat een CDA-raadslid belangenbehartiger is voor individuen in de Noordwijkse samenleving. Dat stelt het CDA boven het behartigen van het algemeen belang.

Deze uitspraken van de heer De Boer zijn een absolute bevestiging: het algemeen belang en het eigen, individueel belang lopen in het CDA door elkaar. Dat verklaart veel van de acties van de CDA-prominenten door de jaren heen ... het eigen belang eerst. In de politiek is dat een zeer kwalijke instelling. Die instelling werd in de afgelopen tientallen jaren ook gebruikt ten opzichte van en tegenover collega-bestuurders. Dat maakt het oprecht en integer besturen van een gemeente vrijwel vanaf de basis onmogelijk.

Tot slot.

Het is de ambitie van de burgemeester en van de wethouders in het college van de '14-'18-periode om de ondermijning van de democratie in het lokaal bestuur zo veel mogelijk terug te dringen, en daarvoor de leden van het nieuwe college de inzichten te geven waar men zich op kan focussen wanneer zij die ambitie willen voortzetten.

Belangrijke karakters. (voornamelijk opgetekend uit het laatste interview)

Victor Salman.

Enkele 'verhalen' rondom deze man.

Victor Salman man is omschreven door een aantal personen: 'slimme, sluwe rat', 'intellectuele intrigant'. Staat er ongeveer zo al in bij Van der Veen

Hij schreef 2 dagen na zijn aantreden in 2002 aan de wethouder RO (P. Barnhoorn) een brief waarin hij hem een snelle politieke dood voorspelde, en dat hij daaraan zou meewerken. Het college reageerde op deze brief van Salman, die daarop antwoordde dat dit een foute reactie was omdat zijn brief was gericht aan de privé-persoon van Barnhoorn. Deels opgenomen op een andere pagina

Wethouder Barnhoorn trof bij zijn aantreden in 2002 een plan aan voor de badplaatsontwikkeling; de boulevard werd omgeleid over de Olieburg, zodat de gebruikers en bewoners van het toekomstige Seapalace () **I** rechtstreeks toegang hadden naar het strand, zonder last te hebben van het verkeer. Dat plan werd destijds naar de raad gebracht door Salman. Het was specifiek in het belang van () **I**, die daar groot voordeel van zou kunnen krijgen.

Adviseur van () was Salman, die heel veel details van het plan kende. De contouren van het plan werden besproken in aanwezigheid van Salman. Er moest een aanpassing van het plan worden gemaakt omdat het deels op gemeentegrond getekend was.

Het bestemmingsplan Zeewaardig werd jaren later vastgesteld met de fouten die werden 'ontdekt' en aanhangig gemaakt door de VVD-fractie. De VVD-fractie werd hierover geïnformeerd door Salman, die op de hoogte was van alle maten, hoogten e.d. van het Seapalace-plan, dat dus feitelijk buiten de grenzen van het toenmalige bestemmingsplan was getekend. Zou ik weglaten

Salman heeft veel belangrijke relaties in Noordwijk, waaronder () **K**

() **I** Blijkt voldoende

Salman kocht grond en bouwde een woning in Hofvennepark. Dat kostte veel geld. Dat was aanleiding voor een onderzoek. Dat bracht aan het licht dat hij financieel geholpen was door () **I** Deels verwerkt op andere plek.